

**Leinonen
neljänsiin
paralympia-
kisoihinsa**

sivut 8–9

Mäkelä-Nummela ja Törnroos

**RION SUOMALAINEN
TRAP-SAMBA**

sivut 6–7

Seuraesittelyssä: KA ja HSA → 22 ja 24

Tulevaisuuden toivot Tallinnassa → 14–15

Noin 20 kysymystä: Satu Pusila → 20

VIHTAVUORI

The Power of Accuracy

RELOAD

Vihtavuori reldata nyt mobiilissa!

Lataa Vihtavuori RELOAD-
latausdatasovellus Applen **App Store**sta
tai **Google Play**stä! Saat viimeisimmät
jälleenlataustiedot ja voit myös
tallentaa omat lataustietosi - ja ne ovat
käytettävissäsi kaikkialla.

Vihtavuoren uusin versio
jälleenlatausoppaasta saatavilla myös
osoitteessa www.vihtavuori.com

PS. Tykkää
Vihtavuoresta
Facebookissa ja
YouTubessa!

VIHTAVUORI

Registration

Name:

Email:

Country:

Default units

Weight: ☒ grams ☐ grains

Length: ☒ mm ☐ inches

Date format: ☒ dd.mm.yyyy ☐ mm/dd/yyyy

Reloading Safety Rules

Read the Reloading Safety Rules before starting the reloading process in the first part of the Reloading Manual.

Since Nammo Lapua Oy / Nammo Vihtavuori Oy has no possibility to control either the handling or storage of the reloading components or the reloading...

☒ I have read and agree to the safety rules.

OK

"Älä droppaa tunnelmaa"

Välillä se voi olla hyllivää suota, jossa tarvotaan kainaloita myöten. Aina ei ole edes pitkospuita apuna, kun pitää vain jaksaa edetä. Parhaimmillaan urheilijan polku voi olla hetken ajan tasainen tai vain kivikkoinen. Se ei kuitenkaan koskaan ole aina sileän tasainen polku, jota pitkin voi edetä huoletta vaikka paljain jaloin.

Kysymys on siitä, kuka jaksaa tarpoa polkua eteenpäin, isoista tai pienistä esteistä huolimatta. Maalissa hämmöttävät olympiarenkaat, joista kesäkuussa Tallinnassa järjestetyissä nuorten EM-kisoissa monet uransa alussa olevat haaveilivat. Useimpien matka on vielä pitkä, mutta nopeimmat nappaavat paikan Tokiossa vuonna 2020 järjestettäviin olympialaisiin ehkä jo reilun kahden vuoden kuluttua, kun ensimmäiset maapaikat ovat jaossa.

Matkan varrella tarvitaan myös sopiva valmentaja kuhunkin vaiheeseen. Hänen pätevydestään ei ole haistaa. Myös vanhempien oikeanlainen tuki on tarpeen eli oikealla tavalla kannustaa ja tukien.

Lajissa kuin lajissa kaikki kasvavat tehtäviensä myötä. Männikun EM-radalla oli useita arvokisojen ensikertalaisia, jotka jännittivät kilpailunsa alkua. Vaikka takana oli jo tuhansia ja tuhansia toistoja ja kymmeniä ellei satoja kilpailuja, arvokisajännitys puskee pintaan ja se pitää elää ja kokea joka solulla.

Kokemus on arvokas, sillä seuraavaksi tulevat ensi vuonna järjestettävät nuorten MM-kilpailut, ja kuten jo todettua, jotkut astelevat Tokion olympialaisten viivalle neljän vuoden kuluttua.

Kuten Rion olympialaisissa kilpaileva trap-ampuja Satu Mäkelä-Nummela toisaalla tässä lehdessä toteaa, "olympialaiset ovat aina uusi kokemus, mutta kokemuksta pystyy ammentamaan edellisistä kisoista". Se on hyvä neuvo kolmansiin olympiakisoihinsa lähtevältä ja menestyneeltä urheiluampujalta.

Huipulle johtavat polut voivat olla myös erilaisia. Suomen toinen urheiluampuja Riossa eli Vesa Törnroos, trap-ampuja hänkin, piti seitsemän vuotta kestäneen kilpailutauon, kun hän alkoi käydä koulua ja opiskella. Nyt on olympialaisten kisalippu kourassa!

Urheilija tarvitsee myönteistä "apinanraivoa", sisäistä paloa, joka kantaa vaikeimpienkin hetkien yli. Hän tarvitsee myös oikeanlaista asennetta, vaikka polun varrella on monenlaisia haasteita. Hän ei luovuta, vaan selvittää ne vaikka väkisin. Hän ei välttämättä huutele tekemisistään, vaan menee ja tekee. Päivä, viikko, vuosi toisensa jälkeen – isona maalina kenties olympialaiset ja niissä menestyminen.

Pitkällä matkalla huipulle kannattaa myös muistaa Paula Vesalan tuoreen hitin sanat: "Älä tuu siihen droppaa mun tunnelmaa mitä eilistä juttua jankuttaa. Voit sä laittaa suupielet ylöspäin."

Tehdään siis matkaa hymyssä suin. Kuka minnekin, mutta hyvin fiiliksin.

"Döda inte stämningen!"

Den kan vara som en gungande myr som når en ända upp till armhållorna, och det måste man kämpa sig igenom. Ibland finns det ingen spång som skulle underlätta färden, man måste bara orka. I bästa fall kan idrottarens stig en stund vara jämn eller bara stengig. Den är dock aldrig en ständigt jämn stig längs vilken man sorglöst kunde traska barfota.

Det är fråga om vem som orkar ta sig fram längs stigen trots små eller stora hinder. I målet syns de olympiska ringarna, den stora drömmen för många idrottare i början av sin karriär som deltog i junior-EM i Tallinn i juni. De flesta har en lång väg att gå, men de snabbaste nappar åt sig en plats till OS i Tokyo år 2020 redan om två år, då de första nationsplatserna delas ut.

På vägen behövs även en lämplig tränare för varje skede. Allt bättre om tränaren är kompetent. Föräldrarnas understöd är också viktigt: det gäller att uppmuntra och understöda idrottaren på rätt sätt.

Inom idrottsgren som idrottsgren växer man i takt med sina uppgifter. På EM-banan i Männiku stod flera idrottare som aldrig förr deltagit i elittävlingar och spände sig inför sin tävling. Även om man har varit med om flera tusentals upprepningar och tiotals eller till och med hundratals tävlingar spänner man sig inför elittävlingar. Det är något som man måste leva och uppleva med varje cell i sin kropp.

Tävlingen i Tallinn var en viktig erfarenhet då följande elittävling är junior-VM nästa år, och som vi redan konstaterat kommer en del att ta sig till OS i Tokyo om fyra år.

Som trapskytten Satu Mäkelä-Nummela, som tävlar i Rio i sommar, konstaterar på ett annat ställe i detta nummer: "OS är varje gång en ny upplevelse, men man kan använda sig av sin erfarenhet från de föregående tävlingarna". Detta är ett bra råd av en framgångsrik skytt på väg mot sina tredje olympiska spel.

Alla stigar som leder till toppen är inte likadana. Vesa Törnroos, Finlands andra skytt i Rio, trapskytt även han, tävlade inte på sju år under tiden när han studerade. Nu har han en biljett till OS!

En idrottare behöver en sorts positivt raseri, en inre glöd som bär en över de svåraste stunderna. En idrottare behöver rätt attityd när det dyker upp olika utmaningar längs stigen: man ger inte upp, man röjer undan hindren med våld om så behövs. En idrottare håller nödvändigtvis inte låda om sina förehavanden, utan bara gör det som ska göras. Dag efter dag, vecka efter vecka, år efter år, eventuellt med OS och framgång där som det slutliga målet.

På den långa vägen upp till toppen är det värt att minnas vad Paula Vesala sjunger i sin nya hitlåt Älä droppaa mun tunnelmaa: "Kom inte och döda stämningen för mig, gnäll inte om vad som var i går. Vänd mungiporna uppåt".

Låt oss alltså färdas med ett leende på läpparna. Alla har vi våra egna mål, men samma fina stämning.

LASSI PALO
SAL:n viestintäpäällikkö /
SAL:s kommunikationschef

YHTEISTYÖSSÄ:

Opetus- ja
kulttuuriministeriö

Kiista uusista säännöistä varjosti ampumaurheiluliiton juhla-kokousta

Kansainvälisen ampumaurheiluliiton (ISSF) yleiskokous vietettiin tavallista juhlavammissa merkeissä, sillä tänä vuonna on kulunut 120 vuotta siitä, kun ampumaurheilusta tuli olympialaji.

Moskovassa 1.–2. heinäkuuta pidetyn kokouksen osallistujat saivatkin teemaan liittyvän muistomitalin, jota koristi ensimmäisten olympialaisten mitalin kansipainatus. Kokouksen asialistalla tärkeimpiä ja suurimpia asioita tilinpäätöksen lisäksi oli uusien sääntöjen hyväksyminen.

Yleiskokouksessa oli paikalla 130 jäsenliittoa. Suomen Ampumaurheiluliiton delegaation muodostivat puheenjohtaja ja toiminnanjohtaja. **Pekka Kuusisto** ja **Juha Hirvi** kuuluvat ISSF:n valtuustoon.

Lisäksi Euroopan liitto oli kutsunut kokoukseen yhteistyökumppaneitaan, joita oli muun muassa Nammo Lapualta, Berettalta, Anschützilta. Lapuaa edusti **Erkki Seikkula**.

Ennen varsinaista yleiskokousta ISSF:n valtuusto piti kokouksensa, jossa valittiin komiteoiden jäsenet.

UUTTA SÄÄNTÖLUONNOSTA oli valmisteltu jo yli vuoden ajan. Kansallisilla liitoilla oli mahdollisuus lausua kommenttinsa ja muutosehdotuksensa, jonka jälkeen liitot

Risto Aarrekiivi (vas.) ojensi 60 vuotta täyttäneelle **Vladimir Lisinille** Helsingin olympialaisten pienoislipun.

saivat vielä uuden version lausuttavakseen. Säännöissä oli huomioitu KOK:n 2020-tavoitteet.

Hyväksymisen puolesta äänesti 148 ja vastaan 84. Näin ollen hyväksyminen ei saanut puolelleen tarvittavaa määränemmistöä (156).

Vastustajien joukko koostui pääosin Aasian ja Afrikan maista.

– Valitettavasti yleiskokous ei ollut valmis viemään ISSF:n hallintoa nykyaikaisempaan suuntaan. Sääntöuudistuksessa oli hyvin huomioitu KOK:n 2020-ohjelman hyvän hallinnon tavoitteet. Prosessi tuki jatkua, ja toivottavasti muutokset saadaan mahdollisimman nopeasti eteenpäin, jottei se vaikuta ampumaurheilun asemaan olympiaperheessä, totesi tyrmistyneenä SAL:n puheenjohtaja **Pia Nybäck**, joka on myös Suomen Olympiakomitean hallituksen jäsen. 🚩

SAL muisti Lisiniä pienoislipulla

Euroopan ampumaurheiluliiton (ESC) puheenjohtaja ja ISSF:n varapuheenjohtaja **Vladimir Lisin** täytti 60 vuotta 7. toukokuuta. ESC:n hallituksen kokouksen alussa hallitus muisti puheenjohtajaansa. Myös Suomen Ampumaurheiluliitto onnitteli Lisiniä.

– Halusimme antaa hänelle jotain sellaista, joka olisi lähellä hänen kirjallista tuotantoaan sekä halua säilyttää ja kehittää ampumaurheilua olympialajina. Siksi päätimme Olympiastadionin avustama luovuttaa Lisinille vuoden 1952 Helsingin olympialaisten aidon pienoislipun, toiminnanjohtaja **Risto Aarrekiivi** sanoi.

Ampumaurheilu oli Helsingin olympialaisissa kymmenettä kertaa ohjelmassa.

Vastaajana on
19-vuotias
skeet-ampuja
TIMO VALLIONIEMI
(Ala-Hämeen Ampujat).

Timo Vallioniemi sijoittui Saksan Suhlissa toukokuussa nuorten maailmancupissa seitsemänneksi.

1 Teit Saksassa ennätysesesi 120. Miltä uusi kymmenluku maistuu?

Mahtavaltahan se tuntuu! Se on ollut tavoitteena, ja nyt sain sen Suhlissa lisäksi myös Polar GP:ssä.

2 Suoritat varusmiespalvelustasi Urheilukoulussa Santa-haminassa. Millaista on ollut?

Olisihan sitä voinut huonompaan-kin paikkaan päästä varusmiespal-

velukseen. Harjoitusmäärät ovat ainakin kasvaneet huomattavasti, ja se näkyy tuloksissa.

3 Mikä sinusta tulee isona? Aika näyttää.

4 Mitä teet mieluiten, kun vietät vapaa-aikaasi?

Reenaan, rentoudun ja pidän hauskaa.

5 Missä piilee skeetin viehätys? Onnistumisessa ja haastavuudessa.

6 Tulevaisuuden tähtäimessäsi urheilussa? Päästä miesten maailmancupkierrokselle ja sitä kautta kisamaan ulkomaille ja arvokisoihin.

Satu Mäkelä-Nummelalla ja Vesa Törnroosilla on ollut vauhdikas ja värikäs "Road to Rio". He hakivat yhdessä paikat Rio de Janeiron olympiakisoihin, ja pian he edustavat siellä suomalaista ampumaurheilua.

Teksti & kuva LASSI PALO

Satu Mäkelä-Nummelalla ja Vesa Törnroosilla oli kesäkuun alussa vauhdikas mediapäivä Orimattilan ampumaurheilukeskuksessa. Tiedotusvälineiden edustajilla oli mahdollisuus jututtaa ja kuvata Rio de Janeiron lähteviä trap-ampujia teemalla "Road to Rio".

Rento ja sanavalmis kaksikko piti hyvää henkeä yllä koko tilaisuuden ajan eli runsaat kaksi tuntia. Edes kylmä sää ei hyydyttänyt heitä. Törnroos vitsailikin, että "kun lämpötila laskee alle 25 plusasteen, Satu laittaa hanskat käteen".

Tiedotusvälineiden edustajat kysyivät Mäkelä-Nummelalta ja Törnroosilta heidän kaudestaan, tuloksistaan ja tekniikastaan sekä tietysti Rion olosuhteista ja alkavista olympialaisista.

Mediapäivän päätteeksi toimittajilla oli mahdollisuus kokeilla haulikkoammuntaa itsekin. Esimerkiksi Ylen **Nina Vanhatalo** osui kiekkoihin siihen malliin, että häntä ehdotettiin Riossa Mäkelä-Nummelan varampujaksi.

MÄKELÄ-NUMMELA NIMETTIIN Suomen joukkueeseen ensimmäisten urheilijoiden joukossa jo viime lokakuussa. Kun kisojen alkuun oli sata päivää, Olympiakomitean huippu-urheiluyksikkö nimesi lisää urheilijoita Rion olympiajoukkueeseen. Yksi heistä oli Törnroos, joka ampui Suomelle olympiapaikan viime vuoden toukokuussa.

Törnroosilta on kysytty monta kertaa, mitä mieltä hän oli siitä, että hänet nimettiin Rioon vasta keväällä. Ylen haastattelussa hän vastasi näin:

– Kyproksen maailmancupin jälkeen ammuin huonosti koko viime kesän ajan. [Syksyllä Italiassa järjestettyjen] MM-kiilpailujen jälkeen en koskenut aseeseen kolmeen kuukauteen, ja se teki varmasti ihan hyvää.

Törnroos tekikin San Marinon maailmancupissa kauden parhaan tuloksensa tähän mennessä, kun hän rikkoi 119 kiekkoa ja sijoittui kahdeksanneksi. Finaaliraja oli vain kiekon parempi eli 120. Törnroos sanoi, että "ammunta oli melko lähellä sitä mitä sen kuulukin olla".

– Se kuitenkin syö miestä rotan lailla, kun hölmöilin ekana päivänä molemmissa sarjoissa viimeisen kiekon ohii, hän harmitteli.

Rion olympialaisiin lähtevät trap-ampujat Satu Mäkelä-Nummela ja Vesa Törnroos vastailivat

Vuoden viimeisessä maailmancupissa Azerbaidžhanin Bakussa Törnroos sijoittui 23:nneksi tuloksellaan 117.

Juhannuksen kynnyksellä käydyin kilpailun jälkeen Törnroos totesi, että "oma ammunta oli tasapaksua keskinkertaisuutta, mikä ei riittä mihinkään".

MÄKELÄ-NUMMELA OSOITTI Bakussa olevansa erinomaisessa vireessä, kun hän otti uransa viidennen maailmancupin voiton. Hän kohtasi kultaottelussa Libanonin Ray Bassilin, jonka suomalainen päihitti 14–13.

– Sain aikaan tasaista tekemistä. Jo virallisissa harjoituksissa oli se vahva tekemisen

maku ja halu. Toki aina kisoihin lähettäessä on se halu ollut, mutta se ei aina tuota tulosta, koska siitä se helposti lipsahtaa sen pakon puolelle, Mäkelä-Nummela mietti kilpailun jälkeen.

– Viikolla oli tiukka treeni Kevin Kiltyn kanssa ja sain ihan peruskuviot "rytmiin". Ammunta perustuu rytmiin. Sain vahvaa it-seluottamusta, ja kun vaan palasia saa kohdalleen, tulostakin syntyy.

Mäkelä-Nummela selvisi finaaliin uusinnasta, jossa kahta loppukilpailupaikkaa ratkoi kaikkiaan neljä tuloksen 70 ampunutta naista. Mäkelä-Nummelan sarjat peruskilpailussa olivat 23+23+24.

"Olympialaiset ovat isot kisat, jotka sytyttävät ja joihin haluan aina lähteä menestymään."

Satu Mäkelä-Nummela

– Kenen päässä on paras päivä. Kuka tahansa voi voittaa, Törnroos vastasi Orimattilassa kysymyksen menestysmahdollisuuksista Riiossa.

Kun Mäkelä-Nummelta ja Törnroosilta kysyttiin, mitä mieltä he ovat siitä, että Rion ampumaurheilussa Suomea edustaa kaksisikko Päijät-Hämeestä, Mäkelä-Nummela vastasi:

– Ehkä täällä on tehty jotain oikein! Ja kyllä, on se jännä asia, että me molemmat olemme tältä seudulta.

Entä sitten ne tavoitteet Riiossa? Mäkelä-Nummela on aiemmin muotoillut vastauksensa niin, että hän on sanonut haluavansa olla finaalisissa ja mitaliotteluissa. "Siis olen niissä", hän sanoi viime vuonna. Nyt hän totesi saman asian näin:

– Lähden tavoittelemaan finaaliapaikkaa jokaisessa kilpailussa. En laske rimaa nytäkään. Finaali on sitten ihan uusi tilanne, Mäkelä-Nummela sanoi.

– Tavoitteena on elämäni paras kilpailu, Törnroos vastasi.

KUN MÄKELÄ-NUMMELALTA kysyttiin huhtikuussa, onko 100 päivää Riioon paljon vai vähän, hän vastasi:

– Pienenä tyttönä se oli erittäin paljon, mutta nyt päivät menevät paljon nopeammin.

Kysymyksiä on sadellut Suomen viimeisimmälle kesälajien olympiavoittajalle pitkän vuotta vaikka kuinka paljon. Yksi niistä kuului näin:

Nämä ovat kolmannet olympialaisesi. Pekingissä voitit kultaa ja Lontoossa olit värikkäiden vaiheiden jälkeen seitsemäs. Milaista on nyt lähteä kisoihin?

– Olympialaiset ovat isot kisat, jotka sytyttävät ja joihin haluan aina lähteä menestymään. Ne ovat aina uusi kokemus, mutta kokemusta pystyy ammentamaan edellisistä kisoista. Erot ovat pienet, ja kuka tahansa voi voittaa, Mäkelä-Nummela totesi.

Tunnetko jo vai milloin alat tuntea, että jännitys tiivistyy?

– En enää jännitä – tai ehkä se jännitys tulee kisapäivänä. Olympialaiset ovat tietysti tunnelmaltaan aivan oman luokan kilpailunsa. Se on aistittavissa. Meillä on siellä oma yhteisömme ja hyvä tiimi.

Aistittavissa on myös ampumaurheilun kahden urheilijan tiimin hyvä olympiafilisi. Katset kääntyvätkin nyt elokuiseen viikonloppuun, jolloin pidetään peukkuja niin Sadulle kuin Veskullekin!

Olympialaisista ja paralympialaisista lisää sivuilla 8-11. Vesa Törnroosin valmentajan Satu Pusilan haastattelu sivuilla 20-21. 🚰

– Semifinaalisissa ja kultaottelussa oli vahvaa tulosta (14 ja 14). Mukava tästä on tietty jatkaa, ja valaahan se uskoa omalle tekemiselle. Nyt nokka kohti Italian EM-kisoja, ja siitä vielä yhden välietapin kautta Riioon. Iskelmän sävelin: vielä jaksaa vanhakin, Mäkelä-Nummela summasi hymyillen.

KAKSIKON NIMEÄMISAIKATAULU ei siis kulkenut samaan tahtiin, vaikka he ampuiivat olympiamaapaikat samana toukokuuena viikonloppuna 2015. Mäkelä-Nummela muistelee Kyprokseen maailmancupia hymyssä suin: "Veskun kanssa kävimme olympiapaikat yhdessä hankkimassa, ja nyt

lähdemme kisoihin yhdessä."

Mäkelä-Nummela tähtäsi ensin Suomen ensimmäisen paikan Riioon, ja sitten seuraavana päivänä Törnroos ampui toisen paikan, kun hän sijoittui miesten trapissa neljänneksi.

Orimattilan Seudun Urheiluamputia edustava Mäkelä-Nummela, 45, osallistuu olympialaisiin nyt kolmannen kerran. Hän voitti trapin olympiakultaa Pekingissä 2008 ja sijoittui seitsemänneksi Lontoossa neljä vuotta sitten. Heinolassa asuvalle ja Lahden Ampumaseuraa edustavalle Törnroosille, 33, Rion olympialaiset ovat hänen uransa ensimmäiset.

median kysymyksiin Orimattilan ampumaurheilukeskuksessa.

Minna Leinonen haluaa nauttia hetkestä Riossa

Minna Leinonen on ollut lajinsa huipulla jo niin pitkään, että Rio de Janeiron paralympialaisia kohti edetessä viilataan hyvin pieniä yksityiskohtia. Tärkeintä on kuitenkin nauttia hetkestä.

Teksti ja kuva HEIDI LEHIKONEN

Harjoittelu on pitkälti ylläpitämistä ja hienosäätöä, koska olen päässyt jo korkealle tasolle, **Minna Leinonen** sanoo.

– Se on samoin itseluottamuksen ylläpitämistä. Olemme tehneet pieniä muutoksia muun muassa liipaisimeen ja ampuma-asentooni. Muutenkin vielä mietitään, mistä löytyisi hiottavaa. Tosi paljon on kuitenkin kiinni hyvästä mielestä, että tietää osaavansa ja pystyvänsä. Ja että pitää asiat riittävän yksinkertaisina, Leinonen tietää.

Tärkeä etappi matkalla Rioon oli toukokuun alun maailmancup Puolassa. Tekeminen oli vahvaa tasoa ja neljäs sija hyvä, mutta motivoituneelle huippu-urheilijalle anti oli monipuolisempi.

– Se oli hyvä reissu siihen saumaan. Tavallaan kilpailu vahvisti sellaista tunnetta, että olen tänäkin vuonna kärjen mukana. Ei ole mitään hätää. Toisaalta se myös vahvisti tahtotilaa, että pystyn ja haluan tehdä asiat vielä paremmin. Kun siellä ei tullut tähtytymystä, ei voittoa eikä mitalia, jäi nälkää, Leinonen miettii.

Hän kokee tilanteen olleen hyvä. Kun jäi nälkää, myös mieli pysyy nöyränä tinkimättömässä työssä.

– Toisaalta olen tietoinen vahvuudestani. Sitä vahvuutta sisälläni minun pitää ruokkia, että olisin vahva Riossa. Kun toukokuussa ei ole liian helppoa, pysyy asenne ja tekeminen oikeanlaisena. Sitä kautta Riossa voi ollakin helpompaa, hän sanoo rauhallisena.

Leinosen kilpailupäivä Riossa on 13. syyskuuta.

LEINONEN KUULUU valmentajiensa Jukka Salosen ja Veijo Sivulan kanssa niihin, jotka osaavat ja haluavat hyödyntää KIHU:n palveluja mahdollisimman kattavasti. Ampuja kertoo innoissaan muun muassa Salosen teettämistä testeistä, jossa mitattiin myös verensokeria suorituksen aikana.

Minna Leinosella on ympärillään asiansa osaava tiimi. Avustaja Kaisa Rinta-Tassi ja valmentaja Jukka Salonen ovat kaksi tärkeää henkilöä myös matkalla Rion paralympialaisiin.

– Se antoi varmuutta siihen, miten voi syödä peruskilpailun ja finaalin välissä.

Leinonen kuvaa nauraen KIHU:n testejä ”kuumottavaksi tilanteeksi”, joka on hänestä pelkästään hyvä juttu. Hänellä on myös kotoaan Noptel-laite.

– Voin analysoida normaalissa harjoittelussakin suoritustekniikkaani. Testien avulla voin seurata kehitystä vaikka puolen vuoden

takaiseen verrattuna. Jos vaikka tekniikassa on tullut jotain, saadaan heti kiinni. Jos kaikki on hyvin, se antaa levollisuutta, Leinonen kehuu.

Salonen on pystynyt osoittamaan Noptelin antaman datan pohjalta paitsi Leinosen taitavuuden ampujana myös muuta:

– Hän on pystynyt kertomaan, missä todennäköisesti teen virheen, jos teen vir-

Mitatun tiedon hyödyntämisen mestari

Jukka Salonen tekee
tinkimätöntä työtä
valmentajanakin

Teksti & kuva HEIDI LEHIKONEN

Huippu-urheilijat erottaa massasta tapa ajatella, sanoo monipuolisen lajitaustan omaava Jukka Salonen.

Minna Leinosen kanssa tiiviisti töitä tekevä valmentaja soisi monen itseään huippuampujana pitävän ottamaan Leinosen tinkimättömästä asenteesta oppia.

Jukka Salonen on yksi suomalaisista 90-luvun huippuampujista. Valmennustointaan hän lähti mukaan 2011. Henkilökohtaisia valmennettavia ovat Minna Leinosen lisäksi Juho Autio ja Saana Peltonen, lisäksi hän auttaa mielellään apua pyytäviä urheilijoita ja heidän valmentajiaan.

Tiukaksi ja rehelliseksi valmentajaksi itseään kuvaava Salonen perustaa valmennuksensa mitattuun tietoon, joka tarkoittaa monenlaisten asioiden mittaamista. Lisäksi urheilijat kirjaavat oivalluksiaan ylös omaan vihkoonsa, jota Salonen kutsuu oivalluksen vihkoksi.

– Oppimisen kannalta tärkein osa-alue on oivaltaminen. Ihminen unohtaa. Arvokisoissa ammunnan aikana unohtaa yksinkertaisia asioita. Oivalluksen vihko on urheilijalle tärkein valmentaja ennen kilpailuja.

SALONEN PAINOTTA, että harjoittelun aloittamiseen kynnys on oltava alhainen. Siksi esimerkiksi Leinosen osalta parannettiin kotiharjoittelun olosuhteita, eli hänellä on kotonaan laserammuntalaitteisto Noptel. Hänelle on myös hankittu SIUS:n elektroniset taululaitteet.

Salonen muistuttaa, että jo harjoittelun aloittamiseen on valmistauduttava huolellisesti niin fyysisen kuin henkisen vireen osalta. Leinonen on kunnianhimoinen urheilija, joka tekee kaiken tinkimättömäs-

**Jukka Salonen on taitava hyödyn-
tämään mitattua tietoa urheilijan
harjoittelussa.**

ti. Siitä sopii valmentajan mukaan ottaa muidenkin oppia.

– Jos olisin päävalmentaja, ottaisin kaikki Suomen huippuampujina itseään pitävät ja käskisin heidät Minnan luo seuraamaan kahdeksan tunnin ajan Minnan tekemistä ja tekemään muistiinpanoja. Mitä vaatii, että hän pystyy ampumaan sata laukausta? Illalla sitten keskusteltiin niistä muistiinpanoista, mitä he ovat tänään oivaltaneet. Se olisi erittäin hyvä harjoitus.

SALONEN PITÄÄ PARHAANA psykkinenä valmennuksena harjoittelun avulla saavutettua riittävän hyvää taitotasoa. Kun urheilija on taitava, hänellä ei ole pelkotiloja epäonnistumisesta. Silloin suoritus onnistuu arvokisoissakin parhaalla mahdollisella tavalla.

– Kunnianhimo ja tavoitteet eivät saa olla korkeampia kuin taitotasoa, muuten on pelkotila ja epävarmuus onnistumisesta.

Leinosta hän kehuu poikkeukselliseksi urheilijaksi.

– Hän on erittäin analyyttinen huippu-urheilija ja haasteellinen myös minulle valmentajana. Hänen harjoitusmääränsä ei voi lisätä, joten on harjoiteltava laadukkaammin ja paremmilla varusteilla kuin muut, jos aiomme olla parempia. Teemme asioita, joita muut eivät ole koskaan tehneet. Teen kaiken sen eteen. 🛠️

– Kun aloin taas ampua, ammuin ensimmäisellä leirillä peräkkäin 120 kymppiä ja ihastelin, kuinka helppoa tämä on, Leinonen muistelee.

Hengähdystauko on tervetullut. Leinonen tietää vuoden mahdollistavan monia tärkeitä asioita. On enemmän aikaa ja voimavaroja läheisille, samoin musiikin ystävänä keikoille.

– On myös mukavaa, että sitten voin ulkoilla kesällä paljon. Voin pitää kesän kesänä. Kun ei tarvitse koko ajan keskittyä ja latautua kisoihin, saan rauhaa, hän sanoo. 🛠️

heen. Hän näytti asioita konkreettisesti tietokoneelta. Kisatilanteessa ampuja on aika herkillä. Itseluottamus on silloin a ja o.

SALONEN KÄYTTÄÄ valmennuksessaan apuna ampujan oivallusten vihkoa. Siihen urheilija kirjaa itse oivaltamansa asiat.

– Alussa kirjoitin sinne asioita aika useinkin, nyt se on jo kattava. Kirjoitin sinne itselleni suoria käskyjä, että tee näin. Luen sitä säännöllisesti, etteivät asiat kisatilanteessa unohtuisi. Tuo vihko antaa voimaa ja itseluottamusta. Olen kirjoittanut sinne myös itselleni rauhaa ja voimaa antavia lauseita. Vihko kulkee kisamatkoillani mukana.

Riossa Leinonen ei ole käynyt, mutta siellä odottavia puitteita hän on nähnyt kuvissa.

– Radat näyttävät hyvältä, on vihreä seinä ja vihreä lattia.

PARALYMPIALAISTEN KONKARIN ei tarvitse jännittää suorituksen ulkopuolisia hässäköitä, sillä hän tietää jo, mitä tulossa on. Lento Rioon on pitkä, mutta vastaavan pituisesta lennosta Leinosella on yksi kokemus.

– Atlantin yli en ole koskaan lentänyt, mutta Etelä-Koreaan olen kerran lentänyt. Olosuhteet Riossa vastaavat varmaankin Suomen kesää, joten nesteytykseen ja suolatasapainoon pitää kiinnittää huomiota. Hyvä asia on, että kestän lämpöä enemmän kuin kylmää.

Häntä harmittaa, että Suomen joukkueen koko on ampujien osalta pienentynyt Ateenan seitsemästä Rion yhteen. Lajinsa ainoa suomalainen paralympiaedustaja lausuu tavoitteensa Rioon rauhallisesti:

– Haluan tehdä sellaisen tuloksen, mihin olen itse tyytyväinen. Taitotasoni on, että pystyn ampumaan 10,6 keskiarvolla. Se riittää minulle. Ei tarvitse eikä kannata suorittaa ylihyvin. Otan vain oman hetkeni. Sijoitukset katsotaan myöhemmin. Jos joku ampuu paremmin, hän on sen ansainnut.

Leinonen voitti vuonna 2004 järjestetyissä Ateenan paralympialaisissa kultamitalin. Pekingissä 2008 hän oli 11:s, ja Lontoossa 2012 hän sijoittui 14:nneksi. MM-kultaa hän voitti kaksi vuotta sitten Saksan Suhlissa.

LEINONEN ON AMPUMAUURHEILIJä niin sanotusti vuorokauden jokaisena hetkenä, mutta harrastuksina tärkeää vastapainoa tuovat muun muassa lukeminen ja musiikki. Haastatteluhetkellä hän oli keväällä lukenut kirjoja laidasta laitaan muun muassa Juice Leskisen ja Michael Monroen elämäkerrat.

– Pääsen välillä pois tästä maailmasta. Se virkistää, elokuussa 35 vuotta täyttävä Lei-

nonen sanoo hymyillen.

Tänä vuonna kaikki tähtää Rion paralympialaisiin, mutta sen jälkeinenkin vuosi on jo suunniteltu. Tai oikeastaan suunniteltu vain osittain.

– Rion jälkeen hengähdän. Olen vuoden ampumatta, sitten katson tilannetta uudestaan. Se tekee minulle vain hyvää. Toistaiseksi pisin taukoni ampumisesta on ollut Ateenan jälkeen, jolloin olin neljä kuukautta ampumatta. Silloin loppuvaiheessa tuli jo kaipuu ampumiseen, jotain oleellista tuntui elämästä puuttuvan.

Rio de Janeiron olympiafaktat

Teksti LASSI PALO

Kuvat PEKKA MAUNULA

Rio de Janeiron olympialaiset järjestetään 5.–21. elokuuta. Paralympialaiset ovat 7.–18. syyskuuta. Ne ovat ensimmäiset olympialaiset ja paralympialaiset Etelä-Amerikassa.

RION OLYMPIALAIISIIN on nimetty kaksi suomalaista urheiluampujaa. He ovat trap-ampujat Satu Mäkelä-Nummela (Orimattilan Seudun Urheiluampujat) ja Vesa Törnroos (Lahden Ampumaseura). Paralympialaisten ampumaurheilussa Suomea edustaa kivääriampuja Minna Leinonen (Keski-Suomen Ampujat).

MÄKELÄ-NUMMELA osallistuu olympialaisiin nyt kolmannen kerran. Hän voitti kultaa Pekingissä 2008 ja sijoittui seitsemänneksi Lontoossa 2012. Leinonen osallistuu paralympialaisiin neljännen kerran. Hän voitti kultaa Ateenassa 2004, sijoittui 11:nneksi Pekingissä ja 14:nneksi Lontoossa.

OLYMPIALAISTEN ampumaurheilussa kilpaillaan 6.–14. elokuuta. Naisten trap ammutaan su 7.8. ja miesten trap su-ma 7.-8.8. Leinosen kilpailupäivä on tiistai 13. syyskuuta.

OLYMPIALAISTEN ampumaurheilussa kilpailee kaikkiaan 390 urheilijaa. He edustavat 97 maata. Olympialaisiin osallistuu kaikkiaan 10 903 urheilijaa, ja osallistuvia maita on 206.

PARALYMPIALAISISSA on ampumaurheilun lisäksi 21 urheilumuotoa. Mitalilajeja on 528 ja osanottajia kaikkiaan 4350, jotka edustavat 179 maata.

RIOSSA ON NELJÄ kisa-aluetta, jotka ovat Barra, Deodoro, Maracana ja Copacabana. Ampumaurheilukeskus sijaitsee Deodorossa.

RION KISAKYLÄ on valmis. Siellä on kaikkiaan 31 taloa, jotka ovat 17-kerroksisia. Suomen kanssa samassa talossa asuvat Ruotsi, Norja ja Tanska. Paralympialaisissa Pohjoismaiden määrä talossa kasvaa kahdella, kun sinne majoittuvat myös Islanti ja Färösaaret.

Olympialaiset 5.–21.8.
Paralympialaiset 7.–18.9.

Olympiamaapaikat

- ✕ Kiina 22
- ✕ Yhdysvallat 20
- ✕ Australia 18
- ✕ Venäjä 18
- ✕ Etelä-Korea 17
- ✕ Saksa 15
- ✕ Italia 14
- ✕ Egypti 12
- ✕ Intia 12
- ✕ Ranska 11
- ✕ ...
- ✕ Norja 4
- ✕ Ruotsi 3
- ✕ Tanska 3
- ✕ Suomi 2

SUOMALAISEDUSTAJIA tullaan näkemään vähintään 17:ssä urheilumuodossa, mikä on eniten sitten Helsingin kotikisojen 1952. Tuolloin Suomea edusti osin isäntämaakiintiöihin pohjautuen urheilijoita 18 lajissa. Riossa suomalaisia nähdään ensimmäisen kerran olympia-areenoilla ainakin pöytätenniksessä ja naisten nyrkkeilyssä.

RIOON VALITAAN olympiaurheilijoita vielä viimeisenä ilmoittautumispäivänä eli 18. heinäkuuta. 🏹

Vesa Törnroos
harjoittelemassa Rion
maailmancupissa keväällä.

Rio ohoi!

Kuluvan vuoden huipentuman eli Rion olympialaisten alkuun on enää muutama viikko. Miesten ja naisten trap-kilpailu alkaa heti kisojen toisena päivänä 7. elokuuta. Jännitys nousee, ja media seuraa huippuamputtamme tiiviimmin kuin koskaan aikaisemmin.

Molempien haulikkoamputtamiemme kausi on edennyt nousujohteisesti. **Satu Mäkelä-Nummela** viimeistelyharjoitukset **Kevin Kiltyn** kanssa ennen viimeistä maailmancupin kisaa Bakussa onnistuivat erinomaisesti. Tulokset olivat ailahtelleet koko kevään ajan, ja ilmassa oli jopa pientä huolestumista ennen leiriä. Ammunta ja luottamus omaan tekemiseen loksahdivat kuitenkin paikoilleen, ja tuloksena oli Bakun maailmancupin voitto.

Vesa Törnroosin ammunta kulkee harjoituksissa erinomaisesti ja parhaat kisatulokset ovat vielä edessä. Kunnon hiomiseen ja terävöittämiseen on vielä aikaa, vaikkakin jokainen päivä on tärkeä.

MAAILMANCUPIT KISAILTIIN hyvin tuloksien Bakussa: saldona oli yksi palkintopallisijoitus ja reilusti hyviä suorituksia sekä sijoituksia. Kesäkuun päättyessä meillä on paras kesäaika ja ulkoarjoittelukausi vielä edessäpäin. Kaikilla on hyvät mahdollisuudet hioa kuntoaan kohti loppukesän SM-kisoja, jotka ovat tärkeitä näytönpaikkoja ensi vuoden valmennusryhmiin pyrkiville.

Haulikkolajien urheilijat ovat yltäneet parhaisiin tuloksiin ja ehkä jopa vähän yllättäenkin trap-lajien urheilijat ovat näyttäneet kyntensä. Sadun hienon voiton lisäksi Bakussa haluan mainita **Mopsi Veromaan** 4. sijan Kyproksella peruskilpailun voiton jälkeen sekä **Marika Salmen** 12. sijan San Marinossa. Erinomaiselta trapin naisten joukkueelta on lupa odottaa hyviä tuloksia haulikkolajien EM-kisoissa, jotka pidetään heinäkuussa Italian Lonatossa.

Myös **Sami Ritsilä** on nostonut kuntoaan finaalitasolle tuplatrappissa. Hän on yltänyt kaksi kertaa maailmancupin finaaliin, ensin San Marinossa kuudes sija ja sitten Bakun peruskilpailun voitto ja finaalin viides sija. Määrätietoinen ja hyvä työ tuottaa tulosta!

Eemil Pirttialon yhdeksäs sija Bakun trapissa oli erinomainen. Vielä nuorten sarjassa kilpaileva Eemil näytti mihin pystyy ja finaali paikka oli erittäin lähellä. Tasoa löytyy sekä aikuisten että nuorten maajoukkueissa skeetissä ja trapissa. Nuoret haastavat hienosti kaikissa lajeissa aikuisten maajoukkueen ampujia.

Timo Laitinen on ollut vakuuttava skeetissä jääden joka MC-kilpailussa 1–2 kiekkoa finaaliin. Huipputulosta odotellaan vielä. **Eetu Kallioinen** kävi opintomatalla Riossa, ja sijoitus oli lupauksia antava 35:s. Kovin kilpailu edustuspaikoista käydäänkin skeetissä, sillä monta miestä kilpailee tasaisesti junnujen lisäksi paikasta joukkueessa ja hyvistä sijoituksista cupissa. Skeetin junnupojat sijoittuivat toiseksi Suhlissa nuorten maailmancupin joukkuekilpailussa.

Niina Aaltonen ja Heidi Hämäläinen ovat nousseet naisten maajoukkueen vahvistamaan Marjut Heinosen kanssa hyvää joukkuetta.

Uskon, että uuden päävalmentajan Tom Alderinin johdolla ja osaa-

PER-OLE LINDELL
Ampumaurheiluliiton
valmennuksen johtaja

valla myötävaikutuksella meillä on tulevan olympiadin aikana erittäin kovatasoinen skeet-joukkue.

Kiväärin kausi alkoi upeasti Juho Kurjen hienolla suorituksella. Hän oli Münchenin IWK-ilmakiväärikisassa kolmas ja rikkoi samalla 630 pisteen haamurajan. Maailmancupissa Juho ei vielä yltänyt ilmakiväärissä ihan samalle tulostasolle, sillä taso maailmassa on erittäin kova ja menestyminen vaatii täydellistä onnistumista.

Kauden viimeisessä maailmancupissa Bakussa Juho menestyi taas erinomaisesti: pienoiskiväärin asentokilpailun finaaliin hän ampui 402,8 ja oli peruskilpailun viides tuloksellaan 1169. Aleks Leppä onnistui kauden aikana nostamaan tasoaan ja vakiinnutti paikkaansa miesten maajoukkueessa yhdessä Jaakko Björkbackan kanssa.

KIVÄÄRIJUNNUT NÄYTTIVÄT osaamisensa Tallinnan EM-kisoissa. Vaikeissa tuulolosuhteissa ammutuissa kisoissa tytöt sijoittuivat pienoiskiväärin makuukisan joukkuekilpailussa kolmanneksi ja asentokilpailussa neljänneksi. Poikien joukkue sijoittui asentokilpailussa viidenneksi. Vielä on paljon töitä edessä, mutta hyvällä ja iloisella asenteella mennään eteenpäin!

Pistoolissa on rakentumassa uusi aikuisten ja nuorten maajoukkue. Maajoukkueitasoisia ampujia on vähän. Karri Turusen ja Ari Huhtamäen lisäksi maajoukkueeseen nousee todennäköisesti muutama nainen ensi vuodeksi. Nuorten EM-kisoissa oli iso nuorten pistoolijoukkue ottamassa oppia kansainvälisistä kisoista. Konsta Kivi on tällä hetkellä lupaavin nuorten maajoukkueessa, siitä osoituksena 16. sija nuorten maailmancupissa Suhlissa. Muutamille ampujille seuraavat olympiakisat Tokiossa on hyvä tavoite, mutta suurimalla osalla tavoite on vasta sen jälkeen seuraavissa kisoissa.

Syksyllä on tarkemman yhteenvedon aika menneestä olympiadista. Samalla jo suunnitellaan tulevaa kautta. Moni asia on vielä auki, mutta tavoitteena on esittää uudet suunnitelmat ja maajoukkueet syksyn Grande Finalessa.

Alkukauden aikaansaannosten perusteella me kaikki voimme odottaa hyviä tuloksia, yksilötason venymisiä ja huippusuorituksia kauden tärkeimmistä arvokisoista: haulikon EM-Lonatossa 4.-12.7., liikkuvan maalin MM-Suhlissa 14.-23.7. ja Rion olympialaisissa 5.-21.8.

Kannustetaan, rohkaistaan ja "peukutetaan" yhdessä urheilijoidemme sekä heidän valmentajiaan, jotka ovat ampumaurheilumme kasvot maailmalla ja pitävät maamme maineesta sekä lajien jatkuvuudesta huolta.

"Syksyllä on tarkemman yhteenvedon aika menneestä olympiadista. Samalla jo suunnitellaan tulevaa kautta. Moni asia on vielä auki, mutta tavoitteena on esittää uudet suunnitelmat ja maajoukkueet syksyn Grande Finalessa."

ESC:n ilma-asecup alkaa syksyllä

Euroopan ampumaurheiluliitto (ESC) käynnistää ensi syksynä maanosan laajuisen ilma-asecupin, johon voi osallistua kuka tahansa kansalliseen lajiliittoonsa kuuluvan seuran jäsen.

Cup on viralliselta nimeltään ESC Air cup, ja se alkaa lokakuussa ja päättyy helmikuussa. Lajeja on neljä: miesten ja naisten ilmakivääri sekä miesten ja naisten ilmapistooli.

ESC:n ilma-asecupia varten pitää rekiste-

röityä, ja samalla pitää ilmoittaa oman seuran vastuuhenkilö ja tämän sähköpostiosoite. Sen jälkeen jokaisen seuran pitää vielä rekisteröidä kilpailijansa.

Cupissa on viisi kilpailujaksoa. Jokaisen jakson tulokset päivitetään ESC:n sivuille.

Cupiin lasketaan neljä kuukauden parasta tulosta viidestä, ja kunkin sarjan voit-

taja on se, jolla on paras yhteistulos.

SEURAN PITÄÄ nimetä kaudessa yksi cup-kilpailu, josta tulokset ilmoitetaan. Alustava ilmoittautuminen on jo 31.7. ja ilmoittautumisaika loppuu 25.8.

Ilma-asecupin säännöt löytyvät ESC:n kotisivuilta <http://www.esc-shooting.org>

IF EVERYTHING
WAS ADJUSTABLE
LIFE WOULD BE
MORE COMFORTABLE.

BERETTA M.O.L.L.E. VEST. FITS EVERY BODY.

Short or tall, robust or thin, right or left-handed, every shooter is different. That's why we created the innovative M.O.L.L.E. Vest, featuring an adjustable cartridge pocket that you can move right, left, up and down. Because in the search for the perfect performance, every millimetre can make a difference. Find your ideal position and be free to concentrate on the only thing that matters: smashing that clay.

BLACK EDITION

	690	692	DT 11	
OCHP-supistajat				OPTIMA BORE HP
Kiinteät supistajat				
Steelium PRO				STEELIUM ^{PRO}
Steelium PLUS				STEELIUM ^{PLUS}
Steelium				STEELIUM
UUSI Matta piipun viimeistely				
UUSI Hiilikuitukisko		10x10	10x10	
UUSI Säädettävä poskipakka				B-FAST
UUSI Black Edition lukkokehys				
Leveämpi lukkokehys	+1.3 mm	+1.3 mm	+2.6 mm	
UUSI Hiilikuituinen laukaisukoneiston runko				
Irrotettava laukaisukoneisto				
Säädettävä liipaisin				
Polymeeripinnoitettu avaussalpa				
Saatavana säätöperällä				B-FAST
Säädettävä tukki	Varmus			B-FAST
Microcore-perälevy				MICRO CORE

sako

Tulevaisuuden toivoille k

Suomalaisen kivääri- ja pistooliampunnan tulevaisuuden toivot hakivat arvokasta kilpailukokemusta kesäkuussa Tallinnassa järjestetyistä 25/50m EM-kilpailuista. Sitä he saivatkin, ja katseet on nyt suunnattu tulevien vuosien arvokisoihin.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Kilpailukalenteri on tiivis ja omalla tavallaan armostonkin. Yhdet kisat takana ja seuraavat jo nurkan takana odottamassa. Mutta sitä se on, urheilijan polku eli urheilu ja huippu-urheilijaksi kasvaminen.

Tallinnassa kesäkuussa järjestetyissä nuorten 25/50m pistooli- kiväärilajien EM-kilpailuissa nähtiinkin jännittyneitä ilmeitä, kun kansainvälisten arvokilpailujen ensikertalaiset valmistautuivat kilpailuihinsa – niin suomalaiset kuin muidenkin maiden edustajat.

Tallinnan EM-kilpailuihin osallistui 236 nuorta ampuurheilijaa, jotka edustivat 30 maata. Männikun radalla käydyissä kisoissa oli kaikkiaan 383 suoritusta. Suomen Ampumaurheiluliitto nimesi kisoihin 16 ampujan joukkueen, jossa oli seitsemän kivääri- ja yhdeksän pistooliampujaa. Suomen joukkue oli kisojen toiseksi suurin. Isäntämaa Viro osallistui kisoihin 20 nuoren ampuurheilijan joukkueella.

SUOMEN NUORET SAIVAT ensimmäisistä kansainvälisistä arvokisoistaan hyvää kokemusta. Mukana oli paitsi kansainvälisissä arvokisoissa jo käyneitä myös ensikertalaisia. Ampumaurheiluliiton pistoolilajien päävalmentaja **Timo McKeown** sanoi, että ”arvokilpailurubeama on joskus aloitettava”.

– EM-Tallinna oli hyvä paikka aloittaa, koska se on lähellä ja kustannukset olivat edulliset. Pidimme tulosrajoista kiinni, joten esimerkiksi pistooliampujat maksoivat omavastuuosuuden 150 euroa per naama ja loput menee kisabudjetista. He halusivat lähteä tänne, McKeown kertoi, kun suomalaisten viimeinen pistoolilaji oli alkamassa.

Suomalaisten pistooliampujien urakka Tallinnassa päättyi tyttöjen 25m urheilupistoolikisaan, jossa Suomella oli täysi joukkue. Siinä ampuivat **Julia Palmgren** (Mikkelin Ampujat), **Emma Numminen** (Kyrkslätt Skytteförening) ja **Maija Pärr** (Rauman Seudun Urheiluampujat).

Emmi Hyrkäs (vas.), Marianne Palo ja Henna Viljanen saavuttivat EM-joukkuepronssia, joka oli

Palmgrenin tulos oli 526, Nummisen 525 ja Pärrin 496. Kansainvälisten arvokilpailujen ensikertalaisten sijoitukset olivat 37:s, 38:s ja 40:s. He kaikki sanoivat jännittäneensä, mutta totesivat samaan hengenvetoon, että he saivat arvokasta kokemusta tulevia vuosia varten.

AJATUKSISSA OLIVATKIN jo ensi vuonna Saksan Suhlissa järjestettävät nuorten MM-kilpailut.

– Mukavaa oli, vaikka ihan putkeen ei mennytäkään. MM-kisoissa olisi myös mukava kilpailla. Keskityn nyt tulostasoni nostamiseen ja saamaan kaiken tekemisen kuntoon, Palmgren mietti.

– Ihan jees-kokemus, mutta tulokseeni en ole tyytyväinen. Yli ysin vauhtia olisi pitänyt pystyä ampumaan, sanoi kisojen aattona alikersantiksi ylennetty Numminen, joka suorittaa varusmiespalvelustaan Sastahaminassa.

– Tämä oli kasvattava kokemus. Nyt tiedän, mitä tuleman pitää isoissa kisoissa. Haluan lisää samanlaisia kisoja, vasta kah-

den vuoden ajan aktiivisesti ampuen Pärritotesi.

Finaaliraja oli 572, ja peruskilpailun paras tulos oli Bulgarian **Miroslava Minchevan** 584. Tshekki voitti joukkuekilpailun pisteen erolla Venäjään. Suomi sijoittui yhdeksänneksi.

– Tytöillä ovat nyt ensimmäiset kansainväliset arvokilpailut takana, ja he ovat tämän vuoden aikana nähneet maailmaa muutenkin. Nyt alamme tehdä suunnitelmia ensi kautta varten ja suuntaamme nokkamme kohti MM-kilpailuja, McKeown sanoi.

SUOMI SAAVUTTI Tallinnan EM-kisoissa yhden mitalin. Se tuli tyttöjen pienoiskiväärin makuuasennon joukkuekilpailussa, kun Suomi sai pronssia. Joukkueessa ampuivat **Emmi Hyrkäs** (Simpeleen Hahlo), **Marianne Palo** (Isonkyrön Metsästys- ja Ampumaseura) ja **Henna Viljanen** (Poliisien Ampumaseura). Saksa voitti joukkuekilpailun, ja Ranska sijoittui toiseksi. Suomi jäi hopeamitalista 1,7 pistettä.

Suomen tytöt sijoittuivat asentokilpai-

Kokemusta Tallinnasta

Suomen ainoa mitali.

lun joukkuekilpailussa neljänneksi. Suomi hävisi pronssimitalin voittaneelle Venäjälle seitsemän pistettä.

Suomen kisojen parhaan henkilökoh-
taisen sijoituksen nappasi Hyrkäs, joka oli
makuun kisassa kuudes. Palo oli asentokil-
pailussa 11:s.

– Hyvä saldo. Olen tyytyväinen, hymyili
Palo, joka sijoittui makuun kisassa 12:nneksi.

Ampumaurheiluliiton kiväärilajien
nuorten valmentaja **Pasi Wedman** oli tietys-
ti ”tosi iloinen” tyttöjen suorituksesta. Hän
jakoikin kehujaan auliisti:

– He ampuivat kaikki omalla tasollaan,
järkevästi, rauhallisesti ja rohkeasti – juuri
niin kuin sovimme. Se oli taktisesti hyvää
tekemistä. Keli oli haastava, mutta kaikkien
tekeminen pysyi hyvin kasassa, ja kaikki
tsemppasivat hienosti kisojen loppuun asti.

SUOMEN KIVÄÄRIPOJAT sijoittuivat ma-
kuuasennon joukkuekilpailussa viidenneksi.
Sveitsi voitti joukkuekultaa, ja Norja sijoittui
toiseksi. Pronssimitalin sai Kroatia ennen
Unkaria ja viidenneksi sijoittunutta Suomea.

Kivääriampujat Cristian Friman (vas.) Björn Friman ja Matias Kiuru Männikun EM-ra-
dalla.

Suomi jäi kolmannesta sijasta 1,8 pistettä.

– Tulimme hakemaan mitalia, ja nyt
jäämme siitä vajaat kaksi pistettä, 16:nneksi
sijoittunut **Björn Friman** harmitteli.

Björnin pikkuveli **Cristian Friman** oli
henkilökohtaisessa kilpailussa 12:s uudella
ennätyksellään 617,1, jolla hän jäi 1,2 pistet-
tä finaalarajasta.

– Olen iloinen siitä, että tein ennätyseni
EM-kisoissa, Esbo Skytteföreningenin nuo-
rukainen hymyili.

– Parempana päivänä ja tuulta paremmin
katsoneena pari turhaa ysiä olisi ehkä jää-
nyt pois ja olisin sitä kautta päässyt finaali-
in. Tämä oli hyvää kokemusta ensi vuotta
varten, jolloin ovat nuorten MM-kilpailut
Saksassa.

Saksan kisoihin viittaasi myös helsinki-
läinen **Matias Kiuru** (Poliisien Ampuma-
seura):

– Tämä oli ensimmäinen arvokilpailuni,
josta saan hyvää kokemusta ensi vuotta aja-
tellen.

Poikien EM-pistoolissa parhaat suoma-
laissijoitukset olivat **Joonas Kuuselan** (So-
dankylän Ampujat) 18. sija 25m vakiopis-
toolissa ja **Konsta Kiven** (Turun Seudun
Ampujat) 18. sija vapaapistoolissa.

MCKEOWN SEURASI EM-KISOJA tiiviis-
ti. Hän sanoikin hymyillen ja osuvasti, että
”jännitys ei halvaannuttanut ketään, ja kaik-
ki nauttivat kisojen ilmapiiristä”.

– Tekniikan kanssa on vielä paljon töitä
tehtävänä. Sieltä se lähtee, töitä tekemällä.
Muu ei auta, McKeown jatkoi.

McKeown puhui pitkään intensiteetin li-
säämisestä ja kotirataharjoittelun merkityk-
sestä. Tasoa ja laatua on pidettävä koko ajan
yllä, hän painotti. McKeown on myös sitä
mieltä, että nykyopein varustettuja valmen-
tasia pitäisi saada lisää toimintaan mukaan.

Yhtenä pistoolin kehittämistoimenpitee-
nä McKeown ja **Juhani Forsman** järjestävät
ensi kaudella nuorille pistooliampujille koti-
ratakilpailuna ilma-asecupin (aiheesta lisää
sivulla 40).

– Jos cup lähtee hyvin käyntiin, tulok-
sia alkaa näkyä jo ensi vuonna. Saamme
”myönteisellä pakottamisella” urheilijoiden
ominaisuuksia parannettua. Olemme myös
sopineet seurakäyntejä, joita teen valmen-
taja **Zeljko Todorovicin** kanssa, McKeown
kertoi Tallinnassa.

TYTTÖJEN PISTOOLIKISA alkaa olla lo-
puillaan. Nuoret ampumaurheilijat pakkaa-
vat varusteitaan, ja kahdeksan parasta alkaa
keskittyä finaaliin. McKeown silmäilee tu-
lostaulua. Tytöt suoriutuivat kisaurakastaan
odotusten mukaisesti.

– Nyt kisoissa olleet nuoret ovat tutustu-
neet tähän maailmaan ja he alkavat kasvaa
tällaisiin tilanteisiin. He ovat myös tämän
vuoden ajan opetelleet tekemään töitä. Seu-
raavaksi nostetaan määriä ja parannetaan
laatua ja katseet suunnataan nyt ensi vuo-
teen, jolloin ovat vuorossa MM-kilpailut,
McKeown sanoi, kun suomalaisten urakka
päätyi nuorten EM-kilpailuissa Tallinnassa.

Urheilijan polku on nuorten kisoissa vas-
ta alussa. McKeown tietää hyvin, että nuoret
suhtautuvat kriittisesti tekemisiinsä eivätkä
aina osaa ajatella asioita pidemmällä tähtäi-
mellä.

– Nuorten kisoissa he ovat samalla viival-
la ikäluokkansa parhaiden kanssa ja näkevät
millaisia nämä ovat. Eivät mitään superih-
misiä! Kaikki tajuaavat, mitä menestyminen
vaatii, kun he näkevät muiden tason.

Ensi vuonna ovat siis nuorten MM-kilpai-
lut ja pidemmällä tähtäimellä olympialaiset
vuonna 2020. Osa nyt Tallinnassa kilpailleista
nuorista nähdään varmasti Tokiossa. 🌀

Tavoitteena Tokio

Eemil Pirttisalo ja Niina Aaltonen – kaksi määrätietoista nuorta haulikkoampujaa, jotka ovat nousseet uudelle tasolle tänä vuonna. Pitkän tähtäimen tavoitekin on jo asetettu.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Eemil Pirttisalo:

"Nyt vain kovaa treeniä!"

Trap-ampuja **Eemil Pirttisalo** sai rutkasti lisää itseluottamusta, kun hän ylsi yhdeksänneksi uransa ensimmäisessä maailmancupin kilpailussa Bakussa kesäkuussa. Hän pääsi seitsemän ampujan joukossa uusimaan kuudennesta sijasta eli viimeisestä finaaliapaikasta.

Se jäi 20-vuotiaalta nuorukaiselta vielä saavuttamatta, mutta tuloksella 120 tullut yhdeksäs sija miellytti tuoreeltaan ja – kuinka muuten! – lämmitti mieltä.

– En ollut kuitenkaan yllättynyt, sillä jo alkuvuonna harjoitukset sujuivat erittäin hyvin. Aloin vain ehkä olettaa kisoissa liikaa, eivätkä kovat tulokset siirtyneet kisoihin ennen kuin löysin tarvittavan rentouden, Pirttisalo sanailee.

Bakun tulos petrasi myös pisteellä Pirttisalon aiemmin keväällä tekemää M20-sarjan SE-tulosta. Ruotsalon Metsästysyhdistyksen urheiluampuja paukutti sen toukokuussa Saksassa järjestetyssä kansainvälisessä Brandenburg cupissa. Hän paransi **Vili Kopran** (Orimattilan Seudun Urheiluampujat) nimissä ollutta ennätystä yhdellä kiekolla.

PIRTTISALO KERTOO, että Bakun maailmancupissa ”keli oli mahtava”, mikä takasi kiekon näkyvyyden hyvin.

– Harjoitukset menivät miten menivät, mutta onneksi kisaan sain rytmin päälle. Tuntuuhan se aina hyvältä, kun tekee oman ennätyksen. Vieläkin paremmalta tuntui, kun kuulin, että pääsen finaaliuusintaan. Uusinta meni miten meni, mutta olen erittäin tyytyväinen lopputulokseen, Pirttisalo sanoi heti kisan jälkeen.

Pirttisalon suorituksesta iloitsivat myös joukkuekaverit, joista **Vesa Törnroos** oli 23:s ja **Jukka Laakso** 24:s.

– Erittäin hienoa, että Eemil-juniori lähti

Eemil Pirttisalo
toukokuussa
Polar GP:ssä.

mukaan ja näytti meille ammunnan mallia! Toivottavasti hän laittaa meidät vanhemmatkin ampumaan paremmin, Törnroos tuumi.

Pirttisaloon kiinnittivät huomiota myös muiden maiden valmentajat, jotka tulivat onnittelemaan nuorta suomalaista. Tämä olikin suoritukseensa erittäin tyytyväinen: ensimmäinen maailmancup ja heti hyvä tulos ja korkea sijoitus. Aluksi putoaminen finaalista harmitti Pirttisaloa, mutta hän tokeni pettymyksestään nopeasti.

– Se oli todella kannattava reissu, ja sain arvokasta kokemusta. Tykkäsin! Uusinnassa syke oli korkealla, ja yritin keskittyä lähtöön. Sää suosi, ja radat olivat ehkä parhaat mitä olen koskaan nähnyt. Se oli kuitenkin periaatteessa yksi kisa muiden joukossa, koska sitä vaan keskittyy omaan suoritukseensa, maltillinen nuorukainen sanoo.

KUN PIRTTISALOA KUUNTELEE, kaikesta aistii, että määrätietoinen nuorukainen on nyt tosissaan ja on saanut Puolustusvoimien Urheilukoulusta uusia eväitä tulevaisuutta varten. Haastatteluhetkellä ”tj” on 86.

– Olen nyt parantanut ennätystäni kaksi kertaa ja siirtynyt uudelle kymmenluvulle. Rahkeita saattaa olla enempiäkin, jos on oikein hyvä keli, hyvä rata ja pää kestää. Siinä se sitten olisi.

– Olen saanut ampua varusmiespalveluksen aikana paljon. Tänä vuonna laukauksia on kertynyt noin 14 000, ja ensi vuonna

määrää ja laadukkaita laukauksia on tarkoitus lisätä. Kaikki tämä kantaa varmasti pitkälle.

”Pitkälle” tarkoittaa muun muassa sitä, että Pirttisalo on asettanut tavoitteekseen Tokion olympialaiset, jotka järjestetään vuonna 2020.

– Teen töitä, jotta pääsen olympiakisoihin. Treenaan siihen malliin, että pääsen ensin maailmancupeihin ja niissä sitten ampumaan kovan tuloksen. Sitä kautta se olympiapaikka tulee. Se vaatii kovaa treeniä.

Pirttisalo on siihen valmis. Hän on saanut Urheilukoulussa nyt hyvän pohjan monipuolista ja laadukasta harjoittelua varten. Pirttisalo kutsuu aikaansa Santahaminassa ”opin vuodeksi” ja viittaa etenkin fyysiseen harjoitteluun.

Pirttisalo kuuluu myös Suomen joukkueeseen, joka on parhaillaan Italian Lonatossa järjestettävissä haulikkolajien EM-kilpailuissa. Kesäkuun lopussa hän kertoi tavoitteekseen saavuttaa ensin finaaliapaikan.

– Jos pääsen finaaliin eli kuuden parhaan joukkoon, sitten vain kiekkoa p...kaksi.

Sama tavoite on myös tuleville vuosille eli pian alkavalle uudelle olympiadille. 🌀

Pirttisaloon
kiinnittivät
huomiota myös
muiden maiden
valmentajat.

Niina Aaltonen on ottanut isoja harppauksia urallaan tämän vuoden aikana.

Niina Aaltonen:

"Isoja tavoitteita pitää olla!"

Toukokuun 4. päivänä uutisoitiin näin: **"Niina Aaltonen** oli päivän suomalaisnimi, kun nuorten maailmancup jatkui Saksan Suhlissa. Hän paransi peruskilpailussa tyttöjen skeetin SE:tä neljällä kiekolla lukemiin 71 ja sijoittui finaaliin toiseksi."

Rauman Seudun Urheiluampujien Niina Aaltonen johti tyttöjen skeetiä ensimmäisen kilpailupäivän jälkeen, kun hän oli rikkonut 49 kiekkoa (25+24). Hän piti ykköspaikkansa peruskilpailun loppuun asti, sillä hän teki viimeiseen sarjaan tuloksen 22. Tulokseksi tuli siis uusi Suomen ennätys.

Heidi Hämäläisen SE parani neljällä ja Aaltosen oma ennätys peräti seitsemällä kiekolla! Finaaliin Aaltonen sijoittui lopulta upeasti toiseksi. Yhdysvaltain **Katharina Jacob** voitti hänet kultamitaliottelussa 15–10.

– Fiilis on todella hyvä! Olen tosi tyytyväinen peruskilpailuun ja finaaliin. Ennätyseni koheni paljon, koska ensimmäisen kerran luotin omaan ammuntaani. Olen tehnyt myös paljon töitä tämän eteen tänä vuonna, Aaltonen kertoi heti kilpailun jälkeen.

AALTONEN SANOO kautensa sujuneen yli

odotusten. Suurin yllätys oli Suhlissa hopea, ja listan kakkosena oli uusi komea ennätys.

– Että se parani niin paljon, hän perusteli.

Mitä sitten on tapahtunut 20-vuotiaalle urheiluampujalle, kun tällaisia ennätysparannuksia tulee?

– En tiedä mitä on tapahtunut, hän naurahtaa ja hetken mietittyään jatkaa:

– Ajatusmaailmani on muuttunut. **Saaren "Pena"** (skeetin valmentaja) sanoi minulle, että miksen voisi jo alkaa luottaa tekemiseeni. Se on sitä henkistä puolta, mutta on tekniikkaani myös muutettu aika paljon. Sitä alettiin muuttaa ennen viime syyskuussa järjestettyä Lonaton MM-kilpailuja. Nostoa on nopeutettu ja asentoani muutettu hyökkäävämmäksi. Tulosta on nyt alkanut syntyä.

– Vielä tämän vuoden alussa oli vaikeaa, kuten Kyproksen maailmancupissa.

Kyproksella, ensimmäisessä maailmancupissaan, hänen tuloksensa oli 52. Sen jälkeen jälki on ollut vakuuttavan tasaista: Orimattilan Junior cupissa 68, nuorten maailmancupissa jo mainittu 71, Lopen Sako-Franchi GP:ssä 69, Polar GP:ssä 64.

Aaltonen sijoittui viime vuoden tyttöjen MM-kilpailuissa 11:nneksi tuloksellaan 62.

SIIRTYMINEN UUDELLE kymmenluvulle tuntui Aaltosesta hyvältä. Hän ei olisi uskonut tekevänsä tällä kaudella yli 70:n tulosta. Aaltosen tekeminen on ollut sitä tasoa, että kehitystä osattiin odottaa. Uudet tavoitteet onkin jo asetettu: hän haluaa

saavuttaa olympiapaikan Tokioon 2020.

– Isoja tavoitteita pitää olla, hän toteaa.

– Se vaatii enemmän laukauksia ja henkistä vahvuutta.

Aaltonen on ampunut tämän vuoden aikana noin 8000 laukausta, joka on parituhatta enemmän kuin viime vuonna. Ensimmäisen kerran määrä ylittäneekin sitten kymmentuhannen rajan. Aaltosen mukaan "se on ihan ammuttavissa".

Entä millainen kilpailija mielestäsi olet?

– Rauhallinen. Kisoissa jännitän, mutta en mitenkään järjettömästi.

AALTONEN ON harjoitellut aktiivisesti nyt neljän vuoden ajan. Kokenut skeet-ampuja **Marjut Heinonen** oli aiemmin hänen idolinsa, mutta on nyt hänen parhaita ystäviään.

– Kun näin hänet ensimmäisen kerran, minasin pyytää häneltä nimmarin, Aaltosen nauraa.

On Aaltosella muutakin ajateltavaa kuin ampumaurheilu. Hän on pyrkinyt opiskelemaan Oulun yliopiston lääketieteelliseen tiedekuntaan, ja hän odotti pääsykoetuloksia, kun tämä lehti oli menossa painoon. Aaltosta kiinnostaa erityisesti psykiatria.

Tulevien vuosien aikana tapahtunee siis paljon Aaltosen elämässä. Isoja asioita: kenties opiskelupaikka, kenties myös olympiapaikka. Lontoon olympiavuonna alkanut harjoittelu on johtanut Rion olympiavuonna tehtyyn kovaan ennätykseen, ja katse on nyt suunnattu Tokion olympiavuoteen. 🌀

Parhaat kaverukset

Ernie-koira kuuluu skeet-ampuja Tomi Aspholmin arkeen niin vahvasti, ettei juttua voi kirjoittaa kertomatta hyvien kaverusten tekemisistä ja menemisistä.

Teksti & kuvat LASSI PALO

Ernies-koira ottaa vieraat vastaan iloisesti tervehtien, kun Puolustusvoimien haulikkoryhmän leiri alkaa Orimattilan ampumaurheilukeskuksessa. Silmänräpäyksessä näkee, että tässä koirassa virtaa riittä.

Koiran isäntä, skeet-ampuja **Tomi Aspholm** istuu nojatuolissa kahvikuppi kourassaan ja tarkkailee tilannetta, kunnes hän kommentaa Ernieta rauhoittumaan. Runsaan kahden vuoden ikäinen gordoninsetteri istahtaa kiltisti hetkeksi aloilleen. Pian ovi taas käy, ja uusia ihmisiä marssii sisään. Ernie juoksee ovelle häntä heiluen, koska kaikki on ihan pakko tervehtiä.

– Se on hyvä poika, ja joskus se jopa toteleekin minua, Aspholm nauraa ja alkaa hetken kuluttua rapsuttaa koiraansa, jonka kanssa hän viettää vapaa-aikaansa erittäin paljon.

Ernie viihtyy hyvin tietysti siellä, missä isäntäkin on, mutta erityisesti silloin riemu repeää, kun isäntä lähtee sen kanssa metsästämään. Vahvan riistavietin omaava koira on varmasti tyytyväinen siitä, että metsästys on isännän rakkain harrastus.

– Tykkään myös pitkäkestoisista lenkeistä, joille otan Ernien tietysti mukaan.

Kumpi väsy lenkeillä ensin?

– Minun juoksukunnollani en saa Ernieta väsymään! Juoksen ja kävelen kuitenkin mielelläni, sillä en viihdy punttisaleissa eikä minua huvita pyöräillä. Siviilisuksilla olen hiihtänyt viimeksi ehkä viisitoista vuotta sitten.

ASPHOLMIN AMPUMAUURHEILU-URA alkoi kotikonnuilla Korttesjärvellä isän ja lähisukulaisten innoittamana. Heillä oli oma savikiekonheitin.

– Kun ekat kiekot hajosivat yllättävän hyvin, siitä se lähti, ja jalkapalloharrastus sai jäädä. Pietarsaareissa olivat hyvät radat ja hyviä skeet-ampujia, joiden seuraan lyötäydyin. Voitin metsästysammunnassa ensimmäisen kilpailuni, ja osallistuin skeetin SM-kisoihin ensimmäisen kerran vuonna

Tomi Aspholm ja Ernie-koira Orimattilan ampumaurheilukeskuksessa kesäkuussa.

1993. Ne ovat hyviä muistoja, Aspholm hymyilee.

Kun hän vuonna 1994 rikkoi 118 kiekkoa, hän huomasi, että hänellä ”on joitain mahdollisuuksia” saada kiekkoja rikki. Seuraavana vuonna Aspholm tekikin yleisen sarjan SM-kisoissa tuloksen 120+24 ja voitti 16-vuotiaana kultaa ja oli voittamassa joukkuepronssia JSF:n väreissä.

– Siitä kaikki viimeistään sitten lähti, Aspholm sanoo ja kertoo nykysäännöillä ampumansa ennätyksen olevan 121. Sen hän on tehnyt kaksi kertaa, viime vuonna Oulussa ja kaksi vuotta sitten Lahdessa. Edellisillä säännöillä syntyi yhtä kiekkoa parempi tulos eli 122.

Aspholm osallistui maailmancupiin ensimmäisen kerran 2001. Seuraavalta vuodelta on hänen paras mc-sijoituksensa, jolloin hän oli hienosti yhdeksäs Saksan Suhlissa. Aspholm on nähty viimeksi maailmancupissa kilpailemassa 2008.

– Seuraavana vuonna mietin, mitä haluan tehdä. Niinpä panin haulikon naulaan ja keskityin maisteriopintoihini. Olin noin

kahdeksan kuukauden ajan ampumatta, koska opinnot alkoivat. Minun oli vaikea lähteä radalle, ja keksin kaikenlaisia teko-syitä. Satoi, tuuli, en viitsinyt... Sitten vain lähdin uudestaan, ja **Matti Nummela** tuli painamaan nappia.

VAIKKA ASPHOLM tekikin comebackin haulikkoradalle, eivät laukaisumäärät olleet enää entisenlaiset. Paras motivaatio oli muualla kuin ampumisessa: hän halusi tehdä gradunsa valmiiksi.

– En halunnut pyrkiä kahden asian välimaastossa, joten valitsin gradun. Minulla oli määräpäivä koko ajan tiedossa, ja sain graduni valmiiksi kuukauden etuajassa. Koin, että olisi ollut häpeä jättää se tekemättä, koska tein samaan aikaan töitä Puolustusvoimissa.

Aspholm palasi Urheilukouluun varapäälliköksi (talvilajit), jolloin vuoden kierto oli sellainen, ettei omalle ampumaharjoittelulle jäänyt riittävästi aikaa. Nykyisessä tehtävässään eli henkilökunnan kurssien kurssinjohtajana Santahaminassa

Tomi Aspholm voitti toukokuussa Polar GP:n kolmannen kerran peräkkäin.

Tomi Aspholm

- ✕ Syntynyt: 11.4.1979, Vaasa
- ✕ Kotipaikka: Lahti
- ✕ Seura: Lounais-Hämeen Ampujat
- ✕ Laji: skeet
- ✕ Ammatti: upseeri, Puolustusvoimat
- ✕ Perhe: avovaimo ja Ernie-koira
- ✕ Ennätykset: 121
- ✕ Parhaita saavutuksia: skeetin SM-kulta 1995, poikien EM-joukkuehopea 1998, poikien MM-joukkuepronssi 1999, sportingin SM-kulta 2001, maailmancupin 9. sija 2002, sotilaiden MM-kilpailujen 4. sija ja joukkuekulta 2015. Polar GP:n voitto 2014-16.

sijaitsevassa Puolustusvoimien Urheilukoulussa hän on toiminut vuoden 2015 alusta lähtien. Aspholm on sotilasarvoltaan kapteeni.

– Pystyn nykyään suunnittelemaan työni tarkemmin ja siten harjoittelemaan paremmin. Aikoinaan se oli kuitenkin tietoinen valinta opiskelun ja urheilun välillä – opiskelun hyväksi. En päässyt maailmancupissa koskaan ihan huipulle, hän sanoo ehkä hivenen vaatimattomastikin.

Urheilukoulu järjestää Puolustusvoimien henkilökunnalle fyysisen toimintakyvyn eri osa-alueiden kurseja, jotka ovat Aspholmin vastuulla. Hänen tehtävänsä on seitsemän eri kurssin suunnittelemista opettajien kanssa, resurssien sopimista ja aikataulujen yhteensovittamista.

ASPHOLM EDUSTI SUOMEA ensimmäisen kerran nuorten EM-kilpailuissa 1998, jolloin Suomi sai joukkuehopeaa. Saman vuoden MM-kisoissa Aspholm sijoittui kymmenenneksi. Sen jälkeen edustustehtäviä kertyi useita, muun muassa Lahden MM-kilpailut

2002 ja vuoden 2006 EM- ja MM-kilpailut Sloveniassa ja Kroatiassa. Ja ampui hän 121 kiekkoa rikki mqs-ampujana Kairon maailmancupissa samana vuonna.

Kunnes sitten viime vuonna – eli 2015 – tuli pitkän uran toistaiseksi parhaat saavutukset: Etelä-Koreassa järjestettyjen sotilaiden MM-kilpailujen neljäs sija ja kruununa skeetin joukkuekulta **Miikka Peltosen** ja **Oskari Kössin** kanssa.

– Kesti yli kaksikymmentä vuotta ennen kuin sain kuunnella Maamme-laulun! Sinä aikana on patruunoita mennyt ja ollut sekä hyviä että ei niin hyviä hetkiä. Miikka ja Oskari olivat varusmiehiäni kymmenen vuotta sitten, joten heidän kanssaan oli upeaa voittoa sotilaiden maailmanmestaruus.

ASPHOLM ON VOITTANUT Polar GP:n nyt kolme kertaa peräkkäin ja noussut B-maajoukkueeseen. Siitä huolimatta ajatukset kansainvälisestä huippu-urheilijan urasta eivät enää houkuttele. Tavoitteet ovat sotilaiden kisoissa.

– Oma ammutani on parantunut, ja

on tietysti niinkin, että jos ampuu riittävän hyvin, kisoihin pääsee. Sitä ei kuitenkaan kannata ajatella etukäteen. Nyt on tärkeintä panostaa Puolustusvoimien haulikkoryhmään, jonka kanssa haluamme pärjätä porukalla. Joukkue on tärkein.

HAULIKON A-RYHMÄÄN kuuluu Aspholmin, Kössin ja Peltosen lisäksi trap-ampuja Kari Kopra. B-ryhmässä ovat **Juho Hannonen** ja **Veli-Matti Matikainen**. A-ryhmäläisillä on mahdollisuus käyttää 100 vuorokautta vuodessa urheiluun, B-ryhmään kuuluvilla 50 vuorokautta.

– Työn ja urheilun yhteensovittaminen on siis mahdollista. En kuitenkaan haaveile olympialaisista, eivätkä ne ole ensimmäisenä mielessä, kun aamulla herään. Onneksi ikäni ei ole kuitenkaan este, jos kaikki natsaakin kohdilleen, hän viittaa Tokiossa vuonna 2020 järjestettävien olympialaisiin, joiden aikaan hän on 41-vuotias.

Aspholmilla ovat jalat kuitenkin tiukasti maassa ja realiteetit hyvin selvillä:

– Jos olympialaisista unelmoi, myös tekemisen pitää olla niiden vaatimalla tasolla. Paljon pitäisi töitä tehdä ja kiertää ulkomaila, hän tietää.

Aspholm tietää myös sen, että kaikki ei ole ihan kohdillaan, koska suomalaisia skeet-ampujia ei ole ensi kuussa Rio de Janeirosa järjestettävissä olympialaisissa. Heitä ei ollut myöskään Lontoossa neljä vuotta sitten.

– Jokin vähän mättää, koska aivan se paras vauhti ei ole ollut päällä. Maailmancupeissakaan ei ole finaali paikkoja tullut. Uskon kuitenkin, että saamme seuraaviin olympialaisiin useampia ampujia, koska nykyiset huippumme harjoittelevat hyvin ja kovaa ja meillä on hyviä nuoria tulossa, Aspholm sanoo.

ASPHOLM ASUU Lahdessa, josta hän ajaa Helsingissä sijaitsevaan Santahaminaan useita kertoja viikossa. Hän ei aio muuttaa Helsinkiin, vaan on tyytyväinen nykyiseen kotikaupunkiinsa.

– Pääsen verkkoon kiinni myös Hälvälässä, jossa voin siis tehdä hajatöitä ja harjoitella.

Kaiken tohinaan keskellä hänellä on aikaa myös miettiä tulevia Rion olympialaisia, joissa ”paineet ovat ihan omanlaisensa”.

– Jotenkin tuntuu siltä, että Yhdysvaltain **Vincent Hancock** ja Ranskan **Anthony Terras** ovat skeetin kärjessä. Toivottavasti joku ruotsalainen on mukana viime metreillä, ja toivottavasti trapissa nähdään suomalainen jackpot **Sadun (Mäkelä-Nummela)** ja **Veskun (Törnroos)** toimesta! 🍀

SATU PUSILA:

Idolista huippu-valmentajaksi

Teksti & kuva LASSI PALO

Satu Pusila, 54, on menestynyt haulikkoampuja, joka saavutti MM-kilpailuissa useita mitaleja. Näistä kirkkaimpia ovat kaksoistrapin kolme kultaa (1990, 1991 ja 1994) ja trapin kulta (1998). Vuonna 1998 hänet valittiin Suomen vuoden naisurheilijaksi.

Hän edusti Suomea kaksissa olympialaisissa – Atlantassa 1996 ja Sydneyssä 2000. Paras sijoitus oli kaksoistrapin 11. sija Atlantassa.

Pusila on nykyään aktiivinen valmentaja, jonka suojatteja ovat muun muassa Rio de Janeiron olympialaisiin nimetty **Vesa Törnroos** ja keväällä ennätöksensä 74 ampunut **Mopsi Veromaa**.

Kun Veromaa aloitteli urheiluampujan uraansa, oli Pusila hänen idolinsa. Veromaa piti ”älyttömän isona” kunniana sitä, että häntä kutsuttiin ”Pusilan manttelinperijäksi”, kun hän voitti tyttöjen MM-kultamitalin 1999.

1 Mitä kuuluu ja miten vuosi on mennyt?

Kiitos, hyvää kuuluu. Vapaat ovat menneet aika pitkälti ampu-maradalla valmennettavien kanssa.

2 Millaisia ajatuksia noin kuukauden kuluttua alkavat Rio de Janeiron olympialaiset juuri nyt herättävät?

Odottaville ja rauhallisella mielellä odotan kisoja, viimeiset valmistautumiset alkavat olla kohta käsillä.

3 Mitkä ovat avainsanasi valmennuksessa ja ohjauksessa?

Tunne, kuuntele itseäsi ja opi virheistä.

4 Valmentajakollegasi Juhani Forsman (pistooli) on todennut, että usein unohdetaan sanoa hyviä asioita. Siksi on muistettava vahvistaa myös positiivista puolta.

Kun antaa palautteen positiivisesti, se poikii positiivista ajattelua ja ilmapiiriä.

5 Sinua sanotaan rauhalliseksi, leppoisaksi ja mukavaksi valmentajaksi, joka osaa myös antaa ajattelemisen aiheita myös urheilijalle itselleen. Miten kommentoit ja miten luonnehdit itseäsi?

Näin se varmaankin on. Itse olen ajatteleva ja harkitseva.

6 Miten ja milloin kaikki sai alkunsa – niin ampuminen kuin valmentaminenkin?

Ampumisen aloitin 1976, isän matkassa radalle. Sain kokeilla ampua kiekkoja, ja se oli sitten menoa sen jälkeen. Muut lajit saivat jäädä. Valmentaminen alkoi, kun **Seppo Törnroos** soitti ja kysyi olisiko halukas ryhtymään hänen ja myöhemmin Vesan valmentajaksi. Tämä taisi tapahtua vuosituhanen alussa, ja siitä se on jatkunut näihin päiviin asti.

7 Kuinka täynnä kalenterisi on ampumaurheiluun liittyviä tapahtumia?

Kyllä siihen muitakin asioita mahtuu, varsinkin talvella on aika rauhallista.

8 Mikä sinua motivoi ja innostaa toimimaan ampumaurheilun parissa?

Kyllähän se motivoi, kun tulosta tulee. On tehty oikeita asioita oikein.

9 On sanottu, että ampumaurheilussa haetaan voittoja liian nopeasti, vaikka tärkeintä on tasainen kehittyminen. Mitä mieltä olet?

Kyllähän voitot antavat motivaatiota harjoitella enemmän, kunhan muistaa, ettei menestys kuitenkaan itsestään tule. Kehittyminenkin

riippuu aika usein sarjasta ja sen tasosta. Ampuminen kuitenkin on pitkäjänteistä harjoittelua.

10 Millaisia ajatuksia tai tunteita pitkä ja menestyksenkäs urheilu-urasi nyt herättää?

Onhan se ollut sellainen ura, jota on kiva muistella näin jälkepäin. Satsausta, joka toi tulosta ja menestystä.

11 Mitkä kolme asiaa tulevat ensimmäisinä mieleesi omalta uraltasi?

Kaikki asiat ja tekemiset olivat jotenkin liitoksissa ammuntaan. Eikä sitä voi ohittaa neljää MM-kultaa ja kolmea EM-kultaa ja muita arvomitaleja. Näin jälkikäteen iso kiitos kaikille, jotka olivat mukana hienolla urallani!

12 Kuinka usein ammut nykyään?

Meni kaksi ja puoli vuotta, jolloin en koskenutkaan aseeseen. Nyt olen jonkun verran ampunut lähinnä valmentamisen takia, jotta pienetkin tärkeät asiat pysyvät muistissa niin harjoittelussa kuin kilpailemisessakin.

13 Mitä sanot siitä, ettei suomalaista kivääri- eikä pistooli-ampujaa nähdä Rio de Janeiron olympialaisissa?

Ammunta on aaltoliikettä. Välillä ollaan huipulla ja toisella kerralla otetaan vauhtia alemmalla. Toivottavasti seuraavissa ”rinkelikisoissa” nähdään runsaasti ampujia eri lajeista mukana.

14 Millaista kaikki tämä on ollut – vuodet ampumaurheilun parissa?

Onhan se ollut antoisaa aikaa, olen nähnyt paikkoja, joissa ei olisi muuten tullut käytyä. Olen oppinut tuntemaan itseäni erilaisissa tilanteissa.

Mopsi Veromaa keskustelemassa pitkäaikaisen valmentajansa Satu Pusilan (oik.) kanssa.

15 Valmennettavasi sanovat, että sinulla on iso tietotaito ampumaurheilusta. Miten kehität itseäsi valmentajana?

Seuraan aika paljon muutakin urheilua ja miten eri valmentajat toimivat erilaisissa tilanteissa ja lajeissa. Luen valmennukseen liittyvää kirjallisuutta ja juttuja.

16 Kun kalenterista löytyvät myös siviilityösi menot ja kaikki muut asiat, on menoja varmasti varsin runsaasti. Kuinka usein muistat käyttää sanaa "ei"?

Vuorotyö ja viikonlopputyöt helpottavat siinä suhteessa eli työt ensin ja sitten muut.

17 Mikä auttaa valmentajaa jaksamaan?

Tämä on työn ohessa tapahtuvaa toimintaa – tai enempi harrastus, eikä sitä ota niin raskaasti. Valmennettavat ovat kesäisin aika paljon reissussa eli siltäkään kannalta ei ole raskasta.

18 Millaisia ajatuksia sinulla on kehittyä valmentajana eli voitko listata top 3 -tavoitettasi "koutsina"?

Kehittyä valmentaja samalla tavalla kuin urheilija omalla urallaan. Pystyisi auttamaan valmentajia jatkossakin. Talvisin enemmän mukana leireillä.

19 Jos saisit heti päättää ja sinulla olisivat kaikki resurssit käytössäsi, mitkä kolme asiaa laittaisit kotimaisessa haulikkoammunnassa ensimmäisenä kuntoon?

1. Haulikkoratojen taustat kuntoon ja viikonloput mahdollista harjoitella/kilpailla. 2. Tukea henkilökohtaisille valmentajille, jotta he voisivat olla leireillä mukana. 3. Ammattimaisesti harjoitteleville rahallista tukea, jotta he voisivat harjoitella ja kilpailla kunnolla ilman taloudellista tuskaa.

Satu Pusila

- ✗ Missä asut? Nastolassa, joka nykyään kuuluu Lahteen.
- ✗ Perheesi? Äijän kanssa (kulmakunnan komein kollikissa).
- ✗ Mitä teet työkseksi? Keittäjä, katselen tulevaisuutta palvelutalo Johanna-kodissa Lahdessa.
- ✗ Mitä kaikkea muuta teet suomalaisen ja haulikkoammunnan hyväksi? Eiköhän valmentamisessa ole ihan riittävästi!
- ✗ Kuka oli valmentajasi, kun ammuut? Erkki Inkiläinen katsoi ampumatekniikan, Minna Jokinen (ent. Hiltunen) teki fysiikkaharjoitukset ja fysioterapeutti Kirsti Pekonen piti lihaksiston kunnossa. Pentti Saloranta oli muutaman vuoden ajan valmentajanani.

20 Miten luonnehdit suomalaisen haulikkoammunnan tilaa juuri nyt?

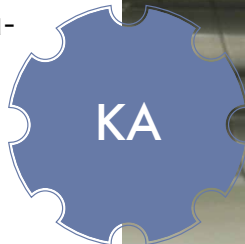
Aika hyvä, jos puhutaan tulostasosta. Kaikissa sarjoissa ollaan finaalin tuntumassa. Vielä kun saataisiin ne muutamat stepit otettua ja omaa satsausta mukaan, niin oltaisiin vielä paremmassa asemassa. Halua olla mailman huipulla.

21 Miten vietät oikeaa vapaa-aikaasi – eli kun voit vain olla?

Just silleen, olla vain. Tosin vanhemmat "työllistävät" osan ajasta eli heidän kuljettamistaan tai asioidensa hoitamista. ⚙️

"Aloittamiskynnys mahdo

Kauhavan Ampujat
kylvää ampumaurheilu-
harrastuksen kipinää
tuloksellisesti.

Teksti & kuvat HEIDI LEHIKONEN

Kauhavan Ampujat tiedetään aikaansaavaksi seuraksi, jossa innostunut porukka pyörittää aktiivista nuorisotoimintaa. Kymmenen vuotta puheenjohtajana ollut **Markku Passi** on syystäkin iloinen seuraväkenä työstä.

– Toiminta on mennyt vähän omalla painollaan. Joka syksy aloitetaan ampumakouluilmoituksella, että saadaan nuorisoa tänne. Nytkin on 51 Kultahippu-passia tilattu. Ampumakoulussa on ollut melkein kolmisenkymmentä tenavaa per ilta, Passi sanoo.

Kauhavallakin jääkiekko, jalkapallo ja lentopallo ovat vahvoja lajeja, mutta myös ampumaurheilu porskuttaa vahvasti. Kauhavan Ampujat on vuonna 1930 perustettu perinteikäs ampumaseura, jossa toimintaa on kivääri- ja pistoolilajeissa. Nykyään haasteita on ulkorataan liittyen, mutta naapuriseura Härmän Seudun Ampujat auttaa siinä. Seurat pitävät yhteistä ruutipuolen ampumakoulua kesäisin.

– Kun lentosotakoulu oli vielä toiminnassa, saimme käyttää heidän ratojaan. Sittemmin kävi niin kuin kävi.

Ilma-aserata on Kauhavan keskustassa.

– Rata oli ensin nykyisen Tokmannin paikalla ennen olleella urheilukentällä katsonon alakerrassa. Kun suunnitelmat muuttuivat, meille tehtiin tänne kellarikerros ampumarataa varten. Saimme seurana onneksi sormemme peliin, Passi kertoo vuodesta 2001 toiminnassa olleella ilma-aseradalla.

KAUHAVAN AMPUJILLA on ollut viime vuosina useita hyviä ikäkausiampujia. Nuorisoa on toiminnassa riittänyt, joten Passi kokee vaatimattomasti sanoen seuran onnistuneen nuorisotoiminnassaan. Seura on ollut harvoja seuroja, jotka ovat menneet Kultahippufinaaleihin bussilla.

– Sovimme samaan linja-autoon, Passi kehuu yhteishenkeä huumorilla.

Nuorisopäällikkönä nykyään toimiva **Susanna Pihlaja** on pitkän linjan seuratoimija ja kahden ampumaurheilua harrastavan nuoren äiti.

– Yhdessä mietimme ideoita, mitä keksimme nuorille, että he pysyisivät harrastuk-

Tuomas Pihlaja (oik.), Johannes Lähde, Mari Pihlaja, Ville Ahonen, Emmi Ahonen ja Tiia Koivisto

Juha Ahosta (vas.), Susanna Pihlajaa ja Markku Passia ilahduttavat Kauhavan Ampujissa vallitseva tekemisen meininki ja hyvä yhteishenki. Sille on hyvä rakentaa tulevaisuutta.

sen parissa. En minä sitä yksinään tee.

Seurassa on haluttu pitää jäsenmaksut nuorille maltillisena. Jäsenmaksu on 30 euroa, jolla saa aseet ja taulut seuran puo-

lesta sekä vakuutuksen ja yhden luotirasian. Aseet on myös uusittu, mikä takaa nuorille mukavan alun harjoituksen parissa.

– Aloittamiskynnys on mahdollisimman matala. Meillä he ovat myös pysyneet harjoituksissa. Monissa seuroissa käy niin, että sama määrä aloittaa, mutta joulun jälkeen porukka alkaa vähentyä. Meillä he ovat pysyneet keväälläkin. Hyvä on, ettei tämä ole vain tyttöjen tai poikien harrastus vaan molempien, Kauhavan Ampujien hallituksen jäsen ja Emmi ja Villen isä Juha Ahonen sanoo.

LAJISTA INNOTUNEIDEN nuorten vanhemmat ovat vahvasti mukana, mikä on luonnollisesti merkittävää.

– Harrastuksen luonteesta johtuen jompikumpi vanhemmista pitää ollakin mukana, Ahonen sanoo.

Esimerkiksi Passin omista lapsista neljä on ampumakoulun läpi käynyt, kaksi poikaa

ollisimman matala"

Emmi, Ville ja Johannes tykkäävät onnistumisista ja kavereista

Teksti HEIDI LEHIKONEN

Sisarukset **Emmi** ja **Ville Ahonen** sekä **Johannes Lähde** juttelevat iloisesti lajistaan ja Kauhavan Ampujista, jota kehuvat erityisesti yhteishengestä. Emmi, 11, on harrastanut ampumista viisivuotiaasta lähtien.

– Ampuminen on kivaa. Parasta on, kun onnistuu kisoissa, pääsee vaikka palkintopallille. Kivaa on, että pääsee reissuihin välillä. Olen käynyt Hämeenlinnassa, Savonlinnassa ja Ahvenanmaalla, Emmi kertoo.

Hän harrastaa myös pianonsoittoa ja uintia, ja musiikista löytyykin yhtäläisyyksiä ampumaurheiluun.

– Musiikissakin pitää olla aika tarkka. Ampuessa en ajattele muuta kuin ampumista vaan keskityn siihen. Se on aika helppoa.

Emmi kehuu puitteita harjoitteluun, mutta erityisesti kannustavaa tunnelmaa.

– Vaikkei osukaan, aina sanotaan, että ensi kerralla osuu sitten.

VIISIVUOTIAANA on aloittanut myös Ville, joka on nyt 11 vuotta. Seurassa Ville kehuu erityisesti yhteishenkeä.

– Olen saanut täällä paljon kavereita, hän sanoo.

Ville harrastaa myös kitaransoittoa ja uintia, sekä pyörällä, mopolla ja mönkijällä ajoa. Ampumisessa häntä kiehtoo erityisesti pari seikkaa:

– Saa hyvän kokemuksen ja on sitten rauhallisempi koulussa, osaa keskittyä kokeissa. Armeijassakin osaa sitten ampua, Ville sanoo hymyillen.

Uusia kavereita seurasta on saanut myös Johannes, 10. Hänellä ei ole muita harrastuksia.

– Ampuminen on kivaa, koska olen kiinnostunut aseista. Mukavinta on, kun saa olla kisoissa ja onnistuu.

– Kiva on laji ja hieno on seura, Johannes tiivistää.

jäi harrastuksen pariin. Hän sanoo nauraen, että vanhemmat näkevät ampumaharrastuksen parissa lapsistaan usein uusia puolia. Suoritukset yllättävät iloisesti.

Kerrottakoon sekin, että kevään Kulta-hippufinaaleissa Tanhuvaarassa Markku ja **Jaana Passi** saivat Ampumaurheiluliiton kultaisen ansiomerkin.

Vanhempien lisäksi iso apu toiminnalle on ollut Kauhavan kaupungin vahva tuki. Siitä seuraväki on kiittollinen.

– Se on ollut yksi päätekijä tässä. Kauhavan kaupungille pitää nostaa hattua. Meillä ei mene näistä tiloista vuokraa eikä kuluja, Passi kiittää kaupungin panosta.

HSA:n lisäksi seura tekee tiiviimpää yhteistyötä Lapuan kanssa. Myös Lappajärven kanssa järjestetään välillä seurojen yhteisiä kilpailuja. Muullakin tavalla autetaan.

– Meillä kyydissä kisoissakin kulkee naapuriseurojen väkeä. Aina olemme pyrkineet toinen toisiamme jelpimään, Passi sanoo.

NYT MENEE HYVIN, mutta entä viiden vuoden päästä? Kauhavan Ampujien väellä on kova luotto seuran toimintaan tulevinakin vuosina.

– Jos vetäjät pysyvät ja porukka pysyy kasassa, ei kai tämä ainakaan huonone. Porukka toki vaihtuu, mutta aina osa jää. Toivottavasti tulee uusia harrastajia. Kun tulee mopoikä, harrastus loppuu. Sitten he tulevat vuoden tai parin jälkeen kyselemään, voisiko tulla, Passi sanoo.

YKSI SEURAN VAHVUUS on, että se toimii lajin vahvalla alueella Pohjanmaalla ja on riittävän iso. Myös tekijöitä on talkoilla riittänyt. Se taas pohjaa siihen, että pienen ampumakoululaisen vanhemmat koukuttavat lajiin jollain tavalla.

– Jos lapsi innostuu tästä, kyllä vanhemmatkin sen ymmärtävät ja innostuvat. He jäävät toimintaan mukaan, Passi sanoo. 🚰

ovat osa Kauhavan Ampujien vahvaa nuorisokaartiä.

Erkki Kovanen (vas.) ja Eero Pukkila viihtyvät HSA:n porukassa ja tekevät paljon töitä seuran eteen.

SEURAESITTELY

Huumorilla ja hyvähenkisyydellä

Härmän Seudun Ampujat tekee alueellaan intohimoista työtä ampumaurheilun eteen omalla tyyllillään. Se on ollut toimiva, sillä seurassa on vahvaa nuorisotoimintaa ja innostunut henki. Huumoria unohtamatta.

Tekstit & kuvat HEIDI LEHIKONEN

Seuraa ei ole vielä ollutkaan, kun olen tässä kohti kulkenut 6-vuotiaana ampumassa teeriä, puheenjohtaja **Erkki Kovanen** nauraa ampumaradan alueella.

Kovanen asui lähellä. Hänen isänsä oli innokas metsästäjä.

– Ensimmäiset kaksitoista vuotta seinällä naulassa oli kuusi tai seitsemän asetta. Kun yksikään ei pudonnut päälleni, totesin, etteivät ne ole vaarallisia, hän sanoo virnistäen.

Vuonna 1969 perustetussa härmäläis-seurassa on 140 jäsentä, joista aktiivisia harrastajia nykyään noin 60. Toistaiseksi parhaiten menestynyt seuran jäsen on **Elina Ilkka-Leppihalme**, jolle kertyi muun muassa useita SM- ja maaotteluvoittoja. Kovanen kasvoi ampumaurheiluharrastuksessaan metsästyksen parissa, kunnes oli 30 vuotta poissa paikkakunnalta.

– Kun olin maailman kiertänyt ja kai-

ken nähnyt, palasin tänne 1980-luvun loppupuolella. Poikani oli siinä iässä, että oli harjoittelemassa. Se vähän lopahti, mutta 90-luvun puolivälissä seuraava poikani oli asialla. Silloin olin jonkun vuoden puheenjohtajana, Kovanen sanoo.

KEHITYSTÄ ON seuratoiminnassa näkynyt. Kovasen mukaan seura on monipuolistunut.

– Käytämme samoja metodeja kuin silloinkin. Silloin olimme aika lailla johtava porukka Kultahipuissa. Nyt meillä on hyvä vuosikerta 8-vuotiaita, muutama 6-vuotiaskin seassa. Muutama vuosi odotellaan ja katsotaan, kuinka heidän kanssaan käy. Me vanhat eläkeläiset olemme olleet vetämässä, Kovanen kertoo.

Ampumakoululaisia aloitti viime syyskuun 35. Vanhoja harrastajia on noin saman verran.

– Lisäksi meillä on paluumuuttajia eli

vanhoilla päivillään uudestaan ampumaan ruvenneita, Kovanen sanoo hyvillään.

HSA:lla hän näkee lähivuosina samoja haasteita kuin monilla muillakin seuroilla: sähköiset taululaitteet – tai paremminkin niiden kustannus.

– Meidän pitäisi neljältä seuralta saada niitä sellainen määrä, että saisimme pidettyä kunnan kisoja, hän miettii.

KOVASEN JA KALTAISTENSA panos on mittaamattoman arvokas lajissa kuin lajissa. Mikä pitää hänet yhä näinkin aktiivisena puuhamiehenä ja ohjaajana?

– En tiedä, mikä siinä on, mutta 6-vuotiaana olen sieltä kannon päältä piekkarilla jyttyttänyt sinne 50 metrin päähän pärettä. Siinä oli jääkiekon kokoinen kohta, jonka isä oli hiilellä piirtänyt. Joku luonteen vika se täytyy olla, Kovanen nauraa ja lisää:

– Toinen vaihtoehto olisi ollut ritsalla ampuminen, mutta sopivan kokoisia kiviä ei tahtonut löytyä.

Ampumisessa Kovasta kiehtoo se, ettei kaksi luotia matkalla, kolmatta laitetaan menemään -systeemi toimi.

– Joka ainoa liike on mietittävä. Jos maali heiluu tähtäimissä, ei pidä tehdä mitään, ei pidä tehdä mitään.

EERO PUKKILA ON hyvä esimerkki siitä, kuinka nuoruuden harrastus tulee elämään takaisin oman lapsen kautta. Härmäläinen mies ampui itse aktiivisesti 80-luvun lopulta vuosiin 1993-94 asti. Kun Pukkila perheen tyttäristä nuorin innostui ampumaurheilusta, isäkin palasi aktiivisemmin lajin pariin.

– Varmaan viisitoista vuotta meni, että vain aina silloin tällöin kävin ilma-aseella ampumassa. Kun Jonna meni ensimmäisiin kisoihinsa, sen jälkeen seuraaviin minun piti päästä itsekin ampumaan. Olen joukossa pyörinyt, eihän sitä mihinkään enää osu, Eero Pukkila nauraa.

Hän on myös hallituksessa nyt toista vuottaan, aiemmin hän oli hallituksessa nuorisojäsenenä. Vanhempana monessa lajissa mukana olleelle Pukkilalle mukavin muisto ampumaurheilun parissa liittyy Jonna-tytären ensimmäisiin Kultahippufinaaleihin.

– Se tunnelma, tapahtuman laajuus ja hyvähenkisyys. Omana aikanani Kultahippufinaalia ei ollut. Tämä touhu ei ole liian vakavaa. Asiat tehdään tosissaan, mutta siitä ei saa tehdä liian vakavaa, Pukkila kehuu ampumaurheilun vahvuutta.

Myc Pukkila mietittytää, miten Kultahippu-ikäiset saataisiin pidettyä lajin parissa aikuisharrastajiksi asti.

– Jos harrastuksessa vanhemmat ja muu perhe ovat mukana, se varmasti motivoi lasta eteenpäin, oli se harrastus mikä hyvänsä. Varmasti on monta muutakin asiaa.

PUKKILA KEHUU HSA:ssa erityisesti yhteishenkeä. Kaikki otetaan toimintaan mukaan ja jokainen kannustaa toinen toistaan. Pohjanmaa on ampumaurheilun vahvaa aluetta. Parinsadan kilometrin säteellä piirrettyyn ympyrään osuu jo useampi vahva seura.

Jonna Pukkila ja Susanna Ahomäki kiittävät avuliasta seuraporukkaa

HSA:n ampumaradalla on toukokuuisena sunnuntai-iltana kaksi iloista nuorta naista. **Jonna Pukkila**, 16, keskittyy kivääriradalla harjoitukseensa, kun taas Susanna Ahomäki, 24, on jo pistooliradalla harjoitustaan lopettelemassa.

– Täällä saa olla rauhassa, kukaan ei ole häsäämässä. Keskittymiseni on parantunut, Jonna sanoo lajin koukuttavista asioista.

Hän aloitti ampumisen lajia harrastaneen kaverinsa ja osin myös isänsä innoittamana. Nyt aktiivista harrastamista on takana viisi vuotta. Jonna jatkaa, hänet lajiin pariin innostunut kaveri on jo lopettanut. Laji on kuitenkin tuonut uusia kavereita.

– Tässä seurassa saa aina apuja. Aina tohtii kysyä, Jonna kehuu.

Jonna ampuu lähes pelkästään ilmakiiväärillä.

– Pistoolilla en jotenkin hahmottanut sitä tähtäinkuvaa niin hyvin kuin kiväärillä.

SUSANNA AHOMÄKI ON nuoresta iästään huolimatta jo lajin konkari. Kuusivuotiaana lajin aloittanut nainen on harrastanut lentopalloa ja pesäpalloa, mutta ampumaurheilu on ollut "se pääjuttu". Hän kehuu lajista tunnetta, jonka sujuva ampuminen antaa.

"Keskittymiseni on parantunut", sanoo Jonna Pukkila ampumaurheiluharrastuksensa ansioksi.

– Minulla on hyvät hermot, pystyn tiukassa paikassa venymään.

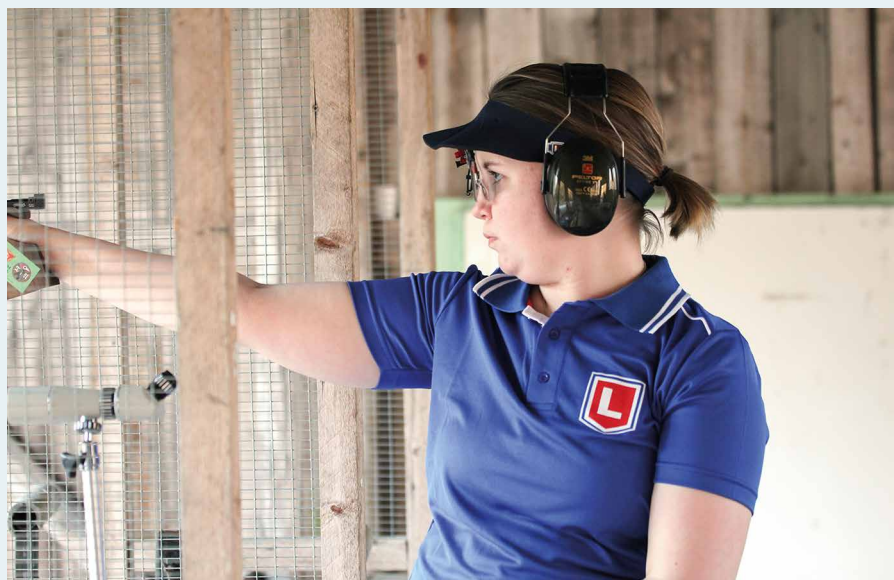
Molemmat viihtyvät seurassa hyvin.

Susanna kiittelee muun muassa Kovasta:

– Erkille olen aina ehdotuksia heittänyt ja Erkki sitten ottaa niitä parhaansa mukaan.

Molemmat kannustavat kaikkia uusia harrastajia tulemaan reippaasti mukaan, sillä kaikenikäiset harrastajat otetaan iloisesti vastaan ja kaikkia autetaan.

– Koskaan ei ole liian myöhäistä aloittaa, Jonna ja Susanna sanovat.

Susanna Ahomäki on saanut elämyksiä ampumaurheilun parissa jo 6-vuotiaasta lähtien.

Pukkilakin on siitä iloinen, vaikkei syytä osaa nimetäkään.

– En tiedä, mistä johtuu, että tällä alueella on niin paljon hyviä seuroja. Ruokitaan toinen toisiamme ja kannustamme toinen toisiamme vaikkapa Kultahippufinaaleissa. Kun esimerkkiä tulee jostain, se ruokkii. Piirin alueellamme on myös aktiivisia vetä-

jiä, heitä ei voi laskuista pois jättää millään.

Hän näkee HSA:n suurimman haasteen liittyvän juuri vetäjiin, sillä vanhojen konkareiden ohella mukaan kaivattaisiin vahvistusta.

– Uusia, aktiivisia asiaan vihkiytyneitä vetäjiä tarvittaisiin, Pukkila lausuu monen toiveen. 🍀

Suomalaisille Lapua Eurooppa Cupin finaali paikkoja Hälvälästä

Teksti & kuvat MATTI VIITANEN

Suomalaiset ampuivat neljä pistoolin finaali paikkaa 25 m:n ja 300 m:n Lapua Eurooppa Cupissa Hollolan Hälvälässä 1.-3.7.

Isopistoolin finaali paikan ottivat **Jorma Jäntti** (2:n kilpailussa, 580 pistettä) ja **Marko Talvitie** (8:s, 572) ja vakiopistoolin finaali paikan **Ari Meinander** (5:s, 559) ja **Teemu Lahti** (6:s, 559). Lisäksi **Kari Pennanen** ampui 594 pisteellä kolmanneksi 300 metrin kiväärin makuuasennon kilpailussa ja **Juho Autio** 575 pisteellä neljänneksi 300 metrin vakiokiväärin asentokilpailussa.

- Tavoitteeni oli olla paras suomalainen ja ottaa paikka isopistoolin finaalin. Molemmat tavoitteet täyttyivät. Lisäksi 580 pisteen ampuminen kansainvälisessä kilpailussa lämmittelee mieltä, arvioi kilpailuaan 48-vuotias kajaanilainen Jorma Jäntti, joka edustaa Suomussalmen Urheiluampujia.

JÄNTTI TYÖSKENTELEE varusmieskoulutajana Kainuun Prikaatissa Kajaanissa sekä urheilee ja valmentaa Puolustusvoimien pistooliampujien valmennusryhmässä. Sotilasampujana hän käytännössä keskittyy ampumaan isopistoolilla, joka on Kansainvälisen Sotilasurheiluliiton, CISM, mestaruuskilpailujen pistooliampujien kilpailuase. ⚙️

- Kauden päätavoite on CISM:n kisat Qatarin Dohassa marraskuussa. Uskon, että Suomessa on mahdollisuus joukkueitaliin, Jorma Jäntti kertoi.

Oulun Metsästys- ja Ampumaseuraa edustava 25-vuotias Juho Autio on tutustunut Hälvälän rataan erityisesti Puolustusvoimain kivääriampujien valmennusryhmän leireillä. Vaikka Autio asuu Rovaniemellä, hän ampuu suurimman osan 300 metrin kiväärin harjoituslaukauksistaan juuri Hälvälässä.

Tapio Kajan otti kuninkuuslajin valmentajapestin vastaan

Teksti LASSI PALO
Kuva JUHA RUTONEN

Tapio Kajan on toiminut 300m kivääriampujien maajoukkueyhtymän valmentajana tämän vuoden ajan. Hän otti pestin vastaan, kun urheilijat pyysivät.

- Vastasin heille, että jos jokainen ryhmään kuuluva on varauksetta yhtä mieltä asiasta, niin siinä tapauksessa vastaukseni on kyllä.

Sillä tiellä Kajan, 56, nyt siis on. Avartavaa on kuulemma ollut:

- Suurin askel minun aikaani verrattuna on tullut pystyammuntaan. Osin tietenkin varusteiden ja kaluston myötä, mutta myös ilmakiväärin mukaantulo on vahvistanut maailman eliitin pystytuloksia. Siinä meillä on suuri haaste nostaa tasoa kilpailuolosuhteissa.

Kuopiossa asuva, KAMS:ia edustava ja edelleen aktiivisesti ampuva Kajan on harrastanut ampumaurheilua ja pääasiassa kiväärilajeja vuodesta 1966 lähtien. 300m on kuitenkin ollut lähinnä sydäntä. Hän on

Tapio Kajan on harrastanut ampumaurheilua vuodesta 1966.

saavuttanut myös arvokisamenestystä muun muassa Mauri Röppäsen ja Kalle Leskisen kanssa. Ensimmäisen Euroopan mestaruuden hän saavutti 1976 metsästysammunnoista. Hänellä on lukuisten EM- ja PM-mitalien lisäksi 37 Suomen mestaruutta SAL:n alaisista lajeista.

- Edellisen muuton yhteydessä mittasin kaikki mitaliksi luokiteltavat. Niitä oli yhteensä 67 kilo. Olen edelleen sitä mieltä, että 300m on ampumaurheilun kuninkuuslajeja.

Maajoukkueyhtymän valmentajana Kajan on kerännyt aineistoa sekä tutustunut ampujiin ja liiton toimintaan.

- Käyn töissä, joten aikani on rajallista. Pyrin käymään leireillä päivän pari sekä järjestelemään Eurooppa cupin kisamatkat ja joukkueen huollon kisoissa, jotta kilpailijat saavat keskittyä tekemiseensä.

Kajanilla on nyt urheiluampujien lisäksi yksi maajoukkueen ampuhiihtäjä valmennettavanaan, ja hän toimii myös Poliisiurheiluliiton ampumamaajoukkueen johtajana. Kajan työskentelee ylikonstaapelina Itä-Suomen poliisilaitoksessa. Hän on Suonenjoen poliisiaseman päällikkö.

Entä sitten 300m tulevaisuus?

- Ensimmäisen kauden jälkeen katsomme jokaisen kanssa sen osa alueen, johon tarvitaan kokenusta. Joukkueen kalustotilanne on hyvä. Mukaan pitäisi saada aktivoitua uusia ampujia. Maassamme rata- ja suorituspaikatilanne on kuitenkin heikko. Kaipaisiin pieniä ratoja, jotka mahdollistaisivat järkevän harrastuksen lyhyillä ajomatkoilla, ja muutama isompi rata riittäisi valtakunnassa. ⚙️

HUIPPUMERKKIMME

Blaser **F3**

**Blaser F-Klinikka
- ja kilpailukautesi ei katkea!**

**Blaser F-Klinikka Blaser F3 ja F16
-haulikon ostajalle 1. huolto veloitusetta
2 vuoden kuluessa ostopäivästä.**

**1. huollon yhteydessä aseiden omistajalle
lahjakortti, mikä oikeuttaa 50% alennukseen
seuraavasta huollosta!**

**Lue lisää myös F-Klinikan korjaustakuusta
Ruutia ja Rautaa -blogistamme.**

**Blaser F-Klinikan tohtorina toimii Hannu
Korhonen Kajaanin Ase- ja Optiikkahuollosta.**

Ampumaratojen ympäris usein pienentää helposti

LOTTA JAAKKOLA

Valitettavan usein ensimmäisenä vaihtoehtona käsitellään ampumaradan toiminnan lopettamista tai radan siirtämistä, kirjoittaa Ampumaharrastusfoorumin rata-asiantuntija Lotta Jaakkola.

Viime vuosina ampumaratojen ympäristöasiat ja -luvitukset ovat ainakin alueellisesti vaikeuttaneet kaikkien ampumaharrastajien – niin kilpa-ampujien, metsästäjien, reserviläisten kuin viranomaistenkin – pääsyä harjoittelupaikoille ja teettäneet työtä rata-vastaavilla.

Yleisemminkin ampumaratojen ympäristöasioihin liittyvä keskustelu on ollut negatiivisesti sävytynyttä ja ongelma-aloitteista. Kun ympäristöasioiden osalta haasteellisten tai haasteelliseksi luultujen ampumaratojen ympäristövaikutuksia on tarkemmin tutkittu, ei todellisia ongelmia olekaan ollut olemassa.

ARVIOITAESSA AMPUMARATOJEN ympäristövaikutuksia ja toiminnan todellisten riskien merkittävyyttä on mahdollisimman tarkan kokonaiskuvan hahmottaminen tärkeää. Näin pystytään havaitsemaan merkittävät riskikohteet ja kohdentamaan ympäristöä koskevat selvitykset riskin suuruuden selvittämiseksi.

Perusteellisella pohjatyöllä säästetään kokonaiskustannuksissa, saadaan laadukkaampaa ympäristöä koskevaa tietoa päätöksenteon pohjaksi sekä parhaassa tapauksessa vältetään kalliiksi tuleva tutkimus- ja selvityskierre.

Ampumaratojen ympäristövaikutusten ja toiminnan riskien mahdollisimman realistinen arviointi edellyttää asiantuntemusta ja yksityiskohtiin paneutumista. Esimerkkinä toteamus ”ajan kuluessa lyijy saavuttaa pohjaveden” antaa hyvin yksinkertaistetun kuvan maaperässä olevan lyijyn aiheuttaman riskin merkittävyydestä.

Arvioitaessa tarkemmassa lyijyn aiheuttamaa riskistä pohjavedelle tulisi huomioida muun muassa pohjaveden virtaussuuntia sekä maaperän geokemialla, -fyysikkaa ja muita ominaisuuksia. Geologian tutkimuskeskuksen tekemässä tutkimuksessa Num-

Laukaassa sijaitsevan Rajamäen haulikkoradan meluvallia on rakennettu puhtailla maamassoilla.

mi-Pusulassa sijaitsevan Mansikkakuopan haulikkoradoilla todettiin, että haitta-ainesten kulkeutumisajat ovat kivennäismaalla erittäin pitkiä. Perusteellisen tutkimuksen mukaan kulkeutumisajat eri todennäköisyyksillä lyijypitoisesta pintamaasta pohjaveen vaihtelivat 16 000 vuodesta 120 000 vuoteen.

Vaikutusten ja riskien merkittävyyden arvioinnissa olisikin ensiarvoisen tärkeää muistaa mittasuhteet. Ampumaratatoiminta ei aiheuta akuutteja ympäristöuhkia, mistä syystä ei ole perustelua tehdä ratkaisuja perustuen oletuksiin tai äärimmillään vietyyn varovaisuusperiaatteeseen.

MIKÄLI AMPUMARATATOIMINNAN aiheuttama riski ympäristölle todetaankin merkittäväksi, lähtökohtana tulee olla tavoitte jatkaa toimintaa radalla siten, että vähennetään haitallista vaikutusta. Tämä onnistuu usein kustannustehokkain ja kohtuullisin teknisin ratkaisuin. Tähänkin saakka on melu- ja suojavalleissa hyödynnetty muun muassa maanlajituspaikoille päätyviä maamassoja.

Myös erilaisten kierrätysmateriaalien hyödyntämisestä ampumaratojen ympäristösuojauksissa ollaan parhaillaan selvittämässä.

Valitettavan usein ensimmäisenä vaihtoehtona käsitellään toiminnan lopettamista tai radan siirtämistä. Vaihtoehtoja tulisi kuitenkin tarkastella kustannus-hyötyanalyyysin kautta. Ampumaratojen rakenteisiin,

maa-alueisiin, selvityksiin ja lupiin on vuosikymmenten kuluessa investoitu jopa satoja tuhansia euroja harrastajien rahaa sekä lukemattomia määriä talkootunteja. Uuden radan rakentaminen nykyisillä kriteereillä ei ole halpaa.

Myös ampumaradan sulkemisen jälkeen maaperän puhdistustoimenpiteet aiheuttavat kustannuksia, jotka erityisesti haulikkoratojen osalta ovat erittäin suuria. Maaperän puhdistamiskustannukset kuuluvat rata-alueen omistajalle, mutta käytännössä jäävät lopulta kunnan maksettavaksi.

Kustannuksien suuruusluokasta antaa viitteitä se, että pelkästään yhden skeet-radan maaperän puhdistaminen maksaa arvioiden mukaan noin miljoona euroa.

Vaihtoehtotarkastelun yhteydessä on syytä myös pohtia, kenen etu on puhdistaa vanha ampumarata-alue ja siirtää ampumatoiminnan vaikutukset kauas asutuksesta uuteen, koskemattomaan ympäristöön. Mikäli edes murto-osa niistä kustannuksista, joita radan toiminnan lopettamisesta ja uuden rakentamisesta aiheutuu, käytettäisiin ympäristövaikutusten minimointiin, tulisi kustannus-hyötysuhde varmasti maksimoitua.

KUTEN KAIKELLA IHMISTOIMINNALLA, myös ammunalla on ympäristövaikutuksia. Ampumaratojen ympäristövaikutusten arvioimiseksi on jo olemassa valtava määrä

töriskiä voi ja halvalla

LOTTA JAAKKOLA

Ampumaratojen ympäristövaikutusten vähentämiseen on olemassa kustannustehokkaita teknisiä ratkaisuja.

YLE

Positiivinen uutisointi oli erityisen tärkeässä roolissa Hälvälän ampumaradan säilyttämiseksi tehdyssä työssä.

tutkimustietoa, jota on tiivistetty ja selkeästi esitetty vuonna 2014 ilmestyneessä ampumaratojen ympäristövaikutusten hallinnan parhaan käytökelpoisen tekniikan oppaassa.

Tällä hetkellä tärkeintä on se, mitä näkökulmia julkisessa keskustelussa halutaan korostaa ja minkälaisia mielikuvia ampumaharrastuksesta luodaan. Kuluneen vuoden aikana ovat olleet esillä Hollolassa sijaitsevan Hälvälän ampumaradan tulevaisuus maakuntakaavoituksen näkökulmasta ja Laukaan Rajamäen haulikkoradan kohtuuttoman monimutkainen ympäristölupaprosessi.

Molemmissa tapauksissa haasteita on aiheuttanut tiedonkulku, erityisesti oikean informaation välittyminen ampumaharrastajilta niin maakuntatason kuin kuntatasonkin päättäjille sekä myös suurelle yleisölle.

Esimerkiksi Rajamäen ampumaradan kohdalla kirjoitusvirheestä johtuva ”meluongelma” muuttui vuosien aikana puheissa ja ihmisten – jopa alan harrastajien – mielissä todelliseksi.

Hälvälän ampumaratoja useampien vuosien ajan uhannutta lopettamis päätöstä perusteltiin julkisuudessa asiantutijalausunoilla, jotka eivät perustuneet tutkimuksiin tai mallinnuksiin, vaan olivat mielipiteitä. Myös poliittisille päätöksentekijöille oli annettu väärää tietoa ampumaradan vaikutuksista ympäristöön ja vaikutusten pienentämismahdollisuuksista.

KOSKA JULKISUUDESSA ON syystä tai toisesta ollut tarve antaa ääni ammunnavastustajille, on yksi eniten työtä vaatineista vaiheista näissä haastavimmissa ympäristölupa- sekä maakuntakaavoitusprosesseissa ollut väärin käsitysten ja mielikuvien korjaaminen.

Harvardin yliopiston Jed Willardin mukaan informaatiovaikuttaminen ja erityisesti disinformaation käyttö on yleistynyt viime vuosina. Informaatiolla on välillä tarkoitus vaikuttaa ikävästi ja väärillä mielikuvilla pyrkiä muokkaamaan asenteita.

PARAS VASTALÄÄKE vääristelyyn tai haitalliseen informaatioon on Willardin mukaan positiivisen totuuden kertominen. Keskusteltaessa ampumaradoista ja niiden ympäristövaikutuksista avoimesti ja painotettaessa kriittisyyttä jokainen keskustelun osapuoli joutuu perustelemaan kantansa ja selvittämään taustat esittämänsä takana. Näin voidaan minimoida väärinkäsitysten riskit ja mielipiteisiin perustuvat kannanotot.

Jokainen ampumaharrastaja tietää, mitä asioiden kapeakatseisesta ja lyhytnäköisestä käsittelystä sekä tosiasioihin pohjautumattomasta keskustelusta seuraa. Ampumarata-asioissa voidaan valita, korostetaanko näkökulmaa miten kattava ja monipuolinen ampumarataverkosto minimoi yksityismailla tapahtuvan harjoittelun kontrolloimattomat ympäristövaikutukset, parantaa turvallisen ja vastuullisen aseenkäsittely- sekä ampumaharjoittelun edellytyksiä vai kiinnitetäänkö huomio ampumaradan aiheuttamaan pieneen riskiin ympäristölle ilman mittasuhteiden huomioimista.

ASENNEKYSYMYS ON myös se, nähdäänkö ampumarata mahdollisuutena, jonka kehittäminen tuo alueelle esimerkiksi tuloja ja muuta aktiivisuutta, vai onko ampumarata vain haitta, jonka melualueella on asuin- tai lomarakennuksia kaavoituksellisten ratkaisujen seurauksena.

Valintakysymys on myös se, tarkastellaanko mahdollisuuksia vähentää olemassa olevaa ympäristövaikutusta murto-osalla niistä kustannuksista mitä ampumaradan lopettaminen ja uuden korvaavan radan rakentaminen tulisi maksamaan.

Nyt olisikin ensisijaisen tärkeää varmistaa oikean tiedon siirtyminen niin suurelle yleisölle kuin myös päättäjille. Jokainen ammunnaharrastaja voi osaltaan vaikuttaa siihen, että yleinen asenneilmapiiri ampumaharrastusta kohtaan muuttuu entistä suvaitsevammaksi ja positiivisemmaksi. 🛠️

Veijo Sivula esittelemässä uutta testiasemaa Inkoon ampumaradalla.

Uusi testiasema maajoukkueen käyttöön

Teksti & kuva LASSI PALO

Kivääri- ja pistoolimaajoukkueet saivat kesäkuussa käyttöönsä uuden testiaseman ja -ohjelman, kun patruunoiden ja aseiden testaamiseen erikoistuneen Best Testerin **Veijo Sivula** toi ne maajoukkueiden leirille Inkooseen.

– Ensimmäiset laukaukset ammuttiin pari päivää sitten, Sivula myhäili kesäkuun 8. päivänä Ampumaurheiluliiton kiväärilajien päävalmentajan **Juha Hirven** kanssa.

Ampumaurheiluliiton testaustoimen johtaja Sivula esitteli rekvisiittansa tyytyväisenä. Penkki, Siuksen taululaite ja -ohjelma, kannettava tietokone ja tulostin kulkevat näppärästi mukana.

– Yksi mies voi liikkua nyt sinne, missä urheiluampujat ja radat ovat – sisälle tai ulos. Isoja rakennusprojekteja ei tarvita, ja uusi paketti nopeuttaa konkreettisesti aseiden ja ”paukkujen” testaamista ja antaa luotettavan tiedon nopeasti. Se on suuri etu nykyaikana verrattuna vanhoihin pahvitauluihin, Hirvi listasi uuden testiaseman etuja.

Sivulan mukaan vastaavanlaisia testiasemia on ollut pääasiassa patruunatehtaiden käytössä.

– Tämä on nyt ainoa Suomessa, ja sitä voivat käyttää kaikki – kivääri- ja pistooliampujat, kasa-ampujat ja liikkuvan maalin ampujat. Kävimme viime syksynä Saksassa Lapuan Schönebeckin tehtailla. Uusi asema jäi vaivaamaan minua, joten päätin ostaa sen, Sivula kertoo. 🛠️

”Tämä on nyt ainoa Suomessa, ja sitä voivat käyttää kaikki – kivääri- ja pistooliampujat, kasa-ampujat ja liikkuvan maalin ampujat.”

"Nyt vahvoin askelin eteenpäin!"

Valmentajat pohtivat urheilijan kehityspolkua kohti Tokion vuoden 2020 olympialaisia.

Teksti LASSI PALO

Ampumaurheiluliiton valmentajat kokoontuivat kesän alussa Olympiakomitean lajiryhmävastaavan **Kimmo Yli-Jaskarin** johdolla Valo-talolle pohtimaan pian alkavaa uutta olympiadia, joka huipentuu Tokion olympialaisiin 2020.

Valmentajaryhmä alkoi laatia toimintatapaa lajin urheilutoiminnan kehittämiseksi. Tämä tehdään, jotta urheilijan arjessa tapahtuisi oikeita asioita. Kokonaisuus on liiton strategian kanssa linjassa, painotti puheenjohtaja **Pia Nybäck**.

Yli-Jaskari puolestaan korosti sitä, että prosessia viedään eteenpäin, jotta koko lajille olisi selkeää "mitä lähdetään tekemään".

– Myös seurat otetaan talkoisiin mukaan. Nyt on se aika, jolloin pitää ottaa vahvoja askeleita eteenpäin. Ekat paikat Tokioon jaetaan jo runsaan kahden vuoden kuluttua.

MITÄ LAJIN URHEILUTOIMINNAN kehittä-

minen sitten pitää sisällään? Se kuvaa viiden tason ja viiden pääkysymyksen kautta kehittämisen etenemisen syy-seuraussuhteita. Toimintatavan keskiössä on urheilija. Kansainvälistä vaatimustasoa, urheilijan polkua, lajin toimintaympäristöä, lajin yhteistyön tekijöitä sekä lajin kulttuuria tarkastellaan, jotta tehtäisiin oikeita asioita urheilijan arjen ja valmennusprosessin kehittämiseksi. Taustalla on koko ajan kansainvälinen vaatimustaso.

Toimintatavalla pyritään myös jatkuvaan kehittymiseen nopeamman oppimisen, yhteisymmärryksen lisääntymisen, säännöllisen arvioinnin ja ennakkoinnin sekä "ketterän kehittämisen" kautta.

Toimintatavalla pyritään tukemaan sparrauksen ja kysymysten kautta muun muassa lajin omaa kehitystyötä ja sisäistä yhteistyötä. Toimintatapaa voidaan myös toteuttaa monella eri tavalla, lajeittain tai lajiryhmissä.

– Taustatekijöinä ovat lajin ja suomalaisen urheilun yhteiset strategiset tavoitteet ja lajin kansainvälinen menestys, Yli-Jaskari avasi prosessia.

ENSIMMÄISEN TAPAAMISEN aikana keskustelu oli vilkasta. Siellä todettiin, että mittarina on kilpailun tulos. Muutkin kommentit olivat selkeitä: lajille annetaan kaikki,

treenataan oikealla tavalla kovaa, ei saa huiputtaa itseään, tilanne otetaan haltuun rehellisesti ja tärkeintä on, että pystyy tekemään kilpailussa sen, minkä harjoituksissakin.

Fyysisestä harjoittelusta keskusteltiin myös paljon. Kysyttiin, mikä on urheiluampujalle riittävä taso. Kysyttiin myös, osataanko urheilijat ohjeistaa oikein. Miten harjoitellaan laadukkaasti niin, että kestää kymmenen tunnin kilpailupäivän kovassa helteessä? Jotkut olivat sitä mieltä, "etemme me tiedä, miten ampuurheilijan pitää harjoitella fyysisesti". Laivaa ollaan kuitenkin kääntämässä esimerkiksi Kisakallion testien myötä.

"ONE MISSION, ONE TEAM." Suomalaisen urheilun palapelin halutaan toimivan paremmin, ja sille halutaan luoda yhteinen tapa toimia. Yli-Jaskarin mukaan kyseessä on jatkuvan kehittämisen periaate, jolla haetaan toimintatapoja, jotka vievät eteenpäin.

– Parhaat urheilijat halutaan harjoittelemaan parhaiden urheilijoiden ja valmentajien kanssa parhaissa olosuhteissa. Kun aikaisemmin oltiin omassa "siilossa", sieltä halutaan nyt pois ja jakaa osaamista, hän linjasi.

Keskustelu jatkuu, ja seuraava tapaaminen on myöhemmin tänä vuonna.

Suomalaiset ampuivat seitsemän kasa-ammunnan EM-mitalia

Teksti MATTI VIITANEN

Suomalaiset ampuivat peräti seitsemän mitalia kasa-ammunnan nelipäiväisessä EM-kilpailussa Ruotsin Brattvallissa 29.6.–2.7.

Rune Fagerström otti neljä mitalia: kevyen luokan 100 metrin kulta, raskaan luokan 200 metrin pronssi, kaikkien neljän luokan yhteiskilpailun hopea ja kevyen luokan 100 metrin ja 200 metrin yhteiskilpailun hopea.

Marko Tanskanen ampui raskaan luokan 200 metrin hopeaa ja raskaan luokan yhteiskilpailun pronssia sekä **Timo Särkiniemi** raskaan luokan 100 metrin pronssia.

– Kyllä neljä mitalia on paljon yli odotusten, vaikka tietysti jokaisessa kilpailussa mitalista ammun, totesi 63-vuotias konkari Rune Fagerström, joka edustaa Ålands Skytteförning -seuraa. Runsaan 20 vuoden arvokilpailu-urallaan eckeröläinen Fagerström on aiemmin voittanut MM-pronssin, EM-kullan ja EM-pronssin.

Brattvallin rata tarjosi kasa-ampujille erilaisia haasteita jokaisena kilpailupäivänä. Viimeisen kilpailupäivän viimeisen kierroksen kilpailijat joutuivat ampumaan sateessa ja tuulessa, mikä muutti tulosluketteloja. Esimer-

Rune Fagerström (vas.) voitti yhteensä neljä mitalia kasa-ammunnan Euroopan mestaruuskilpailussa Ruotsin Brattvallissa. Keskikuvassa Marko Tanskanen ja oikealla Timo Särkiniemi.

kiksi Fagerström ampui kisaurakan viimeisellä kierroksellaan huonoimman kasansa.

– Kilpailupäivä alkaa aamulla yhdeksältä ja viimeinen sarja on ammuttuna viideltä iltapäivällä. Koko päivän on oltava tarkkana tuulen ja auringon kanssa, mutta kyllä siinä jo koelaukausten ja ensimmäisen kierroksen aikana saa tuntuman, miten päivä sujuu, sanoi Fagerström.

SUOMEN KASA-AMPUJIA edustava 40-vuotias valtimolainen Tanskanen otti Ruotsissa uransa ensimmäiset arvokilpailumitalinsa, EM-hopean ja -pronssin. Tähän asti

hänen paras saavutuksensa oli MM-kilpailujen 15:s sija viime vuodelta.

– Vaikka ajattelin, että minulla on onnistuessani mahdollisuus jopa mitalille, tämä ylitti odotukset.

Ylivieskan Kuulaa edustava 31-vuotias Timo Särkiniemi ampui pronssia uransa ensimmäisessä kansainvälisessä arvokilpailussa. Lajin kansainväliselle huipulle kolmessa vuodessa noussut ylivieskalainen Särkiniemi kiittää tuloksesta opastuksesta seurakaveritaan **Erkki** ja **Jussi Kahelinia** sekä lajin suomalaisia mestareita **Jari Raudaskoskea** ja **Jari Laulumaata**.

Tue nuorten ampumaurheilua tilaamalla **Riista** tai **Retki** erikoishintaan!

SAL tekee yhteistyötä Riista-lehteä ja Retki-lehteä julkaisevan Outdoormedian kanssa. **SAL:n jäsenet** voivat tilata lehdet erikoishintaan ja tilausmaksusta **20 €** käytetään ampumaurheilun **nuorisotoiminnan tukemiseen**.

Riista on korkealuokkainen metsästyksen erikoislehti ja
Retki Suomen johtava outdoor-lehti.

6 numeron jatkuva kestotilaus maksaa **45 €** (normaalisti 50 €).
Tästä summasta **20 €** käytetään nuorten tukemiseen.

Seuraavista 6 numeron jaksoista tilitetään aina **5 €** nuorisotoimintaan
niin kauan, kun tilaus on voimassa.

Tilaa Riista tai Retki sähköpostilla
tilaajapalvelu@outdoormedia.fi tai
puhelimella 03-4246 5354.

Liitä tilaukseen koodi: SAL

Anschütz 9015 ONE

– viimeisintä ilmakivääreissä

Kesällä 2015 esitellyssä Ansu 9003:n seuraajassa on runsaasti säätömahdollisuuksia.

Teksti & kuvat PEKKA SUURONEN, VALMISTAJA

ASE-
ESITTELY

Urheiluampuja 1/2016:ssä esiteltiin Anschützin uusi 50 m kivääri 54.30. Nyt kerromme Ansun uudesta ilmakivääristä 9015 ONE.

Ase esiteltiin kesällä 2015. Nimitys englanniksi on "Anschütz 9015 ONE compressed air, grip "M", air target rifle cal. 4,5 mm". Ase on malli 9003:n seuraaja ja sen evoluutiomalli.

VALMISTAJAN KERTOMAT PARANNUKSET JA UUTUUDET 9015:SSÄ:

- Huoltovapaa stabilisaattori
- Uusi rosterimateriaalinen lukkopiippu
- Tukki säädettävissä myös junioriampujille
- Uusi iskuri ja paineilmaventtiili
- Optimoitu paineilman annostelu (kulutus)
- Rekyyliä ja värähtelemätön toiminta
- Erittäin lyhyt lukko aika
- Tarkasti säädettävä, kuulalaakeroitu laukaisulaite (5065 4K)
- Helppokäyttöinen viritys
- Yhdistetty varmistin ja harjoituslaukaisukytkin
- Täyttöilman suodatin
- Huoltoystävällinen rakenne
- Helposti vaihdettava ilmasäiliö painemittarilla

- Monipuolisesti säädettävä liipaisinkenkä
- Viritysvipu siirrettävissä oikealta vasemmalle

SILMÄMÄÄRÄISET EROT MALLIIN 9003:

- Sirompi poskipakka
- Ilmasäiliön hiilikuitua jäljittelevä suoja-putki
- Kyljen punainen viiva = 9015 ONE-tukin tavaramerkki
- "Teknisemmän" ja alastomamman näköiset etutukki ja perä
- Uusi perälevy

ANSCHÜTZIN KÄYTTÖOHJE on vain CD-levyllä. Kielet ovat saksa, englanti, ranska, espanja, kiina ja venäjä vaan ei suomi. Samalla CD:llä ovat kaikki Anschütz-aseet, 28 kansiota ja yli 36 Mt tietoa. Ilmakiväärikansiossa on mallit 8001, 8002, 9003 ja 9015, käyttöohjeet, varaosaluettelot ja erityisen säiliöavaimen No. 011542 käyttöohje. Sen kerrotaan helpottavan säiliön kiinnittämistä ja antavan oikean momentin. Tämä avain on kuitenkin hankittava tarvikkeena.

Englanninkielinen käyttöohje mallista 9015 ONE käsittää 28 sivua ja 2,4 Mt tietoa. Ohjekirjan mu-

kaan 430 mm pituisen säiliön täyttö huon-elämpötilassa 200 bariin riittää noin 200 laukaukseen. Tämän jälkeen jäännöspaine on noin 65 bar. Varoitetaan, että markkinoilla on 300 bariin säiliöitä, jotka sopivat liitännänsä puolesta 9015-kivääriin. Niitä ei saa kuitenkaan käyttää tuolla paineella.

Lisää tietoja ohjekirjasta: vetopituus on säädettävissä 300-420 mm välillä. Tähtäinväli säädettävissä 620-897 mm välillä. Rihlauksen nousu 420 mm. Piipun pituus 640 mm. Aseen kokonaispituus 990-1200 mm. Tukin pituus 755-857 mm. Rautojen pituus ilman tukkia 734-844 mm. Laukaisulaite on mekaaninen ja säädettävissä joko etuvetoiseksi tai -vedottomaksi. Laukaisuvastus säädettävissä 30-170 g. Liipaisimen liikematkan es-tas säätövara 23,5 mm. Aseen paino 4,6 kg. Liekö sattumaa että vaaka näyttää esitelyaseen painoksi laukusta otettuna tasan 4600 g (ase tähtäiminen 4188 g + säiliö 412 g = 4600 g).

9015 ONEN KOEAMPUJANA ja arvioijana toiminut **Matias Kiuru** piti asetta perusvarustuksessa liian kevyenä kilvanammuntaan. Aseen mukana tulee 371 g erilaisia painoja. Maksimipainoon 5,5 kg on vielä varaa.

1. Luotipesän ympärillä on tilaa. Varmistin/kuivalaukauskytkin on lukonkehysten vasemmalla puolella.

Lukko suljettuna. Takatähtäimessä on anti-glare-tunneli.

Laukaisulaitetta voidaan säätää asetta purkamatta, samoin liipaisimen asentoa.

Noin 20 täyden jälkeen säiliö tulisi tyhjentää hitaasti ja täydellisesti, jotta mahdollinen kondenssivesi pääsee poistumaan. Tähän on käytettävä tyhjennysventtiiliä, joka tulee aseeseen mukana. Säiliön päässä on selkeä kellotyyppinen mittari, jonka vihreä alue on 70-200 baria. Ohjekirja kertoo, että näytön tarkkuus on $\pm 10\%$ ja muistuttaa, että alumiinisäiliön käyttöikä on 10 vuotta. Aikaa ei voi lisätä esimerkiksi koeponnistuksen kautta.

CD-LEVYN KANTEEN on liitetty koeam-muntataulu. Kerrotaan, että ampumamatka on ollut 10m, oletettavasti 10 laukausta ja penkistä. Ne ovat yhdessä reiässä. Vaatisi optisia laitteita tutkia kasan suuruutta. Tö-näritarkkuudella reikä on 5 mm suuruisen, kun luodin halkaisija on 4,5 mm.

Jos CD joutuu hukkaan, samat tiedot löy-tyvät osoitteesta jga.anschuetz-sport.com.

Laukusta löytyy Anschütz Service Ma-nual, auton huoltokirjaan verrattavissa oleva vihko. Siinä on sivuja vuotuiselle huollolle. Ohjekirja suosittelee piipun puhdistusta pronssiharjalla 2000-3000 laukauksen vä-lein tai kerran vuodessa. Koeampuja antoi huoltokirjalle kiitosta.

Normaaliin piipunpuhdistukseen An-

schütz suosittelee vetopuhdistusta vaijerilla tai langalla, mutta ei ammuttavien huopa-tulppien käyttöä.

Puhdistusta varten rautoja ei tarvitse irrottaa tukista. Jos sellainen tulisi muusta syystä tarpeelliseksi, kolmen ruuvin irrot-taminen riittää. Uudelleen kiinnittämisessä on käytettävä momenttiavainta.

ASE TOIMITETAAN mustassa puolikovas-sa Megaline-laukussa, mitat 1200x350x200 mm, jossa neljä salpaa. Yhdessä on lukko, johon on muovinen avain. Laukku on sama kuin Anschütz 54.30-kiväärissä, ja voidaan toistaa koeampujan arvio: "En minä sitä len-tokoneeseen laittaisi."

Kun ase on laukussa koottuna, sekä pe-rärauta että takatähtäin koettelevat laukun rajoja. Laukusta löytyy paljon kirjallisuut-ta sekä varustelaatikko. Tämän sisältö on rasvaputkilo, täyttöadapteri, säiliön tyhjen-nystulppa, säiliön kierteiden suojatulppa ja lisäpainoja seuraavasti: raskaampi painojen kiinnitystanko perärautaan (59 g) ja tähän kiinnitettävää painoja 4x24 g. Säiliön suojus-putkeen kiinnitettävä paino on 91 g, piipun jatkeeseen kiinnitettävä 76 g ja piippuun kiinnitettävä paino 49 g. Tämän kiinnittä-miseksi on piipun jatke ensin irrotettava.

Painoja on yhteensä 371 g. Lisäpainoja voi hankkia ahg-verkostosta tai sitten käyttää esimerkiksi autonpyörän tasapainotuksen tarra-painoja.

Lisäksi laatikosta löytyy vararuuveja, tii-visterenkaita ja lukkorenkaita. Nämä saatta-vat liittyä viritinvivun puolenvaihtoon.

TYÖKALUSORTIMENTTI SISÄLTÄÄ kuusi-siokoloavaimet AV 1,5; 2,0; 2 kpl 2,5 mm sekä Torx-avaimet T10, T20 ja T30. kaikki ovat L-mallisia. Torx-kanta on teknisesti yli-voimainen kuusiokoloon verrattuna. Kehuja Anschützille tästä valinnasta. Kuusiokoloja käytetään vain laukaisulaitteen sekä molem-pien tähtäinten säätöihin. Kaikki laukaisun säädöt voidaan kaikki tehdä "ulkopuolelta" asetta purkamatta.

Tavanomaisia uraruuviavaimia ei ole eikä näemmä tarvitakaan tämän ase-en kanssa. Sen sijaan ampuja voisi harkita taskuun sopivan ja ergonomisen Torx-avaimen hankintaa, sil-lä tällä hoituvat kaikki jatkuu

Koeampuja Matias Kiuru möyhensi seisaaltaan ja kyl-miltään kymppiren-kaan (5 laukausta). Verrokkina tehtaan penkistä ammuttu koetaulu.

SUOSITUSHINNAT

9015 ONE ilmakivääri
4430 euroa
9015 Benchrest
(kasa-ammuntamalli)
4697 eur

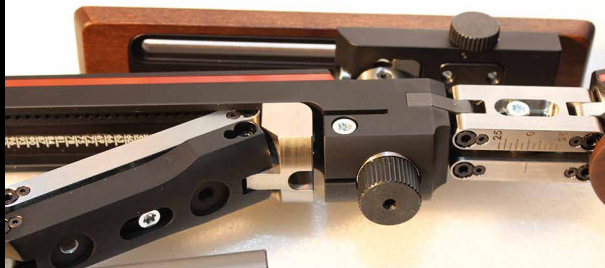
MAAHANTUOJA

Gyttorp Finland, Maalahti. Maahantuoja ei ole vähit-äismyyntiä lainkaan, vaan Anschützit myydään aseliikkei-den kautta.
www.gyttorp.fi
jga.anschuetz-sport.com

ONE-perärauta oli koeampujan mieleen.

Etutukkia voi säätää portaattomasti. Oikealla näkyvät takatukin nivelet, joiden avulla sivuvääryyttä voidaan säätää molempiin suuntiin.

Painemittari on selkolukuinen.

met ja laukaisulaite vielä lisäksi. Tämä ase potee säätöjen runsauden pulaa.

Koeampuja piti täyttöadapterissa olevasta välikammion tyhjennysventtiilistä. Tämä helpottaa säiliön irrottamista täyttöpullost.

SANA "TUKKI" EI oikeastaan enää kuvaa tämän asean "kahvaa". "Ruoto" olisi parempi sana. Toki pähkinäpuutakin on poski- ja etutukien verran. Etummainen käsituki on 190x50x16 mm suora puupalikka. Sen korkeutta voidaan säätää portaattomasti. Siinä ja monessa muussakin säädettävässä osassa on asteikko, mikä helpottaa oman säädön löytymistä.

Poskituki on suora 165x30x11 mm puupalikka ilman muotoiluja. Aseen omistaja voi halutessaan rakentaa sen päälle sen muotoisen poskituen siitä materiaalista, minkä hyväksi näkee.

Perässä on neljällä nivelellä varustettu alumiinista valmistettu tekniikan luomus, jota voi säätää joka suuntaan. Myös tukin sivuvääryyttä voidaan säätää keskilinjasta molempiin suuntiin.

Perän säädöistä johtuen asetta voi käyttää yhtä hyvin vasurina kuin oikeakätisenäkin. Myös viritinvivun voi siirtää oikealta puolelta vasemmalle. Pistoolikahva toki on erilainen vasen- ja oikeakätisillä. Näitä on Anschützilta saatavana kolmea kokoa (S, M ja L), sekä oikea- että vasenkätisinä. Materiaali on luonnonväristä pähkinäpuuta.

Uusi perärauta "ONE" on alumiinista valmistettu, 250 g painoinen, futuristisen näköinen ja säädettävissä kaikin mahdollisin tavoin. Sitä voi ostaa myös erikseen (No. 014094) ja asentaa vanhempiin Anschützeihin. Vaikka perärauta on tylyn näköinen, koeampuja antoi sille kiitosta, sekä sen sopivuudesta olkapäähän että ohuudesta.

VARMISTIN ON keinutyyppinen lukonkehysten vasemmalla puolella. Etupäästä punaiseen täplään päin painettaessa ase on laukaisuvalmis. Varmistinta saa liikuttaa vain ase ollessa viritetty.

Varmistetussa asennossa aseella voi suorittaa harjoituslaukauksia. Ase on viritettävä vivusta jokaista laukausta varten. Viritinvipu liikkuu vaakasuoraan. Sen avauskulma on 60 astetta. Toiminta on pehmeää eikä voimaa tarvita. Vipu on oikealla puolella, mutta sen voi siirtää vasemmalle. Oikea-

Pitkä ilmasäiliö on hiilikuitua jäljittelevän suojusputken sisällä. Halutaan luoda "haitekin" tunnelmaa.

kätinen koeampujamme jopa sanoi, että hänellekin käyttö vasemmalta puolelta olisi luontevampaa.

Luoti asetetaan suoraan piipun pesään. Ympärillä on tyhjää tilaa molempiin suuntiin. Kun ei ole mitään syöttökourua, on tietysti mahdollista, että ampuja tölvii pehmeää luotia. Tai asettaa sen hieman eri asennossa joka kerralla. Koeampujan oma kivääri on Walther, jossa on syöttökouru. Hän pitää sitä parempana kuin Ansun tapaa.

Kiväärin kyljessä lukee STABILISATOR. Tämän on rekyylin kompensattori. Laukaisun yhteydessä lähetetään pieni määrä ilmaa lennättämään vastapainoa enintään 25 mm matkan kumoamaan 0,53 g luodin lähdön vähäisenkin rekyylin. Viritysvipu palauttaa painon valmiiksi seuraavaa laukausta var-

ten. Anschütz kertoo stabilisaattorin olevan 9015 ONE-mallissa täysin huoltovapaa.

LAUKAISULAITTEEN NIMIKKEESSÄ 4K merkitsee neljää kuulalaakeria. Vailla turhaa vaatimattomuutta Ansu kertoo, että se on "paras mekaaninen laukaisulaite mitä on koskaan valmistettu". Tämän voi jälkiasentaa vanhempiin kivääreihin.

Laukaisu tulee tehtaalta säädettynä etuvetoiseksi ja yhteisvastukseltaan 100 g. Etuveton voi poistaa.

Uritettu, kaareva liipaisinkenkä on 8 mm leveä, ja siinä on ura punnituskoukulle. Liipaisimen asento on monipuolisesti säädettävissä. Liikematkan ees-taas-säätö on 23,5 mm. Liipaisinkaari on takapäältä avonainen.

ETUTÄHTÄIN ON centran valmistetta, 18 mm kierteillä. Se on tunnelitähtäin akryyli-reiällä ja vaakaviivan kallistusmahdollisuudella. Aseen mukana ei tullut vaihtoinertejä.

Takatähtäin on Anschützin oma alumiinirunkoinen No. 6805. Siinä on 73 mm pitkä anti-glare-putki tähtäimen etuosassa. Säädöt hoituvat sormin ilman työkaluja. Napsut ovat täsmälliset. Ohjekirja ei kerro yhden napsun vaikutusta 10 m päässä.

Molemmat tähtäimet ovat piippulinjaan verrattuna noin 48 mm korkuisten korotuspalojen (riser blocks) päällä. Anschütziltä löytyy monenlaisia korotuspaloja tarvikkeena, jos ampuja haluaa vielä pystympään asentoon. 🛠️

Koeampuja Matias Kiuru

- ✖ **SYNTYNYT:** 14.7.1998, Helsinki
- ✖ **ASUINPAIKKA:** Herttoniemenranta, Helsinki
- ✖ **AMMATTI:** opiskelija, Mäkelänrinteen urheilulukio
- ✖ **SEURA:** Poliisien Ampumaseura (PAS)
- ✖ **VALMENTAJA:** Francis Wikström (PAS)
- ✖ **ASEET:** Anschütz 2013/2018, Walther LG400-E

- ✖ **PATRUUNAT JA LUODIT:** Lapua Center-X, Midas+, RWS R10
- ✖ **TARVIKKEET:** MEC
- ✖ **PARHAITA SAAVUTUKSIA:** Nuorten Viro-Suomi maaottelun voitto (614,6); 5. sija SM-kisoissa miesten sarjassa; 8. sija Swedish Cup (Sävsjö) (612,7); ilma-aseiden joukkue-SM (PAS) (590).

Blaserin uusi
F16-haulikko
sporting-versiona.

Blaser F16 – uutta radalle ja metsälle

Teksti PEKKA SUURONEN
Kuvat PEKKA SUURONEN JA BLASER

Blaser on esitellyt uuden haulikon, joka kantaa nimeä F16. Aseessa on teknisiä uudistuksia, mutta kuluttaja arvostanee eniten F3-mallia edullisempaa hintaa.

Uuden Blaserin mallimerkintää voisi avata näin: F = Flinte, haulikko; 16 = (20)16, esittelyvuosi. Edellinen oli F3 (vuodelta 2003).

F16 on päällekkäispiippuinen haulikko 12/76 pesityksellä ja vaihtosupistimilla. Teräshaukikelpoinen. Ventiloitu matala tähtäinkisko. Yksiliipaisimessa laukaisulaitteessa on mekaaninen vaihdin. Piipunvalitsin on liipaisinkaaren sisäpuolella.

Varmistin lukitsee myös iskuvasarat. Bas-kyylin pintakäsittely on PVD (Physical Vapor Deposition), jonka seurauksena syntyy väri "Blaser Gun Metal Grey". Poskissa punaiset F16-logot. Saatavilla on sporting- ja metsästysmallit (Game). Sportingissa on lisäpainojen kiinnitysmahdollisuus.

Tehdas kertoo F16:n rakenteen olevan markkinoiden matalin, ja sen mukana painopiste sijaitsee hyvin alhaalla. Mutta mennään yksityiskohtiin ja spekseihin.

SPORTING-MALLI NUMEROIN:

- Vetopituus 375 mm
- Piipunpituus 760 tai 810 mm
- Tähtäinkisko kapeneva 9,0 > 7,5 mm, matalaa mallia
- 3 mm punainen loistejyvä
- Tukin pudotus 38/50 mm vakio tai valinnaisesti 38/56 mm
- Sivuvääryys 3, 6 tai 8 mm
- Tukin kulma 84°
- Perätukissa painopisteen säädöllä varustetut painot
- Piippupainot valinnainen lisävaruste (4 x 42,5 g)
- Liipaisin säädettävissä ees- ja taas
- Laukaisuvastus 1650 g
- IBS (Inertial Block System), joka estää ns.

Uutta Blaseria pääsi kokeilemaan Norjassa.

sormipummin syntymisen

- Kumiperälevy
- Etutukki "English style"
- Puun laatu Grade 2 (valinnaisesti Grade 3 tai 4)
- Paino noin 3,4-3,8 kg

METSÄSTYSMALLI "GAME" POIKKEAA SPORTINGISTA SEURAAVASTI:

- Piipunpituus 710 tai 760 mm
- Hopeanväriäinen nuppijyvä
- Perätukin painotanko on valinnainen lisävaruste
- Ei piippupainojen kiinnitysmahdollisuutta
- Paino noin 3,1 kg

F16-KONEISTON kerrotaan olevan yksinkertaisemmän kuin F3-mallissa. Käyttäjän "sallitaan" purkavan F16-haulikon koneistoa perätukin, etutukin ja piippujen irrotuksen jälkeen kuuteen osaan. Näin esimerkiksi nallipiikit ovat tarvittaessa käyttäjän vaihdettavissa.

Blaser-haulikot valmistetaan Isny im Allgäu, aivan eteläisessä Saksassa. Horst Blaser myi perustamansa yhtiön vuonna 1985. Muutaman omistajavaihdoksen jälkeen yhtiön omistavat tällä hetkellä liikemiehet Michael Lücke ja Thomas Ortmeier. Heidän yrityksensä L & O Holding omistaa myös brändit Mauser, Sauer, SIG Sauer, SAN Swiss Arms, John Rigby ja GSG (German Sport Guns).

Piipunvalitsin sijaitsee liipaisinkaaren sisäpuolella.

F16 Sportingin piippuihin voidaan kiinnittää lisäpainoja maun mukaan.

BLASERIN MAAHANTUOJA on NorDis. Sieltä kerrotaan suositushinnoiksi 3220 euroa Game-mallille ja 3520 euroa sportingille. Hinta on merkittävästi edullisempi kuin F3-mallissa, joka jää edelleen tuotantoon. Metsästysmallit ovat jo Suomessa. Sporting-haulikoiden odotetaan saapuvan syyskuun alkupäivinä.

Blaser haastaa uutuudellaan keskihintaisia urheiluhaulikoita, esimerkiksi Guerinin, Browningin ja Berettan malleja.

www.nordis.fi

Suomalaisyllätys ja Oslon voitt

Oslon Magne Landrö valittiin 1970-luvulla kolme kertaa peräkkäin kisojen parhaaksi ampujaksi.

Teksti: PEKKA KURKINEN

Kuvat: PEKKA KURKINEN, HELGE LILLEKVÄLLAN, MUSEOVIRASTO

nnokkaat pääkaupunkiampujat olivat Oslon jälkeen joutuneet odottamaan vuoden kauemmin päästäkseen jälleen ottamaan mittaa kilpakumppaneistaan. Oli päätetty siirtää neljän vuoden kisaväleihin. Siten 1962 päästiin samalla kunnioittamaan Kööpenhaminan Ampumaseuran 100-vuotisjuhlaa.

Risto Erjolan johtama joukkue paransi tulostaan 212 pisteellä, mutta se ei riittänyt Tukholmaa vastaan, joka laukoi uudet ennätysnumerot 13 608 ja oli 61 pistettä Helsingiä parempi. Oslonkin tuloksella olisi voittanut edelliset kilpailut.

Joukkueiden menestystä tasasi se, että Helsinki voitti Axel Gottschalkin palkinnon 8-miehisin joukkuein ja Pohjoismaisen viiden miehen kilvan Kööpenhamina.

Tanska paransi kärkiampujiensa voimin reilusti pistesaldoaan, ja mikä parasta, nuori **Egon Stephansen** tähtäsi mestariksi pistein 570, sekin uusi ennätys.

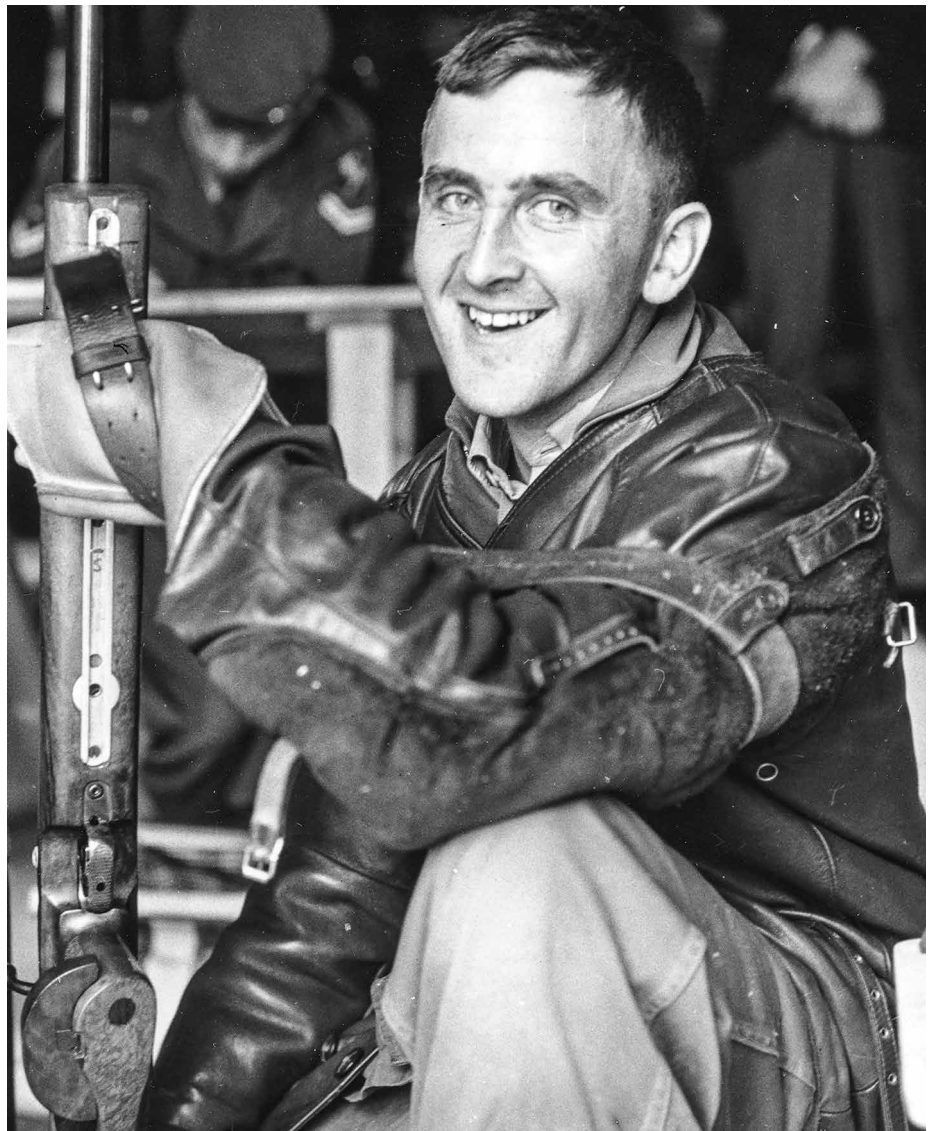
Helsingin **Pekka Kurkinen** nosti edellisen kisan tulostaan 37 pistettä ja nousi hopealle kolmen pisteen päähän Stephanusenista numeroin 567, **Jorma Taitto** ylsi neljänneksi 560. Tanskalaisessa pika-ammunnassa saatiin kaksoisvoitto: **Aarre Aavaharju** 287, **Kalevi Parkkari** 286.

Myös Oslo väläytti tulevaa voimaansa yksilösuorituksin. **Magne Landrö** voitti kolmiasentoisen, **Harald Stormoen** 10 laukausta makuulta.

TUKHOLMAN KISAAN 1966 neljä vuotta myöhemmin Helsingillä oli karsijoita likemä sata, enemmän kuin koskaan. Kolmella kovalla katsastuksella karsittua joukkuetta johtamaan asetui **Lauri Koivisto**.

Kilpailuista Stura Skugganilla tuli Helsingille merkittävä. Pääkilpailun henkilökohdistaisesta mestaruudesta käytiin kamppailu, jolle vastaavaa pitää hakea aina vuodesta 1931. Silloin Helsingin **Bruno Frietsch**, **Olavi Varoma** sekä Tukholman **August Larson** uusivat edustusammunnan mestaruudesta. Frietsch toi voiton Helsingille, nyt nuori, vasta 17-vuotias **Jyrki Lehtonen** – heti ensimmäisessä pääkaupunkikisassaan.

Lehtonen oli nuorten Suomen mestari pienoiskiväärillä, mutta korkeapaineaseilla

Oslon Magne Landrö voitti mestaruuden 1970 ja joukon muita kilpailuja. Hänet valittiin kolmesti kisojen parhaaksi ampujaksi.

hän oli ampunut varsin vähän. Vierailla aseilla, ruotsalaisella, norjalaisella ja tanskalaisella vain edeltävät harjoitus- ja koelaukaukset.

Kilpailupäivän sää oli helteinen ja kirkas, väreilyä tähtäinkuvassa. Lehtosen sarja antoi 140 (oma ase) – 137 (ruots.) – 141 (norj.) – 143 (tansk.) eli 560. Se oli 10 pistettä vähemmän kuin voittotulos Kööpenhaminassa, mutta nyt se riitti tasatulokseen Oslon **Anker Hagenin** kanssa. Pisteiden päässä oli kaksi muuta helsinkiläistä, **Heikki Laukkanen** ja **Matti Vanonen**.

MESTARUUDESTA OLI UUSITTAVA. Ammuttiin melkein iltahämärissä, Lehtosella vastassaan pienoiskiväärin nelinkertainen joukkuemaailmanmestari. Hagen laukoi nopeasti 140 pistettä, vaikka teki loppuun kaksi kahdeksikkoa. Lehtoselle näytettiin samaan kohtaan yhdeksiköt, tulos 141. Nuorta suo-

malaista onniteltiin voittajana, mutta suomalaisten karvaaksi pettymykseksi tulos muuttui taulutarkastamossa tasapeliksi.

Mestarinviitta oli riisuttava odottamaan uutta päivää ja uuden hermokoituksen tuloksia.

PURUKUMI-LEHTONEN. Sunnuntaina kello 14 oli kaksi kertaa sakeampi joukko jännittäjiä mestariehdokkaiden takana. Tällä kertaa oli määrä ampuu samat 15 laukausta mutta asetta vaihtaen. Yleisön tuki tuntui olevan nuoremman puolella, Purukumi-Lehtosen, kuten Tukholman lehdistö jo oli ehtinyt hänet ristiä.

Helsingin toivo jauhoi purukumiaan nytkin ja näytti rauhalliselta, mutta ensimmäinen sarja antoi vain 42 Hagenin 46 vastaan. Toinen sarja oli molemmilla heikko. Hagen 42, Lehtonen edelleen vain 41. Ero jo 5 pis-

okulkua

Jyrki Lehtonen laukoi ensimmäisellä kisamatkallaan Helsingille mestaruuskilpailun voiton. Edellinen oli vuodelta 1934. Pojasta kasvoi edustusampuja, joka edusti Suomea mm. Moskovan olympiakisoissa.

Toinen Oslon ampuja **Espen Berg-Knutson** on niin ikään kolmien kisojen paras ampuja. Hän voitti mestaruusammunnan kahdesti peräkkäin vuosina 1994 ja 1998.

tettä ennen viimeistä sarja. Peli näytti menetettyltä.

Mutta kokenut Hagen kompastui jälleen loppumetreillä. Tuli kaksi seitsikkoa, ja viimeinenkin sarja jäi 42:een. Lehtosen haaste näytti silti ylivoimaiselta. Tarvittiin 48 voittoa. Ratkaisu jäi loppukymppin varaan. Suomalainen antoi katsomon odottaa. Takana jännittävän isä-Kassunkin tyyni olemus vaihtoi jalkaa tuon tuostakin. Oli hiljaista kuin huopatossutehtaassa, kauloja kurkoteltiin.

Laukaus – taulu alas ja saman tien ylös: kymppi. Nyt tiedettiin ketä onnitella, sillä taulut oli tarkistettu virallisesti ennen jokaista näyttöä. Suomalaiskatsomo repesi riemuun. Vaihtoasekilpailun mestaruus oli edellisen kerran saatu vuonna 1934 **Kauko Vauhkos**en ampumana. Sekin uusinnan jälkeen.

Joukkuekilpailun voittoon Oslo ylsi, toi-

sen kerran kisahistorian aikana. Helsinki jäi kilvan kolmanneksi, vaikka tulos parani edelleen kolmella pisteellä. Viiden ampujan joukkueella ratkaistava Pohjoismainen malja päästi kuitenkin pokkaamaan. Joukkueen johtajat **Heikki Koivisto** ja **Timo Huhanantti** voittivat hekin kilpailunsa.

SOTIEN JÄLKEEN Helsingin Ampujainpiiri oli yhdistetty SAL:n Helsingin piiriin, mutta SAL:n tulua SVUL:n jäseneksi piiri lakkautettiin rekisteröitynä järjestönä. Piirimestaruuskilpailuja ei enää järjestetty, tilalle tulivat aluemestaruuskilpailut, mutta kukaan ei enää vastannut Pohjoismaisten pääkaupunkikilpailujen järjestelyistä.

Niinpä viisaat miehet panivat päänsä yhteen, ja huhtikuussa 1970 yhdistysrekisteriin merkittiin Helsingin Ampujainpiiriin Tuki-niminen yhdistys, jonka keskeinen tehtävä oli pohjoismaisesta pääkaupunkien välisestä kilpailutoiminnasta huolehtiminen.

Uutta yhdistystä perustamassa olleen Timo Huhanantin johtama joukkueemme aloitti kotikisansa 1970 Santahaminan keskusampumaradalla epäkohteliaasti vieden ensimmäisenä päivänä sekä 10 laukauksen erikoiskilpailun että kolmiasentoisen mestaruudet henkilökohtaisesti ja joukkuein.

Heimo Kohijoki oli paras makuulta 98 pisteellään. **Pekka Kurkinen** teki kolmiasentoisessa 273, ja se riitti kahden pisteen voittoon lajin ykkösestä kahdeksan vuoden takaa, maailmanmestari **Magne Landrö**stä sekä tämän maanmiehestä **Finn Amundsen**istä. Makuuasennon erikoiskilpailussa **Jussi Ruohonen** nousi kolmanneksi.

OSLON MAGNE LANDRÖ nousi 70-luvulla korkeimmalle. Hänet valittiin kolmesti peräkkäin kisojen parhaaksi ampujaksi. Helsingissä hän voitti mestaruuskilpailun tasatuloksella 571 Tukholman **Lennart Ericssonin** kanssa. Oslolla 1974 hän oli ykkönen sekä kolmiasentoisessa että 10 laukauksella makuulta. Pääkilpailussa hän joutui tyytymään kolmanteen sijaan Tukholman **Börje Fröbergin** voittaessa. Helsinkiläisten parhaat saavutukset jäivät tuolloin Heikki Laukkasen hopeaan 10 laukauksella ja **Jyrki Lehtosen** pronssiin kolmiasentoisessa.

Neljä vuotta myöhemmin Tukholmassa Landrö voitti jälleen kolmiasentoisen, Lehtonen he toinen. Mestaruuskilpailussa Kurkinen kävi jännittävän kamppailun, jossa voitto ratkesi viimeisillä laukauksilla Oslon **Hallvard Stormoenin** eduksi pistein 569–568. Sen kirvelevän pisteen enemmän Harald ampui juuri suomalaisella kiväärillä, muut aseet menivät tasan.

Kurkinen oli epäonninen myös ruotsalaisessa pika-ammunnassa, missä voitto karkasi tasatuloksella Tukholman **Peter**

Naumburgille. **Seppo Hallikainen** oli tässä lajissa kolmas. Mutta sai Helsinki myös kaksoisvoiton. **Arto Pekkola** ja **Knut Thilman** olivat kärkipari 10 ls:n makuuasennossa, jonka Helsinki myös joukkueena voitti. Menestyksistä myös osattiin ottaa ilo irti, sillä joukkueen uusi päämies **Pertti Yrttimaa** oli porukkahengen nostattajana omaa luokkaansa.

HYVÄSSÄ HENGESSÄ kilpailtiin myös Kööpenhaminassa 1982 ja Helsingissä 1986, mutta ilman mainittavaa menestystä. Ainoa voitto Kööpenhaminassa tuli 10 ls:n joukkuekilvassa, jossa myös **Aarre Aavaharju** valtasi henkilökohtaisen kakkossijan. **Matti Mikkola** sijoittui 3x10:ssä kolmanneksi.

Ainoan henkilökohtaisen kärkisijan kotikisassa toi makuun erikoiskilpailussa **Lasse Lehtonen** pistein 98, **Seppo Hallikainen** oli kolmiasentoisessa kolmas. Johtajien kilpailun Helsinki voitti.

Ilkka Uusitalo oli ottanut vastuun pääjohtajuudesta, mutta vaisu oli Helsingille myös Oslon kisa 1990, jossa Oslo edelleen paransi joukkue-ennätystä pääkilpailussa ja vei myös henkilökohtaisen mestaruuden **Rolf Ringdalin** tuloksella 585. Ennätys sekini.

Helsinki jäi jälleen kolmanneksi. Kurkinen, viidennen kerran parhaana helsinkiläisenä, oli seitsemäs, **Lasse Lehtonen** ampui makuun 10 laukauksella saman tuloksen kuin Helsingissäkin ja jakoi nyt kakkossijan.

Mestaruusottelussa Oslo oli joukkueena noussut lähes lyömättömäksi kilpakumpaniksi. Tukholman kisassa 1994 se otti nuorekkaalla joukkueellaan jo kahdeksannen kerran kilpailun voiton ja jälleen ennätystuloksella 14080, joka merkitsi 571,2:n keskiarvoa. Muutkin kaupungit paransivat tulostaan, pronssille Kööpenhaminan jälkeen jälleen sijoittunut Helsinki 101 pisteellä. Kaikki pääsivät ensi kertaa yli 560:n keskiarvon.

Henkilökohtaisen mestaruuden vienyt **Espen Berg-Knutson** kohensi hankin tuloksellaan 586 ennätystä pisteellä. **Aki Volmonen** parhaana helsinkiläisenä menetti pronssin tasatuloksella 581.

Parhaaksi ampujaksi jo edellisessä kisassa valittu Berg-Knutson oli suvereeni ykkönen. Hän voitti myös pika-ammunnan 10 laukauksen makuun ja olisi ilmeisesti ollut paras myös kolmiasentoisessa, mutta taulutarkastamo ei löytänyt yhtä laukausta hänen taulustaan.

Nuoret suomalaiset **Gunnar Malmström** ja **Tom Björkqvist** laittoivat Espenin kyllä tiukoille makuuasennossa ampumalla saman tuloksen 99. Tomille hopeaa, Gunnarille pronssia ja vielä **Jorma Sipilälle** neljäs sija 98 pisteellä.

Nuorissa nähtiin uskoa tulevaisuuteen. 🚩

TOTTA TOINENKIN PUOLI

Revolverihaastattelussa Ossi Härkönen Ylivieskan Kuulasta. Vastapoolina laukoo Kai Haarala.

KOELAUKAUKSET :

Kuka olet?
Ossi Härkönen.

Minkä ikäinen olet?
11-vuotias.

Missä asut ja mitä koulua käyt?
Ylivieskassa ja käyn Kiviojan koulua.

Mitä seuraa edustat?
Ylivieskan Kuulaa.

Kuinka kauan olet harrastanut ampumaurheilua?
Viisi vuotta.

Mikä on lajisi?
Ilmakivääri.

Kuka toimii valmentajanasi?
Isä.

Mitä muita harrastuksia sinulla on?
Pesäpallo, sähly ja yleisurheilu.

Miten aloitit ampumaurheilun?
Käymällä harjoituksissa.

Minkälainen olet luonteeltasi?
Periksiantamaton.

KISALAUKAUKSET :

Miksi harrastat ampumaurheilua?
Koska se on kivaa.

Mitkä ovat tavoitteesi?
Tulla Euroopan parhaaksi.

Mikä on kivointa ampumaurheilussa?
Onnistuminen.

Millainen hyvä ampuja on luonteeltaan?
Kärsivällinen.

Mikä on unelmasi urheilijana?
Tulla parhaaksi.

Minkälainen on hyvä valmentaja?
Sellainen, joka kannustaa ja antaa neuvoja.

Kuka on esikuvasi ampumaurheilussa?
Juho Kurki.

Mitä muuta toivoisit seurasi toiminnalta kuin ammuntaa?
En muuta.

FINAALI :

Tekniikka vai tahto?
Tahto.

Mukavin kouluaine?
Liikunta.

Suosikkiohjelmasi televisiossa?
Simpsonit.

Suosikkiyhtyeesi?
JVG

Paras elokuva?
127 tuntia.

Lempiruokasi?
Makaronilaatikko.

Mikä sinusta tulee isona?
Poliisi

Mihin haluaisit matkustaa?
Las Vegasiin.

Kenet haluaisit tavata?
Sami Haapakosken.

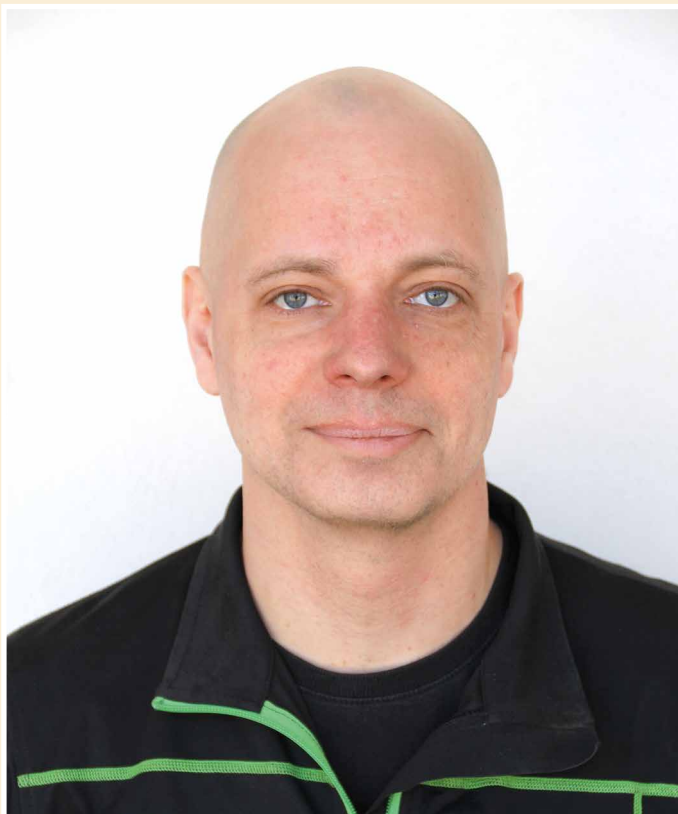
Ossi Härkönen asuu Ylivieskassa.

TUULETUKSEN PAIKKA :

Kerro vitsi tai motto. Voit myös lähettää terveisiä!

**Parempi kunto,
paremmat tulokset!**

1 2 3 4 5 6 7 8 9

Kai Haarala haluaa luoda nuorille mielekkäitä harjoituksia.

INTRO :

Kuka olet? Kai Haarala.

Mistä olet kotoisin? Syntynyt Alavieskassa, asun Ylivieskassa.

Mikä on urheilutaustasi? Nuorempana erilaisia kestävyyslajeja, esimerkiksi kilpapyöräilyä.

Miksi olet alkanut ohjata? Tulin mukaan toimintaan poikani aloittaessa harrastamaan ilmakivääriammuntaa.

HITIT :

Mitkä ovat ampumaurheilijan tärkeimmät ominaisuudet? Keskittymiskyky ja innostus lajia kohtaan.

Mikä on suomalaisen ampumaurheilun tila? Hau-likko- ja riistamaailajit ovat kohtuullisen hyvässä mallissa. Kivääri- ja pistoolilajit ovat hiukan taantuneet.

Mikä on SAL:n Pohjanmaan alueen ampumaurheilun tila? Pohjanmaan alueen pohjoisosassa harrastajia on vähän lasten ja nuorten osalta. Eteläosassa toiminta on taas hyvinkin vilkasta.

Mitkä ovat tavoitteesi ohjaajana? Luoda nuorille mielekkäitä harjoituksia ja saada uusia harrastajia lajin pariin.

Mikä on ohjauksesi ohjenuora? Tekemisen pitää olla hauskaa mutta kurinalaista.

Määrittele kouluarvosanalla seuranne ryhmähenki? 10.

Millainen on vanhempien rooli seurassanne? Vanhemmat ovat vahvasti mukana nuorten toiminnassa sekä harjoituksissa ja kilpailuissa. Vanhempien osallistuminen luo hyvät puitteet nuoren kehitykselle ampujantiellä eteenpäin.

Miten kehittäisit lasten ja nuorten ampumaurheilua? Lisää elektronisia sovelluksia.

Kuinka rahoitatte seuranne toimintaa? Järjestämällä kilpailuja ja osallistumalla erilaisiin tapahtumiin. Seuran toimesta järjestetään myös arpajaiset ja markkinat.

Mikä on tärkeintä lasten ja nuorten harrastuksessa? Lapsille ja nuorilla on tärkeintä, että he pääsevät nauttimaan hyvästä harrastuksesta ja yhdessäolosta.

Liikkuvatko lapset ja nuoret riittävästi seurassanne? Osalla on ammunnan ohella liikunnallisia harrastuksia, eli liikuntaa tulee kohdallaan, mutta toki liikunnan määrää voisi lisätä.

Millaiset harjoitusmahdollisuudet seurassanne on? Seurassamme on hyvät harjoitusmahdollisuudet. Ilma-aserata on vasta remontoitu. Remontin yhteydessä tiloista tuli entistä valoisammat ja sisäilmaongelmat saatiin korjattua. Radalle mahtuu myös kerralla paljon harrastajia.

Millainen on nuorten harrastajien tilanne seurassasi? Aktiivisesti harrastavia ja kilpailevia nuoria on pieni ryhmä. Lisäksi muutamia käy epäsäännöllisemmin harjoituksissa.

Millainen on hyvä ohjaaja/valmentaja? Kannustava, osaa ajatella asioita lasten ja nuorten näkökulmasta.

Mikä on ohjaajan/valmentajan työssä palkitsevinta? Se, kun näkee harjoituksissa ja kilpailuissa vilpitöntä onnistumisen riemua.

Entä haasteellisinta? Löytää ampujalle motivaatio "huonon päivän" sattuessa kohdalle.

Mitä nuoret kaipaavat toimintaan ammunnan lisäksi? Joukkueena tehtäviä suorituksia.

Kuka on hienoin ampumaurheilija, jonka tiedät? Heitä voisi mainita monia, mutta esimerkiksi Juha Hirvi ja Satu Mäkelä-Nummela.

Mikä on valmennusmottosi? Varsinaisena valmentajana en toimi muuta kuin omalle pojalle, mutta motto voisi olla: perusasiat kuntoon.

BONUSRAITA :

Mikä on onnellisen elämän avain? Nauttia siitä, mitä on. 🍷

"Tekemisen pitää olla hauskaa mutta kurinalaista."

Eetu Kallioinen voitti Erämessujen simulaattoriturnauksen

Ala-Hämeen Ampujien **Eetu Kallioinen** voitti Riihimäen Erämessujen yhteydessä ammutun SimWay Hunt -simulaattoriturnauksen. Palkinnoksi hän sai 7000 euron arvoisen SimWay Huntin tuotepalkinnon.

SimWay Hunt ja Suomen Ampumaurheiluliitto, Suomen Metsästäjäliitto, Erätukku ja Sako järjestivät kesäkuussa Erämessuilla simulaattoriammuntakilpailun. Siinä ammuttiin SimWay Hunt 2016 -simulaattorilla kolmessa eri pisteessä neljän päivän ajan. Lajit olivat karhuammunta, sporting-kiekkoammunta ja riistapolku. Ampumaurheiluliiton osastolla ammuttiin sporting.

Kallioinen oli tyytyväinen voittoonsa.

– Hieno juttu, kun voitin. Laitteen oman käytön lisäksi meinaan sijoittaa sen myös välillä Lopen ampumaradalle, jolloin muutkin pääsevät sitä kokeilemaan. Saa nähdä miten sitä voi hyödyntää skeet-valmennuksessa. Se siinä on hienoa, että simulaattorilla voi harjoitella myös omalla aseella.

Eetu Kallioinen

Eetu asennoitui kilpailuun videopeliluontoisesti.

– Kaikki kolme osiota olivat haastavia. Piti olla koko ajan tarkkana.

Ampumaurheiluliiton osaston rataa hän piti vaativimpana.

Kultahippujen ruutifinaalit Siilinjärvellä 6. elokuuta

Siilinjärven Luotiampujat järjestää Kultahippujen ruutifinaalit lauantaina 6. elokuuta Raasion ampumaradalla.

Kultahippufinaaliin osallistumisen edellytys on että ampujalla on oltava kultahippupassi tai nuorisolisenssi ja suoritus vähintään yhdestä virallisesta kilpailusta. Viralliseksi kilpailuksi katsotaan kilpailu, jonka järjestämiseen on SAL:n tai aluejaoston lupa ja jonka tulokset on toimitettu SAL:oon.

Karsintatulokseksi hyväksytään myös M16- ja N16-sarjassa ammuttu tulos. Alueiden kultahippukisoista voi myös tiedustella oman alueen Kultahippupäälliköltä.

Ilmoittautumiset 17.7. mennessä sähköpostiin ruutikh@gmail.com

Kultahippufinaalien järjestäjä haussa

SAL:n nuorisovaliokunta hakee seuraavaa ilma-aseiden Kultahippufinaalin järjestäjää eli vuosille 2018–2019.

Kaksipäiväiset ilma-aseiden Kultahippufinaalit järjestetään maalisk./huhtikuussa. Vuoden 2017 Kultahippufinaalit järjestetään Savonlinnassa Tanhuvaaran urheiluopistolla huhtikuussa.

Hakemukset seuraavaksi ilma-aseiden Kultahippufinaalien 2018–2019 järjestäjäksi on jätettävä 31.8. mennessä sähköpostitse Timo Rautiolle (timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi). Tiedustelut puhelimitse myös Timo Rautiolta (040 820 2300).

Mikaela Ingberg
keihäänheittäjä
MM- ja EM-pronssi

Tommi Evilä
pituushyppääjä
MM-pronssi

PARAS TUOTTO VARAIN- HANKINNASTA!

SEURA, JOUKKUE TAI YKSITTÄINEN RYHMÄ
Urheilun Unelma-Arpoja voi tilata myyntiin vaikka yksittäinen ryhmä tai joukkue. Antamalla arvat myytäväksi jäsenilleen saatte helposti kassaan tuhansia euroja.

VEROTON MYYNTIPALKKIO
Jokaisesta myydyistä arvasta saatte jopa 50% myyntipalkkion. Arpojen myyntituotto on teille täysin verotonta.

MYYTÄVISSÄ YMPÄRI VUODEN
Urheilun Unelma-Arpa on myytävissänne AINA ja näin hankitte helposti rahaa seurallenne tai ryhmällemme ympäri vuoden.

URHEILUN UNELMA-ARPA ON SUOMEN SUURIN TAVARA-ARPAJAINEN.

**2000 €, 5000 € tai enemmän?
TUTUSTU TUOTTOLASKURIIN
unelma-arpa.fi/seurat
ja tehkää hyvä päätös.**

TUOTTOONNE JOPA 50%!

IZALO

Seurat, kouluttakaa valmentajianne!

Tarkkuuslajit (ammunta, curling, jousiammunta ja keilailu) jatkavat yhteistyötään valmentajakoulutuksessa ja järjestävät kolmannen yhteisen 1-tason valmentajakoulutuksen syksyllä.

Koulutus sisältää yhteensä kolme lähijaksoa (pe-su), joista kaksi on yleisjaksoa ja kolmas toteutetaan lajikohtaisesti erillisenä. Koulutus sisältää lähijaksojen lisäksi oppimistehtävän.

Koulutuksessa painotetaan tiedon soveltamista käytännön valmennustyöhön. Koulutuksen aikana harjoitellaan valmentajan taitoja yhdessä muiden kurssilaisten kanssa.

Koulutuksen hinta on 240 euroa/jakso sisältäen koulutuksen ja majoituksen täysihoidolla (2 hh). Koulutuksen lisäksi kokonaisuuteen kuuluu oppimateriaalina "Lasten ja nuorten hyvä harjoittelu"-kirja, jonka hinta on

32 euroa (+postikulut). Kurssimaksu ja kirjan hinta maksetaan lajiliittoon.

Mukaan mahtuu kaikista tarkkuuslajeista enintään 15 valmentajaa/tarkkuuslaji, ja paikat täytetään ilmoittautumisjärjestyksessä.

Urheiluampujien ilmoittautumiset
15.8. mennessä:
timo.rautio@ampumaurheiluliitto.fi

Ampumaurheiluliiton tehoryhmän yhteisleiri järjestettiin Porissa 6.–9. kesäkuuta kivääri- ja pistooliryhmille. Leiri pidettiin Katinkurun radalla, ja majoitus oli Rantakartanossa.

Kesän tarkin leiri pidettiin Kisakallion Urheiluopistolla Armi Häkkisen johdolla. Leirille osallistui yhteensä 19 ampumaurheilijan alkua.

Nuorten pistooliampujien ilma-asecup alkaa syksyllä

Pistoolivalmentajat **Juhani Forsman** ja **Timo McKeown** järjestävät nuorille pistooliampujille Valmentajien ilma-asecupin kaudella 2016–2017.

Kilpaa ammutaan kotiratakilpailuna seuraavasti:

Kultahippuikäiset sarja VT14 (osallistua voivat nuoremmatkin)

1. Ilmapistooli 15 lk vastapainotuelta ja 15 lk vapaalta kädeltä 2. Ilmaurheilupistooli, 20lk + 20lk, tarkkuusosa 10lk vastapainotuelta ja 10lk vapaalta kädeltä, pikaosa 20lk vapaalta kädeltä, saa käyttää lepuutustukea.

Ikäsarjat: M16, N16, M18 ja N18

Lajina: ilmaurheilupistooli 20lk + 20lk

Ilmaurheilupistoolissa käytetään jo olemassa olevia pistoolisääntöjä (s. 68–70).

Ilma-asecup ammutaan viikkoina 44, 46, 48, 50, 2, 4, 6, 8, 10 ja 12. Tulokset lähetetään sunnuntai-iltaisin Timo McKeownille. Kahdeksan parasta tulosta lasketaan mukaan.

Palkintona jaetaan sarjoissa kahdelle parhaalle valmentajien järjestämä huippuviikonloppu Kisakallion urheiluopistossa eli kaksi parasta sarjoittain (Kultahippu IP, Kultahippu IUP, M16 IUP, N16 IUP, M18 IUP ja N18 IUP).

Tiedustelut ja ilmoittautumiset: Timo McKeown,
050 382 7894, timo.mckeown@ampumaurheiluliitto.fi

PALVELUHAKEMISTO

Vakio- ja irtovuoroja

Pienoispistoolirata 25 m: ampumapaikkoja 5 kpl, maksimikaliperi 22
50 m rata: ampumapaikkoja 3 kpl, ampuu voi 9 mm aseella, kohdistuspöytä
Ampumaratoja voi käyttää vain, jos on oma ase ja siihen hallussapitolupa.
Helsingin Urheilutalo Helsinginkatu 25, puh. 09 3488 6419

urheiluhallit.fi/kallio

VIRKISTÄVÄN MUKAVA.

ASEET JA AMPUMATARVIKKEET

Liikkeemme avoinna ma-pe 9.00–17.00
la sopimuksen mukaan
Maahantuonti-, tukku- ja vähittäismyyntiliike

Asetalo Oy

Keskustie 5, 34800 VIRRAT
Puh. 03-4755371
Kotisivumme: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

Kotisivut: www.asetalo.com
Sähköposti: asetalo@asetalo.fi

www.ampumaurheiluliitto.fi

Vuoden 2016 neljäs
Urheiluampuja ilmestyy 20.9.

ST. MICHEL SKEET
9. - 10. 7. 2016

Kilpailun järjestäjä: Mikkelin Ampujat ry
Kilpailun luokitus: Kansallinen ennätyskelpoinen kilpailu
Alue: Itä-Suomen alue
Kilpailuluvan myöntäjä: Kilpailuvaliokunta
Kilpailupaikka: Kyrönpellon haulikkorata
Sarjat ja mahdolliset osallistumisrajoitukset: Y17-M20-M-Y50-Y60-Y70-N
Kilpailun lajit, ohjelma ja eräluetteloiden julkaiseminen:
Skeet 125 kiekkoa ja finaalit. Naiset 75 kiekkoa ja finaali. Finaalit: N-M-Juniorit, uusien sääntöjen mukaan. Y50-Y60-Y70 25 kiekon finaali. Naiset ampuvat sunnuntaina 10.7.2016
Eräluettelot julkaistaan seuran nettisivuilla torstai-iltana.
Ilmoittautuminen: sähköpostilla osoitteeseen: mika_tuukkanen@hotmail.com 3.7.2016 mennessä.
Osallistumismaksu: 125 kiekkoa = 60 €, joukkue 25 € ja naiset 45 €. Maksu kilpailupaikalla ennen kilpailun alkua.
Jälki-ilmoittautuminen: Vain vajaat erät täytetään.
Kilpailun johtaja: Arto Hamonen, Ammunnanjohtaja Panu Valjakka, TA Kari Mikkonen
Tiedottajan yhteystiedot: Mika Tuukkanen 0456512518
Seuran nettisivujen osoite: www.mikkelinampujat.com
Opastus: VT13 Mikkeli-Jyväskylä-tieltä.
Harjoittelumahdollisuus: perjantaina kello 14–19

Urheiluarpa tukemaan seurojen ja joukkueiden varainhankintaa

Seuura-aktiivi, nyt on aika tarttua varainhankintaan, ettei harrastuskustannuksien kasvu aiheuta ongelmia urheilevien lasten kotitalouksissa.

Kuten varmasti tiedätkin, Urheilun Unelma-Arpa on yksi keino hankkia toimintatonneja – mutta tiesitkö, että tavara-arpajaiset on ainoa 100 % verovapaa varainhankintakeino (TVL 23§).

Tuloverolain 23§ mukaan yleishyödyllisen yhteisön toimintansa rahoittamiseksi järjestämistä arpajaisista saatu tuotto ei ole elinkeinotuloa. Kaikki muut perinteiset varainhankintakeinot ovat tulkinnanvaraisia ja -alaisia verotuksessa (esim. vessapaperi, leivokset). Tämä tarkoittaa sitä, että Unelma-Arpa on turvallinen ja riskitön varainhankintakeino.

Tutustu tarkemmin nettisivuilla www.unelma-arpa.fi/seurat

VISUALIS

AMPUMA- URHEILUPÄIVÄT

15.8. - 11.9. 2016

SYKSYN AMPUMAUURHEILUPÄIVIÄ VIETETÄÄN KOKO MAASSA

Ota kaverit mukaan kokeilemaan - kuka osuu kymppiin!

REIPPAASTI RADALLE – KIVAA YHDESSÄ!

www.ampuaurheiluliitto.fi

ONNITTELUT

90 VUOTTA

Raunio Ossi NoSA 25.9.

80 VUOTTA

Nikku Taisto ESA 13.5.
Eriksson Leif ESF 19.9.

75 VUOTTA

Lindgren Mauno TSA 19.7.
Sjöberg Olavi TSA 21.7.
Rissanen Väinö TSA 8.8.
Miilumäki Jouni TSA 12.8.
Pekkola Arto NorA 16.8.
Hummelstedt TSA 8.9.
Christer

70 VUOTTA

Kiema Risto VarkA 24.8.
Finnberg Guy ESP 23.9.

65 VUOTTA

Anttila Reijo K-UAS 28.8.
Luukkainen Matti K-UAS 30.8.
Köykkä Hannu K-UAS 14.9.
Tuomala Risto VarkA 19.9.

60 VUOTTA

Hämäläinen Timo MSA 19.7.
Jylhä Pekka PMS 5.8.
Lundan Jari NoSA 6.8.
Lahtinen Jorma NoSA 7.8.
Värikoski Teuvo NoSA 8.8.
Utriainen Kari LL 10.8.
Ketola Hannu LL 8.9.

50 VUOTTA

Lahtinen Esa NoSA 23.7.
Pesola Sarianna K-UAS 31.7.
Saarinen Martti MSA 5.8.
Peltonen Juhani SÄSA 24.8.
Aaltonen Matti TSA 28.8.
Nisula Petri MSA 19.9.
Korpi Vesa NoSA 20.9.
Niemi Pekka NoSA 23.9.

Urheiluampuja-lehti julkaisee vain ne syntymäpäiväonnittelut, jotka seurat toimittavat Ampumaurheiluliittoon Pirjo Manniselle LEHDEN AINEISTOPÄIVÄÄN MENNESSÄ. Seurojen pitää varmistaa, että syntymäpäiväsankarit suostuvat merkkipäivätietojensa julkaisemiseen.

Merkkipäivätiedot voi toimittaa sähköpostitse osoitteeseen pirjo.manninen@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU.

Oikaisu

TAISTO NIKKU juhli 80-vuotispäiväänsä 13. toukokuuta eikä 12. päivää, kuten Urheiluampujan numerossa 2/2016 kerrottiin.

"Ettei vaan miesten asiaa olisi ajettu, koska miehet pelkää, että saattais hävittää naisille."

Vuosien saatossa naisten kiekkomäärä on vähennetty peruskilpailussa 75:een, kun miehillä on yhä 125.

"Ei pysty vertaileen, kun kiekkomäärä on eri!"

Satu Mäkelä-Nummela

* Yle Puheen Kohti Rioa -lähetys 27.6.

Urheiluampuja 2016

Lehden numero	Varaus-päivä	Aineisto-päivä	Ilmestymis-päivä
4/2016	1.8..	22.8.	27.9.
5/2016	22.10.	14.11.	14.12.

TAVARAPÖRSSI

MYYDÄÄN ampumapuku Kurt Thune, malli X,9 Hybrid-pro Myydään hyväkuntoinen ampumapuku. Puku on teetetty mittatilauksena 2013, vastaa noin kokoa 38/40. Itse olen 170cm pitkä puku jäänyt minulle hieman pieneksi. Hinta 350€. henna.vilja98@gmail.com, puh 0400 578021 (14.6.)

MYYDÄÄN pienoiskivääri -22 LR Anschütz 1907 tukilla 2213 Myydään hyväkuntoinen pienoiskivääri Anschütz Match malli 1907, jossa alutukki malli 2213. Myydään erikseen hyväkuntoinen Simetra harmaa-musta 3P ampujantakki koko 54, oikeakätiselle ampujalle. Lisäksi pyöriillä varustettu varustelaukku, kaukoputki ym. varusteita. lauri.peurasari@pp2.inet.fi puh 040 5053410 (14.6.)

MYYDÄÄN pienosikivääri Anschütz 54. Kuvassa näkyy varusteet. Ollut SM-tason kisa-ase joskus kahdeksankymmentäluvulla, minkä jälkeen ollut käyttämättä. M Annala 040 712 0870 (14.6.)

MYYDÄÄN omavalmiste taululaite, pienoiskiväärin langaton taululaite. Langaton pienoiskiväärin taululaite.Toimii akulla ja kaukosäätimellä.Mukaan laturi.Paino noin 10kg.Toimii nauhataululaitteena.Hinta 350euroa. Puh. 040 8475044 (14.6.)

MYYDÄÄN revolveri Ruger .357 magnum Gp 100. Todella siisti ja vähän ammuttu revolveri. Voi myös ampua miedompia .38 paukkuja. Ase vuodelta 1988 mutta käytännössä kuin uusi. Hintapyyntö 500 €. Tähän hintaan saa mukaan nahkaisen kotelon ja pienen määrän ammuksia. Pekka Toivio puh 044 2566881 tai pekka.toivio@elisanet.fi. (18.5.)

MYYDÄÄN 2 kpl kilpa-aseita. Vapaapistooli TOZ-35 varaosineen ja revolveri 32 Smith & Wesson. Myydään vapaapistooli TOZ-35 varaosineen, hinta 200 € ja revolveri Smith&Wesson, Morinin kahva M, etuvetoliipaisin ja piippupaino. Hinta 300 €. Molemmat aseet ovat kilpailukunnossa. eikki Eskelinen 0400 688973.(18.5.)

MYYDÄÄN 22.cal. pienoispistooli Browning Buckmark 22 cal semi-auto. 22 cal. pistooli vuodelta 1995. lästään huolimatta ammuttu max 5000 laukausta. Kunto täysin uutta vastaava. Piipun kiillotetuissa ulkopinnoissa muutamia hiusnaarmuja. Harmaa kova laukku ja käyttöohje löytyy 1 lipas. Hintapyynti 290,- €. Heikki Rautio Kouvola 0400 550100, h.rautio@kymp.net (13.5.)

MYYDÄÄN Paksupiippuinen Valmet Stand. pienoiskivääri. Ammuttu erittäin vähän, viimeksi yli 30 v. sitten. Kuin uusi, hp 450 €. Upea käyttämätön nahkainen asepuusi hp 30 €. Olympiapistooli Fiocchi kal. .22 short+laukku. Hp 130 €. Vapaapistooli Fiocchi+laukku. Tarkka ja varmatoiminen, hp 250 €.

Lisäksi aselaukkuja (6 kpl), kuulosuojaimet, tulkkeja ym.ym. Voin lähettää kuvia pyydetessä, Tarjouksenkin voi jättää harri.honkanen@kotiposti.net, puh. 050 3369089. (13.5.)

Tavarapörssi on tarkoitettu yksityishenkilöille ja ampumaseuroille. Kerro ilmoituksessasi, onko kyseessä myynti, osto vai vaihto. Esittele lyhyesti tuote, sen kunto, hinta ja yhteystietosi. Voit täyttää sähköisen ilmoituspohjan osoitteessa: www.ampumaurheiluliitto.fi/lomakkeet/myydaan_ostetaan_vaihdetaan_lahj/

Ilmoituksen voi lähettää myös sähköpostitse osoitteeseen urheiluampuja@ampumaurheiluliitto.fi tai postitse osoitteeseen Ampumaurheiluliitto, Pirjo Manninen, Radiokatu 20, 00093 SLU. Julkaisemme ilmoituksen Urheiluampuja-lehdessä ja Ampumaurheiluliiton nettisivulla, kun olet maksanut 10 euroa Ampumaurheiluliiton tilille Nordea FI41 1328 3000 0421 57.

SFSM på rörligt mål i Ingå

ANETT BERGSTRÖM

Raseborgs Skyttar ordnade 18:e till 19:e Juni SFSM på rörligt mål på skjutbanan i Ingå. Man tävlade på 50 och 100 meter.

Krister Holmberg dominerade herrklassen och vann alla fyra grenar, på blandloppet på 50 meter sköt han dessutom fina 396 poäng.

Tiina Aalto sköt två nya SFSM rekord i klassen D50, på blandloppet på 50 meter och älg enkelskott. **Boris Stjernberg** lyckades också förnya ett SFSM rekord, det gjorde han i klassen A75 på blandloppet på 50 meter.

Raseborgs Skyttar var bäst i lagtävlingarna när de lade beslag på fem av åtta lag mästerskap.

50 METER

Blandlopp, 40 skott:

H18: 1) Daniel Torsell SSG 317.

D: 1) Oona Tenhunen BSPA 304.

H: 1) Krister Holmberg RS 396, 2) Henrik Holmberg RS 386, 3) Roni Tenhunen BSPA 371, 4) Mårten Westerlund RS 368, 5) Timo Ristimäki SSG 358, 6) Jouni Sonntag BSPA 345.

D50: 1) Tiina Aalto ESF 348 (SFSM rekord).

H50: 1) Tom Sved SSG 335 (16), 2) Juha-Pekka Tissarinen SSG 335 (15), 3) Juhana Niku-Paavola SSG 315, 4) Kristian Torsell SSG 302.

A60: 1) Jouko Mutka RS 367, 2) Tapani Koskela BSPA 364, 3) Reijo Salomaa SSG 341, 4) Anders Holmberg RS 334, 5) Bror Skogster SSG 308, 6) Bertel Holmström RS 307, 7) Erkki Mäkinieimi BSPA 299, 8) Peter Stjernberg SSG 296, 9) Lars-Erik Backman SSG 296.

A75: 1) Boris Stjernberg BSPA 239 (SFSM rekord).

NORMALLOPP

40 skott:

D50: 1) Tiina Aalto ESF 341.

H50: 1) Juhana Niku-Paavola SSG 338, 2) Juha-Pekka Tissarinen SSG 326 (18), 3) Kristian Torsell SSG 326, 4) Tom Sved SSG 330.

A60: 1) Tapani Koskela BSPA 369, 2) Bertel Holmström RS 354, 3) Reijo Salomaa SSG 346, 4) Jouko Mutka RS 345, 5) Erkki Mäkinieimi BSPA 327, 6) Bror Skogster SSG 326, 7) Anders Holmberg RS 317, 8) Tryggve Henriksson RS 308, 9) Peter Stejrnborg SSG 303, 10) Lars-Erik Backman SSG 288.

A75: 1) Boris Stjernberg BSPA 214.

60 skott:

H18: 1) Daniel Torsell SSG 464.

D: 1) Oona Tenhunen BSPA 490.

H: 1) Krister Holmberg RS 592, 2) Henrik Holmberg RS 573, 3) Mårten Westerlund RS 549, 4) Timo Ristimäki SSG 549, 5) Roni Tenhunen BSPA 543, 6) Jouni Sonntag BSPA 538.

100 METER

Älg enkelskott 40 skott:

H18: 1) Daniel Torsell SSG 311.

D: 1) Oona Tenhunen BSPA 308, 2) Leena Peltonen SSG 218.

Jenna Kuisma, Marianne Palo, lagledare Ari Dufvelin, Sebastian Långström och Cristian Friman.

H: 1) Krister Holmberg RS 379, 2) Henrik Holmberg RS 371, 3) Mårten Westerlund RS 369, 4) Roni Tenhunen BSPA 366, 5) Jouni Sonntag BSPA 361, 6) Timo Ristimäki SSG 340.

D50: 1) Tiina Aalto ESF 314 (SFSM rekord).

H50: 1) Tom Sved SSG 345, 2) Juhana Niku-Paavola SSG 342, 3) Juha-Pekka Tissarinen SSG 338, 4) Jukka Nironen SSG 308, 5) Kristian Torsell SSG 284.

A60: 1) Tapani Koskela BSPA 369, 2) Jouko Mutka RS 353, 3) Anders Holmberg RS 326, 4) Reijo Salomaa SSG 322, 5) Bror Skogster SSG 310, 6) Bertel Holmström RS 309, 7) Erkki Mäkinieimi BSPA 302, 8) Peter Stjernberg SSG 277, 9) Lars-Erik Backman SSG 265.

A75: 1) Boris Stjernberg BSPA 172

Älg dubbelskott, 40 skott:

H: 1) Krister Holmberg RS 366, 2) Mårten Westerlund RS 339 (84), 3) Jouni Sonntag BSPA 339, 4) Roni Tenhunen BSPA 319, 5) Henrik Holmberg RS 301, 6) Timo Ristimäki SSG 298.

H50: 1) Tom Sved SSG 321, 2) Juhana Niku-Paavola SSG 307, 3) Kristian Torsell SSG 275.

H60: 1) Tapani Koskela BSPA 337, 2) Jouko Mutka RS 331, 3) Bertel Holmström RS 285, 4) Anders Holmberg RS 254, 5) Lars-Erik Backman SSG 229.

Ungdoms EM

12.-19.6.2016 TÄVLADE ungdomar om europeiskt mästerskap på 25m och 50m i Tallinn. 236 ungdomar från 30 olika land deltog i tävlingen och bland deltagarna fanns även några SFS-skyttar.

I pojkarnas ligg tävling klarade sig både **Cristian** och **Björn Friman** från ESF bra med 12:e och 16:e plats av 55 deltagare. Cristian hade 617,1 poäng och Björn hade 616,5 poäng. I ställningstävlingen 3x40 var placering

garna inte lika höga, dock var förhållandena väldigt krävande den dagen enligt skyttarna som deltog. I ställningstävlingen var Cristian igen den bästa av finska pojkarna, med 1143 poäng kom han på 24:e plats av 56 deltagare. **Sebastian Långström** från KSF kom på 46:e plats med 1126 poäng.

På pistolsidan deltog **Emma Numminen** från KSF. Emma kom på 38:e plats med 525 poäng i sportpistol 25m.

European Youth League

22.-24.4.2016 ORGANISERADE Kyrkslätt Skytteförening tillsammans med Rauman Seudun Urheiluumpujat norra regionens kvaltävling i European Youth League. Tävlingen gick av i Kisakallio i Lojo.

7 länder deltog i kvaltävlingen: Finland, Sverige, Norge, Estland, Lettland, Litauen och Polen. Europa är delat i tre regioner för EYL och de två bästa länderna från varje region går vidare till finalen som ordnas i Italien senare i år. På luftgevär kom finska laget på andra plats efter en ytterst jämn kamp mot Sverige. Före den sista matchen hade Finland och Sverige lika många vinster. Efter sista omgången var resultaten ännu lika så det blev shoot-off mellan de två lagen. Första varvet lyckade inte avgöra tävlingen, men på andra varvet segrade Sverige med 0,2 poäng. I och med att det finska laget, som består av **Sebastian Långström** KSF, **Cristian Friman** ESF, **Jenna Kuisma** PAS och **Marianne Palo** IMAS, kom på andra plats i kvaltävlingen så kommer de att åka till Italien i oktober för att tävla i EYL finalen.

PETRA LILJEBERG

Alla länders idrottare och lagledare uppställda för bild under EYL i Kisakallio.

Tommens stödskytte

Än en gång ordnades den traditionella Tommens stödskyttetävling i Ekenäs som en rolig avslutning på luftgevärs-säsongen. Tävligen där alla skjutet 30 skott sittande med stöd hade i år 38 deltagare och det blev många fina resultat och spännande finaler.

Grundomgången i tävlingen var indelad i klasserna: nybörjare, S-10, S-12, under 15, över 15, mamma och pappa. I grundomgången blev det många bra resultat. Nybörjarklassen vanns av **Albert Colin** med 303,2 poäng. I S-10 var segraren **Arwid Flemmich** med 311,6 poäng. I S-12 var flickorna starkast då **Nicole Kamila** tog första plats med 311,8 poäng. Klassen U15 vanns av **Kasper Friman** med fina 316,6 poäng.

I klassen Ö-15 var det spännande med resultaten då de tre bästa var alla inom ett poäng från varandra, men **Petra Liljeberg** vann ändå klassen med 317,7 poäng som också var hela tävlingens bästa resultat. Mammaklassen vanns av **Kati Liljeberg** med 301,0 poäng och pappaklassen vanns av **Joakim Skogberg** med 310,7 poäng.

Spänningen steg då det blev dags för final. Finalen sköts i två klasser, U-15 och Ö-15. De åtta bästa från alla klasser med under 15-åringar var med i U-15 finalen och de 8 bästa av alla som var över 15 var med i Ö-15. Båda klasserna hade väldigt spännande finaler och väldigt jämna resultat. I U-15 var de tre bästa skyttarna **Casper Friman** 105,6p, **Sandra Moring** 105,0p och **Sofia Nordström** 104,8p. I Ö-15 var resultatet ännu jämnare. De tre bästa skyttarna från grundomgången bytte bara plats i finalen, **Tom Eklund** 105,6p, **Ralf Westerlund** 105,2p och **Petra Liljeberg** 105,1p.

S-10: 1) Arwid Flemmich 311,6 2) Jimmy Skogberg 304,6 3) Malin Nordström 295,8 4) Valter Lindqvist 266,0 5) Linus Nyberg 251,5,

S-12: 1) Nicole Kamila 311,8 2) Karin Holmberg 309,7 3) Edward Flemmich 308,5

U-15: 1) Casper Friman 316,6 2) Sandra Moring 314,2 3) Melinda Moring 313,3 4) Sofia Nordström 312,3 5) Viktor Nyberg 308,7 6) Sebastian Nordström 305,2 7) Sandra Ekström 305,2 8) Alec Suursalmi 304,8 9) William Skogberg 298,8

Ö-15: 1) Petra Liljeberg 317,7 2) Tom Eklund 316,9 3) Ralf Westerlund 316,7 4) Joni Stenström 316,6 5) Robin Stenström 314,3 6) Bo Liljeberg 312,8 7) Jan Liljeberg 310,4 8) Anders Holmberg 309,6 9) Ingmar Söderlund 297,1

Nybörjare: 1) Albert Colin 303,2 2) Arthur Ekberg 297,3 3) Anton Ekberg 294,0

Mamma: 1) Kati Liljeberg 301,0

Pappa: 1) Joakim Skogberg 310,7 2) Markku Kamila 305,1 3) Karl Flemmich 303,8 4) Michael Nyberg 303,5 5) Michael Liljeberg 298,9 6) Rasmus Lindqvist 298,3 7) Magnus Friman 298,0 8) Kim Moring 287,7

Finaler

U-15: 1) Casper Friman RS 105,6 2) Sandra Moring KSF 105,0 3) Sofia Nordström RS 104,8 4) Melinda Moring KSF 104,2 5) Arwid Flemmich RS 104,1 6) Nicole Kamila RS 103,4 7) Karin Holmberg RS 103,3 8) Viktor Nyberg RS 101,1

Ö-15: 1) Tom Eklund RS 105,6 2) Ralf Westerlund RS 105,2 3) Petra Liljeberg KSF 105,1 4) Bo Liljeberg KSF 104,7 5) Joni Stenström RS 104,2 6) Robin Stenström RS 103,6 7) Jan Liljeberg KSF 103,4 8) Joakim Skogberg KSF 102,4

SVENSKA FINLANDS SPORTSKYTTEFÖRBUND R.F (SFS)

Jack Wuorinen
SFS:s hemsida

Karisvägen 30, 10300 Karis
www.sfs.idrott.fi

0500 872 045

e-post: jack.wuorinen@brev.fi

30 VUOTTA SITTEN...

Edessä on uusi taival

Seuraamme historiasarjassa Urheiluampujan vaiheita eri vuosikymmeniltä.

Kun Suomen joukkueen nuorin **Rauno Bies** saavutti olympiapistoolin pronssia Los Angelesin olympialaisissa 1984, hänen toivottiin aloittaneen 20 vuoden ajan katkenneena olleen mitaliketjun uudelleen.

Kisojen jälkeen Ampujain-lehdessä esitetty toive ei toteutunut, sillä seuraavan kerran ampumaurheilun olympiamitali pujotettiin suomalaisen kaulaan Sydneyssä 2000, kun **Juha Hirvi** sai pienoiskiväärin asentokilpailun hopeaa.

Vajaan 32 vuoden takaisen lehden pääkirjoituksessa pohdittiin yleisesti suomalaisten tulostason romahduksen syitä ja kilpailun kiristymistä.

– Pitää lisäksi olla halu kamppailla ja voittaa. Siitä ei juuri ole iloa, että käydään ulkomailla toteamassa, että ollaanpa jäljessä muista ampujamaista, silloinen kunniapuheenjohtaja **Maunu Wirtanen** kirjoitti ja jatkoi:

– Pohdintaa tarvitaan siitä mitä korjataan ja miten

Edessä on uusi taival

Joukkueen kisat Los Angelesissa 1984. Bies on kuunneltu ja katseltu. Oli suuri show kisayleisölle, ja on luettava katselijat ja kuuntelijat. Maunun päästä on kisojen arvot, urheilullinen anti oli kovin erilainen. Suomalaisten ampumien tulosten mukana menivät viitotusti olympialaisissa olympiapistoolissa Rauno Bies, selviytyi pronssi. Tällä saavutuksellaan aloitti uransa mitaliketjun uudelleen. Kissa oli ei ollut nykyisen valmennus- ja teissa mahdollisuudet harjoittelusta pa monet matkat ja leirit on kannalla, vaikka niiden väkään pidettiin ulkoilmakautta ja täysillä keskityttyä ulkoratien Karkimiehille on hankittu matkustusta kovassa ulkoilma-olosuhteissa se totunut, että kova seura ei riittänyt kamppailla ja voittaa. Siitä ei ulkomailla toteamassa, että oli jamaista.

Kilpailupaikkaan ja sen olo-olosuhteet. Tätä autoivat osanotot, maisena tarkoituksena on laistaa valmius ja pätevyys. Niiden aika olouduksellisuus saattaa olla paljon tilanteesta poikkeavaa ja sen johtajana paniikkia aiheuttava. Näyttää siltä, että kilpailun karsinavaiheissa edustajien yksinomaan yhden lajin kilpailujen kehitysmäis. Mennäänkö eteen edessä. Pitäytymisen yhteydessä vaihteluksi saati ampuja.

Tämän tapaista pohdintaa ja miten jatketaan. Tärkeintä on suunnitellaan Soulin kisoihin osallistumista, sillä neljä vuotta on lyhyt aika.

jatketaan. Tärkeintä kuitenkin on, että ryhdytään suunnittelemaan Soulin kisoihin osallistumista, sillä neljä vuotta on lyhyt aika.

Rio de Janeiron avajaisiin on noin kuukausi aikaa, ja Tokion olympialaiset järjestetään vuonna 2020. Toivotaan Riosta menestystä suomalaisille

urheiluampujille ja muistetaan Wirtasen sanat: neljä vuotta on lyhyt aika. Edessä on jälleen kerran uusi taival.

LASSI PALO

10 napakkaa

KUVA: LASSI PALO

Mäntsälässä asuva Henna Viljanen, 18, on helsinkiläisen Poliisien Ampumaseuran kivääriampuja, joka edusti Suomea kesäkuussa Tallinnassa järjestetyissä nuorten EM-kilpailuissa.

1 EKA ENNAKOIVA: Miten ja milloin ampumaurheilu-urasi sai alkunsa?

Isäni löysi ampumakouluilmoituksen lehdestä ja halusin lähteä kokeilemaan. Siitä on nyt kahdeksan vuotta.

2 TOKA TUNKEILEVA: Miksi juuri kivääri? Ammuin jonkin aikaa kiväärin rinnalla myös pistoolia, mutta kivääri on tuntunut koko ajan enemmän omalta.

3 KOLMAS KOVISTELU: Missä käyt koulua tai opiskelet? Poissaoloja varmasti kertyy ampumaurheilun takia?

Opiskelen Suomen Urheiluopistolla Vierumäellä. Poissaoloja kertyy, mutta koulu joustaa ja tarjoaa hyvät harjoittelumahdollisuudet.

4 NELJÄS NALLITUS: Millä ammut? Anschütz premium 9003 ja Anschütz 1907.

5 VIIDES VARMISTAVA: Mitä muuta harrastat?

Monipuolista liikuntaa kuten lenkkeily, uinti ja kuntosalit.

6 KUODES KUJEILEVA: Kuinka monta Facebook-kaveria sinulla on tai kuinka

monta seuraajaa sinulla on Instagramissa? Joitain satoja, en ole sen tarkemmin pitänyt kirjaa.

7 SEITSEMÄS SIHTAUS: Millainen urheiluampuja nyt olet?

Rauhallinen, määrätietoinen ja tunnollinen harjoittelija.

8 KAHDEKSAS KULTAHIPPU: Mitkä ovat ennätyskesiäsi?

Ilmakiväärillä 411,6, pienoiskiväärillä 3x20 577 ja makuu 613,2.

9 YHDEKSÄS YRITYS: Millaisia tulevaisuudensuunnitelmia sinulla on ampumaurheilun parissa?

Opiskeluiden jälkeen tavoitteenani on keskittyä täysipainoisesti ammuntaan.

10 NAPAKYMPPI: Mikä olisi tämän vuoden napakymppi vai tuliko se jo EM-Tallinnassa?

Kyllä EM-joukkuepronssi maistui! Mutta napakymppi on, kun isoissa kisoissa ulkomailla pystyy ampumaan omalle tasolle, esimerkiksi junnucupissa Suhlissa.

LASSI PALO

"Erinomainen tekosyy olla poissa kotoa!"

Markku Kumin on aktiivinen pistoolilajien tuomari. Hänen kalenterinsa on melkein yhtä täynnä kuin itse ampujienkin. Mainittakoon muutama tapahtuma, jossa hän on ollut mukana tämän vuoden aikana: tammikuussa hän oli Sävjsjössä Swedish cupissa ja Leppä GP:ssä Tanhuvaarassa, maaliskuussa hänet nähtiin Turussa järjestetyissä ilma-aseiden SM-kilpailuissa ja kesäkuussa hän oli runsaan viikon ajan nuorten EM-kilpailuissa Tallinnassa.

Kumin on töissä Borealis Polymersissä ja

siellä eteenilaitoksella OnLine-analysaattoreiden kunnossapidossa. Hänen ampumaharrastuksensa alkoi lukion ensimmäisen luokan keväällä olleen liikuntatunnin tutustumiskäynnin jälkeen.

– Opettajana ollut **Urmus Raila** suostutteli seuraavana syksynä käymään ilma-aseradalla, ja sillä tiellä ollaan. Ilma-kivääriäkin tuli kokeiltua, mutta pistooli tuntui alusta asti omalta lajilta. II-luokan tuomarikortin suoritin 1980-luvun puolenvälin jälkeen. Viime joulukuussa sain korotettua kansainvälisen tuomarikortin A-luokkaan.

AMPUMAUHELUSSA JA PISTOOLIAMMUNNASSA MINUA KIEHTOO ERITYISESTI SE, ETTÄ

se kaikesta huolimatta rentouttaa ja poistaa "elimen" otsasta, vaikka keräilee niitä pienempiä pisteteitä reunoilta.

KÄYTÄN LOMIANI JA VAPAA-AIKAANI TUOMARITEHTÄVIIN SIKSI, ETTÄ

vain "Siperia" opettaa ja haastaa sekä on erinomainen tekosyy olla poissa kotoa.

TOISTAISEKSI IKIMUISTOISIN KILPAILU ON OLLUT

aina se viimeisin.

TUOMARINA TOIMIMINEN ON

haastavaa, opettavaa ja mielenkiintoista.

URHEILIJAT SUHTAUTUVAT TUOMAREIHIN

hyvin, ja tutut kyselevät tavatesaan kilpailuissa olenko tuomarina vai ammunko itsekin.

ASELUPA-ASIAT OVAT

niin kuin kaikki pistooliampujat tietävät eli sieltä mihin aurinko ei paista.

NÄEN SUOMALAISEN PISTOOLIAMMUNNAN TULEVAISUUDEN

synkähkönä, ja syitä on varmaan sata. Meiltä puuttuu the pistooliampuja, joka nostaa median kiinnostuksen ja sitä kautta muidenkin. Menneiden vuosien tapahtumat ovat vaikuttaneet ihmisten mielikuviin pistooliammunnasta ja tietysti lisääntyneestä byrokratiasta.

NUORTEN URHEILUAMPUJIEKANSATOIMIMINEN ON

tosi kivaa, koska kaikki ovat satasella mukana ja nauttivat ampumisesta. Se tuo myös oman haasteensa vanhempien kautta, jotka elävät liian aktiivisesti mukana säätämässä.

Markku Kumin

- ✕ **SYNTYMÄAIKA:** 23.4.1967
- ✕ **SYNTYMÄPAIKKA:** Loviisa
- ✕ **KOTIKAUPUNKI NYT:** Porvoo
- ✕ **SEURA:** Loviisan Ampumaseura, koska "varteenotettavia tarjouksia muista seuroista ei ole tullut".
- ✕ **PERHE:** Vaimo ja kaksi lasta, omillaan asuva tytär ja esiteini poika. Kaksi kikkurakarvaista lagottoa.
- ✕ **HARRASTUKSET:** Lukeminen, kaupunkielämän pakoiu vapaa-aikana ja koirien ulkoiluttaminen.

DEDICATED
TO THE FINEST HUNTERS
IN THE FIELD.

BERETTA 690 FIELD III

The timeless elegance of the Beretta over and under design combines with the most advanced technologies to create a shotgun of unparalleled beauty and precision, made to last forever. Just like the Steelium barrels that guarantee absolute precision while minimising weight, creating a jewel of a gun. Welcome to Beretta's perfect fusion of technology and tradition.

Jälleenmyyjä: Sako Oy | PL 149, 11101 Riihimäki | Puh. 010 830 5200 | www.sakosuomi.fi